

FRANZ THIMM'S

SERIES

OF

EUROPEAN GRAMMARS

AFTER AN EASY AND PRACTICAL METHOD.

PART VIII.

THE DUTCH LANGUAGE.

LONDON:
FRANZ THIMM,
FOREIGN BOOKSELLER AND PUBLISHER.
24 BROOK STREET, GROSVENOR SQUARE. W.
1878.

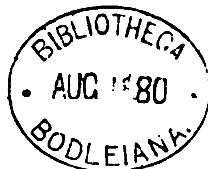
A NEW PRACTICAL GRAMMAR OF THE DUTCH LANGUAGE

WITH DIALOGUES AND READINGS IN PROSE AND VERSE.

BY

F. AHN.

Third improved Edition.

LONDON:
FRANZ THIMM,
FOREIGN BOOKSELLER AND PUBLISHER.
24 BROOK STREET, GROSVENOR SQUARE. W.
1878.

PREFACE

MATHIAS MEISSNER'S NEW AND IMPROVED

SYSTEM

OF LEARNING FOREIGN LANGUAGES.

The study of foreign languages having become general, the method of teaching them has altered and improved, so as to unite the changes which philology has suggested, with those which the comparison of languages has taught.

The publisher has had this aim in view in the series of foreign grammars which has been issued under the title of

FRANZ THIMM'S

Series of European and Oriental Grammars

after Mathias Meissner's easy and improved method.

These grammars combine Theory with Practice, and follow the ideas which eminent men have adopted, as to the clearest and most rational method of teaching languages.

The celebrated philosopher *Leibnitz* remarked "*my opinion with regard to grammar is this, most is learned by use — the rules must be added for finish*", and the learned philologist *Facciolati* observes "*I am indebted to the classical authors for every thing I know, to the grammarians I owe nothing*".

SEIDENSTÜCKER was the first who in 1811 introduced this new Method for the Latin, Greek and French Languages, and to him belongs in justice the merit, which others have unjustly appropriated, of having introduced a rational system of tuition. Ahn who made use of his method long after, acknowledges in his Preface of 1834, that Seidenstücker was the originator of the System. But there was an essential point omitted even in these books, namely

"That the grammatical form should *precede* the Exercises, "so that the learner should at once be made acquainted with "the grammatical structure of the foreign language, without "which, he could never attain a thorough knowledge of it"; this was first done in a masterly manner by MATHIAS MEISSNER in his "German Grammar"

and is the principle which has been followed in "FRANZ THIMM's *Series of European Grammars*" which gives it a distinct feature of progress beyond the former systems pursued.

On these valuable principles the following grammars have been published:

for the	German Language	by	MATHIAS MEISSNER.
- -	French -	by	AHN.
- -	Italian -	by	MARCHETTI.
- -	Spanish -	by	SALVO.
- -	Portuguese -	by	CABANO.
- -	Swedish -	by	LENSTRÖM.
- -	Danish -	by	LUND.
- -	Dutch -	by	AHN.
- -	Russian -	by	ALEXANDROW.
- -	Modern Greek	by	VLACHOS.
- -	Icelandic -	by	RASK.
- -	Latin -	by	SEIDENSTÜCKER.
- -	Hebrew -	by	HERXHEIMER.
- -	Turkish -	by	ABU SAID.

The prevalent idea in these grammars is that of teaching a language easily and pleasantly, of adapting it to every capacity, of removing all unnecessary difficulties and at the same time of imparting the necessary grammatical knowledge.

In this respect therefore

"Franz Thimm's Series of Grammars"

is not only original, but extending the new Method to all the languages of Europe, it is unique.

INDEX.

I[ST] PART.

The Pronunciation.

---

1. The Alphabet.

The Dutch Alphabet is composed of the 24 following letters:

	pronounce		pronounce
a,	ah.	*n*,	n.
b,	bay.	*o*,	o.
c,	sey.	*p*,	pay.
d,	day.	*r*,	heir.
e,	a.	*s*,	ess.
f,	eff.	*t*,	tay.
g,	ch in loch.	*u*,	oo (ü in German).
h,	ha.	*v*,	vay.
i,	ee.	*w*,	way.
j,	jay.	*y*,	ie.
k,	kah.	*z*,	zed.
l,	el.	and the united:	
m,	m.	*ch*.	

These letters are partly vowels (klinkers) partly consonants (medeklinkers).

The vowels are divided into:

1. Simple vowels: *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, *y*.
2. Double vowels: *aa*, *ee*, *ii* or *ij*, *oo*, *uu*.
3. Short diphthongs: *au*, *ei*, *eu*, *ie*, *oe*, *ou*, *ui*.
4. Long diphthongs: *aau*, *eeu*, *ooi*, or:
5. Syllables of three vowels: *ieu*, *oei*.

The consonants are divided according to the manner in which they are pronounced into

1. Guttural sounds: *ch*, *g*, *h*. *j*, *k*.
2. Lingual sounds: *d*, *t*, *l*, *n*. *r*.
3. Labial sounds: *b*, *p*, *m*, *f*, *v*, *w*, and:
4. Dental sound: *s*, *z*.

The letters *c*, *q*, *x*, *y*, as well as the united *th* and *ph*, are not real Dutch letters and only occur in words derived from other languages. — The „*h*“ is only used as an aspirated sound, and never occurs as it does in German for lengthening the syllable.

2. The Vowels and Double-Vowels.

A vowel is sounded either long as in „name“ or broad as in „call“. In the Dutch Language a vowel is long, when ending a syllable, or when double; broad when placed before a consonant in the same syllable.

A is broad, when followed in the same syllable by one or more consonants; it sounds like *a* in the word „fat“, as;

man,	man	*stad,*	town
kam,	comb	*plant,*	plant
vat,	barrel (vat)	*kast,*	case.

Long, when ending a syllable, it then sounds like „*a*“ in the word „calf“, as:

la-ten,	to let	*ma-tig,*	temperate
za-del,	saddle	*ma-ten,*	to grind, to paint.

The double Vowel *aa* is always long:

slaap,	sleep	*maat,*	measure
zaak,	thing	*taal,*	language.

E is broad, when followed by one or more consonants in the same syllable; it sounds like *e* in the word „met“, as:

bel,	bell	*gek,*	foolish
vet,	fat	*melk,*	milk
mes,	knife	*nest,*	nest.

Long, at the end of a syllable:

ge-ven,	to give	*spre-ken,*	to speak
le-zen,	to read	*me-ten,*	to measure.

At the end of words with more than one syllable *e* is half mute:

wonde,	wound	*liefde,*	love
hitte,	heat	*gave,*	gift.

The double vowel *ee* is always long, as:

veel,	much	*teeken,*	sign
steen,	stone	*deelen,*	to divide.

I is broad in a syllable ending in one or more consonants, it then sounds like the *i* in the word „him", as:

zin,	sense	*mild,*	mild
wil,	will	*wind,*	wind
lid,	limb	*linde,*	lime tree.

I is long when forming a syllable by itself, it sounds like *ie* in the word „grief", as:

i-voor,	ivory	*I-talië,*	Italy.

The double vowel *ii*, which is generally written *ij*, sounds like the German *e-i*, or the *i* in the English word „find" but it is less sharp, as:

mijn	pronounce:	*mine,*	— my
wijn	„	*vine,*	— wine
lijden	„	*liden,*	— to suffer
bijten	„	*biten,*	— to bite.

O is broad in a syllable ending in one or more consonants; it is pronounced like *o* in the word „love", as:

stof,	stuff	*bom,*	bomb-shell
slot,	lock	*pond,*	pound
volgen,	to follow	*donker,*	dark.

It is long at the end of a syllable:

lo-ven,	to praise	*o-ven,*	oven
zo-mer,	summer	*o-pen*	open.

The *oo* is always long:

boom,	tree	*voor,*	before
zoon,	son	*stroomen,*	streams.

U is broad in a syllable ending in one or more consonants, and is pronounced exactly like the *u* in „but", as:

dun,	thin	*burger,*	burgher
bus,	box, barrel	*hulde,*	homage
nut,	use	*zuster,*	sister.

1*

It is **long** at the end of a syllable and sounds like the German *ü*, as:

du-ren,	to last	*hu-ren,*	to hire

The *uu* is always long and sounds like the German *üh*, as:

muur,	wall	*duur,*	dear
zuur,	sour	*vuur,*	fire.

3. The Diphthongs and Triphthongs.

Au is pronounced like *ou* in the English word „house“:

paus,	pope	*klauteren,*	to climb.

In *aauw* the *a* is still longer:

paauw,	peacock	*laauw,*	tepid.

In *aai* the *a* is long, and the *i* scarcely sounded:

kraai,	crow	*fraai,*	beautiful.

The short diphthong *ai* is now out of use in the Dutch Language, as:

kaizer now written *keizer,*
klai „ „ *klei.*

Ei sounds like the English *i* in „mine“, as:

steil,	steep	*paleis,*	palace
zeil,	sail	*reizen,*	to travel.

Eu sounds like the German *ö* in the word „Vögel“ or like „eu“ in the French word „feu“, as:

heuvel,	hill	*kleur,*	colour
euvel,	evil	*reuk,*	smell.

In *eeuw*, the *e* is long and the „*u*“ more accented,

leeuw,	lion	*sneeuw,*	snow.

Ie sounds like the English *ie*, in the word „grief“, as:

ulieg,	fly	*liegen,*	lie
niets,	nothing	*dienst,*	service.

Oe sounds like the English *oo*, in the word „boon“, as:

boek,	book	*roepen,*	to call
stoel,	chair	*moeten,*	to be obliged, to must.

Ou sounds almost like au, except that the *u* is more heard, it is pronounced like the English *ou* in the word „out“, as:

hout,	wood	*bouwen,*	build
kouw,	cold	*vrouw,*	woman.

In *ooi* the *o* is long and the *i* scarcely sounded, as:

mooi, good, polite *hooi,* hay.

Ui is pronounced like *oy* in the English word „joy", as:

muis,	mouse	*buit,*	booty
huis,	house	*sluiten,*	to lock.

The triphthong „*ieuw*" is a combination of *i* and *euw*, and is pronounced like the German *iüw*, but the *i* is almost mute:

nieuw, new *kieuw,* gill.

The triphthong „*oei*" is pronounced like the German *ui*, as:

bloei, blossom *groei,* growth.

4. The Consonants.

B is pronounced like the English *b* in bit:

band, band.

D like the English *d;*

dak, roof *dal,* valley.

F like the English *f.*

fel, cruel *feil,* fault *fier,* proud.

G and ch have in Dutch nearly the same sound, there is no sound in English like it, the „ch" in the Scotch word „loch" is the nearest approach to it. *Ch* is a little broader than *g:*

gaan,	to go	*gewigt,*	weight
nog,	yet	*ligt,*	light
zeggen,	to say	*kracht,*	power.

L is pronounced like the English *l.* If a vowel precedes the *l* and a consonant follows, the Dutch sound is a scarcely audible „*a*" between *l* and the consonant, as:

volk	pronounce	*vol'k*
melk	„	*mel'k*
twaalf	„	*twaal'f.*

P is pronounced like the English *p* in „map", as:

diep, deep *pand,* pledge *drop,* drop.

S is pronounced sharp and hissing as in the word „saint", „sister", as:

slim, bad *snel*, quick *sprong*, leap.

Sch is not pronounced like the German but is separately sounded from *ch*, as:

s-chip,	ship	*s-chrijven*,	to write
s-choon,	beautiful	*s-chrik*,	fright.

At the end or in the middle of a word „*sch*" sounds almost like *s*, as:

visch, fish *wenschen*, to wish.

T sounds like the English *t:*

tak, branch *tal*, number *hart*, heart.

V has the sound of flat *f:*

vel, skin *veil*, for sale *vier*, four.

Y has the sound of an English „*i*", as: *yzer*, iron.

Z has the sound of an *z* as in „freeze", as:

zalf, ointment *zwaard*, sword *verzoek*, request.

5. On the Dutch Orthography.

1. Although the letters „*g*" and „*ch*" have the same sound at the end of a syllable they must not be confounded, as they frequently have a totally different meaning, as:

digt,	thick	*dicht*,	poem
gelag,	score, bill	*gelach*,	laughter
ligt,	light, easy *(adj.)*	*licht*,	the light *(subst.)*
nog,	still	*noch*,	neither, nor
slagten,	too slaughter	*slachten*,	to resemble
wigt,	weight	*wicht*,	little child.

2. The double vowels *ij* distinguish themselves in pronunciation from the double vowel „ei" by speaking the former broader.

The following have a different signification when spelled with „ij — or — ei":

hij,	he	*hei*,	heath
lijden,	to suffer	*leiden*,	to lead
nijgen,	to courtesy	*neigen*,	to incline
rijzen,	to rise	*reizen*,	to travel
stijl,	the style	*steil*,	steep
vijlen,	to file	*veilen*,	to offer for sale
wijden,	to widen	*weiden*,	to graze.

3. The two vowels *a* and *u* must never be doubled if they close a syllable. — If therefore the singular be spelled „vraag" with a double *a*, the plural cannot be spelled *vraagen* — but vra-gen. In the same manner:

zaak,	thing	plural:	*za-ken,*	things
muur,	wall	„	*mu-ren,*	walls
ik slaap,	I sleep	„	*wij sla-pen,*	we sleep
ik stuur,	I send	„	*wij stu-ren,*	we send.

4. The rule of *a* and *u* ought according to analogy to be also applicable to *e* and *o*, but this is only partly the case.

The usage of the Dutch Language sanctions in several words the doubling of *e* and *o* although at the close of a syllable, as:

blee-ken,	to bleach
koo-pen,	to buy.

On the other hand the following are written:

bre-ken,	to break	*ho-pen,*	to hope
ge-ven,	to give	*lo-gen,*	the lie, falshood.

5. The following words have a different meaning, when written with *e* or *ee*, *o* or *oo*, as:

geene,	none	*gene,*	those
heelen,	to heal	*helen,*	to conceal
heeren,	Gentlemen	*heren,*	the armies
leenen,	to lend	*lenen,*	to lean
reede,	the road	*rede,*	the speech
steenen,	stones	*stenen,*	to groan
weeken,	to yield	*weken,*	weeks
weezen,	orphans	*wezen,*	to be.

---

genooten,	associates	*genoten,*	enjoyed
hoopen,	the crowd	*hopen,*	to hope
hooren,	to hear	*horen,*	horn
loove,	tired	*loven,*	to praise
nooten,	notes	*noten,*	nuts
pooten,	paws	*poten,*	to plant.

6. If the vowels: *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, which are always short before a consonant, are to remain short when a syllable is added, the consonant must be doubled, as:

man,	man	*mannen,*	men
mes,	knife	*messen,*	knives
pil,	pill	*pillen,*	pills

stok,	stick	*stokken,*	sticks
kruk,	crutch	*krukken,*	crutches.

If the consonant „*ch*" is to be doubled by adding a syllable, the letter „*g*" is inserted, as:

ik lach, I laugh   *wij lagchen,* we laugh.

7. In the same manner the final and long vowels of a syllable must be doubled, if followed by a consonant terminating the syllable:

spe-len,	to play	*ik speel,*	I play (*ik spel*, I am spelling)
vra-gen,	to ask	*ik vraag,*	I ask
ho-pen,	to hope	*ik hoop,*	I hope
stu-ren,	to send	*ik stuur,*	I send.

8. If a syllable beginning with a vowel be added to one terminating in *f* or *s*, the *f* is changed into *v*, and *s* into *z*, unless *f* and *s* be doubled:

korf,	basket	*korven,*	baskets
brief,	letter	*brieven,*	letters
huis,	house	*huizen,*	houses
haas,	hare	*hazen,*	hares.

The exceptions are some words ending in *ts*, in which the *s* is not changed into *z*, as the soft *z* cannot follow the hard *t: spits*, point — *spitsen*, points.

9. If a syllable beginning with a vowel be added to one terminating in *i*, „*j*" is placed between the two:

de rei,	the choir	*de reijen,*	the choirs
ik draai,	I turn	*wij draaijen,*	we turn.

10. All Substantives are written in the Dutch Language with a small letter, with the exception of Proper Names, or such nouns as denote a science, an honour or a title.

6. The Accents.

The Dutch Language has the following Accents:

1. „The Trema" placed over vowels to denote that the are separately pronounced, as:

   Indië, India   *geërft,* inherited   *geädeld,* enobled.

2. „The Circumflex", which is used in the middle and at the end of words to denote that the letter „*d*" has been left out, as:

weêr	instead	of:	*weder*
beneên	„	„	*beneden*
Neêrland	„	„	*Nederland*
daân	„	„	*daden*
meê	„	„	*mede.*

3. „The Accent“, which is used for laying a strong emphasis upon a vowel, as:

één, one.

4. „The Apostrophe“ which is used in the place of letters and entire syllables, left out for the sake of brevity:

'r aan	instead	of:	*daaraan,*	thereon
'r toe	„	„	*daartoe,*	thereto
'r uit	„	„	*daaruit,*	therefrom
'r mede	„	„	*daarmede,*	therewith
'r bij	„	„	*daarbij,*	thereby
'r tegen	„	„	*daartegen,*	on the other hand
'k	„	„	*ik,*	I
's	„	„	*des,*	of the
't	„	„	*het,*	it
t'	„	„	*te,*	to
'ten	„	„	*tot den,*	*ten hemel,* to the heaven
'ter	„	„	*tot de,*	*ter erre,* to the honour.

The Dutch Language is a branch of the German, but of a dialectic kind, it is therefore called „low german“ (niederdeutsch) whilst the German is called „high german“ (hochdeutsch). Those who have a knowledge of German will find no difficulty whatever in the acquirement of Dutch, indeed they will soon discover that the language is almost identical, only, if we may adopt a musical term, it is in a different key. As a comparative study of languages it is very interesting showing to Englishmen the bridge from German into English; and for this purpose we have given a double translation of the first few exercises.

IIND PART.

Of the Article and the Noun.

The Dutch Language has two articles: the „*definite*“ and the „*indefinite*“ article.

1. The Definite Article.

Singular.

	Masculine.	Feminine.	Neuter.	
Nom.	*de*	*de*	*het*,	the
Gen.	*des*, *van den*	*der*, *van de*	*des*, *van het*,	of the
Dat.	*den*, *aan den*	*der*, *aan de*	*den*, *aan het*,	to the
Acc.	*den*	*de*	*het*,	the

Plural
for all three genders.

Nom.	*de*	the
Gen.	*der*, *van de*	of the
Dat.	*den*, *aan de*,*	to the
Acc.	*de*	the

2. The Indefinite Article.

	Masc.	Femin.	Neuter.	
Nom.	*een*	*eene*	*een*	a
Gen.	*eens*, *van eenen*	*eener*, *van eene*	*eens*, *van een*	of a
Dat.	*eenen*, *aan eenen*	*eener*, *aan eene*	*eenen*, *aan een*	to a
Acc.	*eenen*	*eene*	*een*	a

*) The Dative of the feminine is sometimes expressed by „*der*“ instead of „*den*“.

Examples on the Singular.

Dutch.	*De hemel en de arde. De lucht en het*
German.	Der Himmel und die Erde. Die Luft und das
English.	The heaven and the earth. The air and the
D.	*water. De berg en het dal. De vader, de*
G.	Wasser. Der Berg und das Thal. Der Vater, die
E.	water. The mountain and the valley. The father, the
D.	*moeder en het kind. Het goud en het zilver. De*
G.	Mutter und das Kind. Das Gold und das Silber. Der
E.	mother and the child. The gold and the silver. The
D.	*zoon en de dochter. De jongen en het meisje. De*
G.	Sohn und die Tochter. Der Knabe und das Mädchen. Der
E.	son and the daughter. The boy and the girl. The
D.	*broeder en de zuster. De man en de vrouw. De*
G.	Bruder und die Schwester. Der Mann und die Frau. Die
E.	brother and the sister. The man and the woman. The
D.	*zon en de maan. Het vuur en het water. De*
G.	Sonne und der Mond. Das Feuer und das Wasser. Der
E.	sun and the moon. The fire and the water. The
D.	*tag en de nacht. Het licht en de duisternis. De*
G.	Tag und die Nacht. Das Licht und die Finsterniß. Der
E.	day and the night. The light and the darkness. The
D.	*avond en de morgen. De schaduw en het licht. De*
G.	Abend und der Morgen. Der Schatten und das Licht. Die
E.	evening and the morning. The shadow and the light. The
D.	*koudheid en de warmte. De vorst en de hitte.*
G.	Kälte und die Wärme. Der Frost und die Hitze.
E.	cold and the warmth. The frost and the heat.

3. Of the Substantive.

The Formation of the Plural.

The Plural is formed in the Dutch Language by adding the syllable „*en*“ to the Singular, as:

dier,	animal	— *dieren,*	animals
meening,	opinion	— *meeningen,*	opinions
straat,	street	— *straten,*	streets
muur,	wall	— *muren,*	walls
lip,	lip	— *lippen,*	lips
stuk,	piece	— *stukken.*	pieces

wolf,	wolf	— *wolven,*	wolves
dief,	thief	— *dieven,*	thieves
huis,	house	— *huizen,*	houses
rei,	choir	— *reijen,*	choirs.

The scholar is referred to the chapter on Orthography.

To this general rule must be added the following especial one:

1. Substantives in „*e*“ only take „*n*“ in the plural:

bode,	messenger	— *boden,*	messengers
gave,	gift	— *gaven,*	gifts.

2. Substantives with a broad vowel, double the final consonants:

pen,	pen	— *pennen,*	pens
kat,	cat	— *katten,*	cats

Exceptions:

bad	— bath	— *baden*	*dal*	— valley	— *dalen*
blad	— leaf	— *bladen*	*gat*	— whole	— *gaten*
dag	— day	— *dagen*	*glas*	— glass	— *glazen*
dak	— roof	— *daken*	*god*	— God	— *goden*
hol	— cavern	— *holen*	*graf*	— grave	— *graven*
lot	— lot	— *loten*	*slag*	— blow	— *slagen*
pad	— path	— *paden*	*slot*	— lock	— *sloten*
rad	— wheel	— *raden*	*spel*	— game	— *spelen*
staf	— staff	— *staven*	*vat*	— barrel	— *vaten.*

3. The substantives, ending in *el*, *er*, *aar*, and *ier* take „*en*“ or „*s*“.

regel,	rule	plural:	*regelen,*	*regels*
vader,	father	„	*vaderen,*	*vaders*
dienaar,	servant	„	*dienaren,*	*dienaars.*

4. Those ending in „*em*“, „*en*“ as well as all diminutives in „*je*“ always take an „*s*“:

bodem,	bottom, ground	— *bodems*
degen,	sword	— *degens*
briefje,	little letter	— *briefjes.*

5. Substantives ending in *heid* change into „*heden*“:

waarheid,	truth	— *waarheden*
dwaasheid,	folly	— *dwaasheden.*

In the same manner:

smid	— smith	— *smeden*
lid	— limb	— *leden*
schip	— ship	— *schepen*
stad	— town	— *steden.*

6. The compounds with *man*, have: *lieden:*

koopman,	merchant	— *kooplieden*
krijgsman,	warrior	— *krijgslieden.*

7. Some substantives have a double, some a treble plural:

kind,	child	—	*kinders,*	*kinderen*
lied,	song	—	*lieders,*	*liederen*
hoen,	hen, fowl	—	*hoenders,*	*hoenderen*
volk,	people	—	*volkeren,*	*volken*
kleed,	dress	—	*kleederen,*	*kleden*
kalf,	calf	—	*kalvers, kalveren,*	*kalven*
rad,	wheel	—	*raders, raderen,*	*raden*
blad,	leaf	—	*bladers, bladeren,*	*bladen*
been,	leg	—	*beenders, beenderen,*	*beenen.*

8. Words in *aa* drop one *a*, in *uu* drop one *u* in the plural, as:

de daad, *the deed,* plural: de daden
de muur, *the wall,* „ de muren.

Examples on the Plural.

D. *De daad is edel. De daden zijn edel. De muur*
G. Die That ist edel. Die Thaten sind edel. Die Mauer
E. The deed is noble. The deeds are noble. The wall

D. *is hoog. De muren zijn hoog. De uur is een kunst-*
G. ist hoch. Die Mauern sind hoch. Die Uhr ist ein Kunst-
E. is high. The walls are high. The watch is a work of

D. *werk. De buur is arbeidzaam. De graat is spits.*
G. werk. Der Bauer ist arbeitsam. Die Gräte ist spitz.
E. art. The peasant is industrious. The fishbone is pointed.

D. *Het stuur is breekbaar. Eene baal is dikwijls zwaar.*
G. Das Steuer ist zerbrechlich. Ein Ballen ist oft schwer.
E. The rudder is breakable. A bale is often heavy.

D. *De draad is dun of dik. De haan is een wachter.*
G. Der Drath ist dünn oder dick. Der Hahn ist ein Wächter.
E. The wire is thin or thick. The cock is a watchman.

D. *De haag is groen. Het haar is kroes. De baan is dikwijls*
G. Die Hecke ist grün. Das Haar ist kraus. Die Bahn ist oft
E. The hedge is green. The hair is curled. The road is often

D. *lang en bezwaarlijk. De paal is rond. De naam be-*
G. lang und beschwerlich. Der Pfahl ist rund. Der Name be-
E. long and tedious. The post is round. The name de-

D. *teekent eene persoon of eene zaak. De naak is light.*
G. zeichnet eine Person oder eine Sache. Der Nachen ist leicht.
E. notes a person or a thing. The boat is light.

Exercises on the Plural.

Watches are works of art. The peasants are industrious. The fishbones are pointed. The rudders are breakable. Bales are often heavy. Wires are thin or thick. The cocks are watchmen. Hedges are green. The hairs are curled. The roads are often long and tedious. The posts are round. Names denote persons or things. The boats are light.

Examples on § 2. Plurals double the final Consonant.

de pen, the pen — *de pennen*,
het vel, the skin — *de vellen*,
de vos, the fox — *de vossen*,
de man, the man — *de mannen*,

D. *De stok is krom. De kat is snoepachtig. De bes*
G. Der Stock iſt krumm. Die Katze iſt naſchhaft. Die Beere
E. The stick is crooked. The cat is thievish. The grape

D. *is sappig. Het mes is scherp. De put is zeer*
G. iſt ſaftig. Das Meſſer iſt ſcharf. Der Brunnen iſt ſehr
E. is jucy. The knife is sharp. The well is very

D. *diep. De el is eene maat. De straf is noo-*
G. tief. Die Elle iſt ein Maaß. Die Strafe iſt nöthig.
E. deep. The yard is a measure. The punishment is neces-

D. *dig. De stof is week. De kop is ovaal. De knop*
G. Der Stoff iſt weich. Der Kopf iſt oval. Der Knopf
E. sary. The stuff is soft. The head is oval. The button

D. *is gouden. Het vorstendom is niet zeer groot. De*
G. iſt golden. Das Fürſtenthum iſt nicht ſehr groß. Der
E. is golden. The Principality is not very large. The

D. *rijkdom is vergangelijk. Het hertogdom is een eigen-*
G. Reichthum iſt vergänglich. Das Herzogthum iſt ein Eigen=
E. riches are transient. The dukedom is a proper-

D. *dom. De boodschap is niet altijd aangenaam. Het*
G. thum. Die Botſchaft iſt nicht immer angenehm. Die
E. ty. The message is not always agreeable. The

D. *spraakverwantschap is niet zelden treffend.*
G. Sprachverwandtſchaft iſt nicht ſelten treffend.
E. relation of language is not rarely striking.

The learner is to turn these examples into the plural.

4. The Declensions.

All *masculine* nouns take an „*s*“ in the 2nd case of the Singular.

The *feminine* nouns remain unaltered.

The *neuter* nouns take an „*s*“ in the Genitive and an „*e*“ in the Dative.

1. Masculine.

	Singular.		Plural.	
Nom.	*de vader,*	the father	*de vaders,*	the fathers
Gen.	*des vaders,* *van den vader,*	of the father	*der vaders,* *van de vaders,*	of the fathers
Dat.	*den vader,* *aan den vader,*	to the father	*den vaderen,* *aan de vaders,*	to the fathers
Acc.	*den vader,*	the father	*de vaders,*	the fathers

2. Feminine.

Nom.	*de moeder,*	the mother	*de moeders,*	the mothers
Gen.	*der moeder,* *van de moeder,*	of the mother	*der moeders,* *van de moeders,*	of the mothers
Dat.	*der moeder,* *aan de moeder,*	to the mother	*den (der) moeders,* *aan de moeders,*	to the mothers
Acc.	*de moeder,*	the mother	*de moeders,*	the mothers.

3. Neuter.

Nom.	*het boek,*	the book	*de boeken,*	the books
Gen.	*des boeks.* *van het boek,*	of the book	*der boeken,* *van de boeken,*	of the books
Dat.	*den boeke,* *aan het boek,*	to the book	*den boeken,* *aan de boeken,*	to the books
Acc.	*het boek,*	the book	*de boeken,*	the books.

Observations:

1. If the plural of a noun be formed by *n*, or *en* it keeps this termination throughout. If it be formed by *s*, the masc. and neuter nouns take „*en*“ in the 3rd case whilst the feminine genders retain the *s*.
2. Some masculine and neuter nouns take an „*s*“ in the Genitive singular for the sake of euphony, as:

het huis,	the house	—	*des huizes*
het vleesch,	the meat	—	*des vleesches*
het kruis,	the cross	—	*des kruizes.*

The following take „*en*" in the cases of the singular:

de heer,	the gentleman	Genitive:	*des heren,*
de mensch,	man	„	*des menschen*
de graaf,	the count	„	*des graven*
de vorst,	the prince	„	*des vorsten*
de reus,	the giant	„	*des reuzen*
het hart,	the heart	„	*des harten,*

3. The Genitive and Dative formed with the prepositions „*van*" and „*aan*" are only used in poetry, and heroic style.

5. Declension of Proper Names.

Proper Names are only declined with the prepositions *van* and *aan.*

Nom.	*Pieter,*	Peter	*Louiza,*	Louisa
Gen.	*van Pieter,*	of Peter.	*van Louiza,*	of Louisa
Dat.	*aan Pieter,*	to Peter	*aan Louiza,*	to Louisa
Acc.	*Pieter,*	Peter	*Louiza,*	Louisa

The Genitive with „*s*" is used in the following cases:

Pieters boek, Peter's book — *Willems paard,* William's horse.

If the Proper Name terminates in a long vowel, the apostrophe is placed, as:

Attila's dood	*Nero's wreedheid*
Attila's death	Nero's cruelty.

Examples on the Declensions.

De ziel[1]) van den mensch is onsterfelijk.[2]) — Het ligchaam[3]) van den mensch is sterfelijk.[4]) — De waakzaamheid[5]) en trouwheid[6]) des honds[7]) is bekend.[8]) — De vier getijden[9]) zijn: de lente[10]), de zomer, de herfst[11]) en de winter. — De vertelling[12]) van het leven[13]) en van de voorvallen[14]) van Robinson is aangenaam. — De gelegenheid[15]) is de moeder van het geluk.[16]) — De koe[17]) en het paard[18]) zijn nuttige huisdieren. — De haren der vellen van de koeijen en van de paarden zijn zeer bruikbaar.[19]) — Het is beter een half ei[20]) dan een ledige dop[21]). — Zij gelijken elkanderen[22]) als twee

1) soul. 2) immortal. 3) body. 4) mortal. 5) watchfulness. 6) faithfulness. 7) dog. 8) known. 9) seasons. 10) spring. 11) autumn. 12) description. 13) life. 14) adventures. 15) opportunity. 16) luck. 17) cow. 18) horse. 19) useful. 20) egg. 21) empty pot. 22) oneanother.

eijeren. — De eijeren van de visschen worden vischkuit[1]) genoemd.[2]) — Het schip gaat diep. — De schepen verzinken somtijds. — Amsterdam is de hoofdstad[3]) van Holland. — Leiden, Utrecht en Groningen zijn universiteitsteden. — Het spit (braadspit) is een keukengereedschap.[4]) — De speten zijn ijzeren keukengereedschappen. — Het lid[5]) is een deel[6]) van het ligchaam. — De smid[7]) gebruikt[8]) den hamer. — De smeden zijn gewoonlijk[9]) sterke lieden.[10]) — De ouders[11]) geven aan de kinders (kinderen) de noodige kleeders[12]) (kleederen, kleëren, kleeden). — Het blad[13]) van den boom is groen. — De bladers (bladeren) der boomen worden in den herfst[14]) geel.[15]) — Het blad van het schrijfboekje[16]) is wit. — De bladen van de schrijfboekjes zijn wit. — Het lam is en jong[17]) schaap.[18]) — De lammers (lammeren) zijn jonge schapen. — De hand heeft een gelid.[19]) — De armen[20]) en de beenen[21]) hebben gelederen. — De soldaten[22]) sluiten[23]) de gelederen.[24]) — Het been[25]) is hard. — De honden[26]) kluiven[27]) de beenders (beenderen). — Het volk[28]) heeft zekere[29]) regten.[30]) — De volkeren (volken) voeren[31]) oorlog.[32]) — Het gemoed[33]) van den mensch is van nature[34]) goed. — De gemoederen (gemoeden) van de menschen zijn zeer verschillend.[35]) — Het lied[36]) wordt gezongen.[37]) — Schoone liederen verheugen[38]) het hart[39]) van den mensch. — Het rund[40]) wordt dikwijls de prooi[41]) van den leeuw[42]) — De runders (runderen) springen op de weide.[43]) — Het rad[44]) is aan den wagen.[45]) — De wagen heeft vier raders (raderen, raden). — De onschuld[46]) is een kostbaar[47]) goed.[48]) — De goederen maken den mensch niet altijd gelukkig. — De spaan[49]) is van hout.[50]) — De houten spaanders (spaanderen) verbranden.[51])

6. Of the Gender of Substantives.

General Rule.

The Masculine are:

1. The names and professions of men.

---

1) roe. 2) called. 3) capital. 4) kitchen utensil. 5) limb. 6) part. 7) smith. 8) uses. 9) generally. 10) people, men. 11) parents. 12) clothes. 13) leaf. 14) autumn. 15) yellow. 16) writing-book, copy book. 17) young. 18) sheep. 19) joint. 20) arms. 21) legs. 22) soldiers. 23) close. 24) ranks. 25) bone. 26) dogs. 27) gnaw. 28) people. 29) certain. 30) rights. 31) make. 32) war. 33) mind. 34) by nature. 35) different. 36) song. 37) sung. 38) delight. 39) heart. 40) cattle. 41) prey. 42) lion. 43) pasture. 44) wheel. 45) carriage. 46) innocence. 47) costly. 48) treasure. 49) ship. 50) wood. 51) burn.

2. Those ending in *aar* and *er:*

leugenaar — the liar
snuiter — the snuffers.

The Feminine are:

1. Nouns ending in: *ij*, *heid*, *ing* and *nis:*

tooverij,	magic	—	*dapperheid,*	valour
hoovardij,	haughtiness	—	*meening,*	opinion
droefenis,	affliction	—	*wennis,*	custom.

except: *het vonnis,* the sentence, verdict.

2. Those derived from adjectives and ending in *schap:*

dronkenschap, drunkenness — *blijdschap,* joyfulness.

3. Those derived from verbs and adjectives ending in *te:*

hoogte, height — *duurte,* dearness.

The Neuter are:

1. Nouns derived from substantives, ending in *dom:*

het vorstendom, the Dukedom.

if derived from adjectives and verbs, they are masculine:

de eigendom, the property — *de rijkdom,* riches.
except: *het heiligdom,* the sanctuary.

2. Nouns beginning with the syllables *ge*, *ver* and *be:*

het geraas,	the noise	*het geval,*	the accident
het verbod,	the prohibition	*het verlof,*	the leave
het beding,	the condition	*het verhaal,*	the tale
het gebruik,	the custom	*het beroep,*	the calling.

There is no positive rule by which one can learn the Dutch gender, it must be acquired by use and study.

7. On the composition of the Nouns.

The Dutch Language has as great facilities as the German of combining two words together. The general compositions are:

1. with two nouns:	*huisvader*	—	father of the house
	vruchtboom	—	fruit tree
2. with a noun and an adjective:	*grootvader*	—	grandfather
	hoogmoed	—	haughtiness
3. with a noun and a pronoun:	*zelfmoord*	—	suicide

4. with a noun and a verb:	*drinkgeld*	—	money for drink
5. with a noun and an adverb:	*welvaart*	—	welfare
6. with a noun and a preposition:	*tegenspoed*	—	adversity.

8. On the Diminutives of Nouns.

The Dutch Language is very rich in diminutives, they are formed by adding the syllable „*je*“ to the primitive word. — For euphony's sake they sometimes add before this syllable the letter *t* or *p*. As:

draad	—	wire	—	*draadje*	—	small wire
brief	—	letter	—	*briefje*	—	little letter
visch	—	fish	—	*vischje*	—	small fish
vlieg	—	fly	—	*vliegje*	—	little fly
dak	—	roof	—	*dakje*	—	small roof

The letter „*t*“ is added before „*je*“, if the substantive ends with a vowel or the consonants: *l*, *n*, *r*, *w*, as:

koe,	cow	—	*koetje*
maal,	repast	—	*maaltje*
steen,	stone	—	*steentje*
kamer,	chamber	—	*kamertje*
vrouw,	woman	—	*vrouwtje*

The letter „*p*“ is added, if the substantive ends in „*m*“ preceded by a vowel; as:

boom,	tree	—	*boompje*
bloem,	flower	—	*bloempje.*

Instead of „*t*“ the syllable „*et*“ is used in monosyllables ending in *l*, *m*, *n* preceded by a short vowel, as:

schel,	bell	—	*schelletje*
man,	man	—	*mannetje*
kom,	bason	—	*kommetje.*

9. The Formation of the Feminine.

1. The change of the masculine into the feminine is often made by adding „*in*“ to the former, as:

een keizer,	an emperor	—	*eene keizerin,*	an empress
een herder,	a shepherd	—	*eene herderin,*	a shepherdess
een graaf,	a count	—	*eene gravin,*	a countess
een wolf,	a wolf	—	*eene wolvin,*	a she wolf

Pg.8

2. Those nouns, which are derived from verbs and end in „*er*" change the feminine into „*ster*":

een bedrieger,	an impostor	— *eene bedriegster,*	an impostress
een inwoner,	an inhabitant	— *eene inwoonster,*	a female inhabitant
een zanger,	a singer	— *eene zangster,*	a female singer.

3. Some nouns add the syllable „*es*" to the masculine word:

een dienaar,	a servant	— *eene dienares,*	a female servant
een lezer,	a reader	— *eene lezeres,*	a female reader
een baron,	a baron	— *eene barones,*	a baroness
een profeet,	a prophet	— *eene profetes,*	a prophetess.

4. In the names of nations the feminine sex is expressed by the word „vrouw" lady, and an adjective, as:

een Hollander,	a Dutchman	— *eene hollandsche vrouw,*	a Dutch lady
een Franschman,	a Frenchman	— *eene fransche vrouw,*	a French lady

5. Some nouns ending in „*man*" form the feminine in „*vrouw*", as:

koopman,	dealer	— *koopvrouw,*	dealing woman
buurman,	neighbour	— *buurvrouw,*	female neighbour.

6. Quite irregular are:

Abt,	Abbot	— *abdis,*	Abbess
dief,	thief	— *diefegge,*	a female thief.

10. The Adjective.

1. The Adjective is either a primitive word, as:

groot, great — *goed,* good — *schoon,* beautiful;

or a derivative, as:

moedig, courageous — *menschelijk,* humane;

or a composite word, as:

liefderijk, charitable.

2. The principal derivative syllables of the Dutch adjective are: *baar*, *loos*, *lijk*, *zaam*, *en*, *ig*, *sch*, *haftig* and *achtig*.

The German Scholar will perceive the similarity between the final syllables *baar*, *loos*, *lijk*, and *zaam*, which are in German „*bar*, *los*, *lich*, *sam*" as:

vruchtbaar,	fertile	*goddelijk,*	godly
eetbaar,	eatable	*ziekelijk,*	sickly
blijkbaar,	evident	*sterfelijk,*	mortal

vaderloos,	fatherless	*deugdzaam,*	virtuous
reddeloos,	irrecoverable	*verdraagzaam,*	forbearing
geldeloos,	without money	*leerzaam,*	instructive.

3. The final syllables *en*, *ig*, *sch* (abridged from *isch*) and *háftig* are similar to the German *en*, *ern*, *ig*, *ich* and *haft*, as:

gouden,	golden	*hemelsch,*	heavenly
steenen,	of stone	*hollandsch,*	Dutch
moedig,	courageous	*ernsthaftig,*	earnestly
levendig,	alive	*heldhaftig,*	heroic.

4. The derivative syllable „*achtig*" is sometimes synonymous with „*haftig*", in which case it has the accent, as:

   wit, white — *witáchtig,* whitish,

   more frequently however the accent remains on the root, as:

   steen, stone — *stéenachtig,* stony.

1. The Declension of Adjectives.

The Dutch adjective only takes an „*e*" or an „*en*" in declension. If the article before it ends in *e* or *er*, it takes an „*e*", if it ends in *en* or *es* it takes an „*en*".

Masculine.

	Singular.	Plural.
Nom.	*de goede man* the good man	*de goede mannen,* the good men
Gen.	*des goeden mans*	*der goede mannen,*
Dat.	*den goeden man*	*den goeden mannen,*
Acc.	*den goeden man*	*de goede mannen.*

Feminine.

Nom.	*de goede vrouw,* the good woman	*de goede vrouwen,* the good women
Gen.	*der goede vrouw*	*der goede vrouwen,*
Dat.	*der goede vrouw*	*der goede vrouwen,*
Acc.	*de goede vrouw*	*de goede vrouwen.*

Neuter.

Nom.	*het goede kind,* the good child	*de goede kinderen,* the good children
Gen.	*des goeden kinds*	*der goede kinderen,*
Dat.	*den goeden kinde*	*den goeden kinderen,*
Acc.	*het goede kind*	*de goede kinderen.*

The adjective is declined in the same manner whether with the indefinite article or a pronoun „*mijn, zijn*" — the only difference is that the neuter does not take an *e* in the Nom. and Acc., as: *een goed kind*, not *een goede kind.*

The Genitive and Dative may also be expressed by the prepositions: *van* and *aan*, as:

Masc.	*van den goeden man — aan den goeden man.*
Neuter.	*van het goede kind — aan het goede kind.*
Plural.	*van de goede mannen, vrouwen, kinderen.*

2. Declension without the Article.

	Masc.	Fem.	Neuter.
Nom.	*goede wijn,* good wine	*witte wol,* white wool	*helder water,* clear water
Gen.	*van goeden wijn,*	*van witte wol,*	*van helder water,*
Dat.	*aan goeden wijn,*	*aan witte wol,*	*aan helder water,*
Acc.	*goede wijn,*	*witte wol,*	*helder water.*

In the Plural the adjective in all four cases ends in „*e*".

3. What has been stated under the paragraph „Dutch orthography", page 7 and 8, applies equally to the adjective, as:

zwaar,	difficult	—	*de zware arbeit,*	the difficult work
zuur,	sour	—	*de zure vrucht,*	the sour fruit
snel,	quick	—	*eene snelle vlugt,*	a quick escape
dik,	thick	—	*een dikke boom,*	a thick tree
dor,	withered	—	*een dorre tak,*	a withered branch
wit,	white	—	*witte wol,*	white wool
lief,	dear	—	*lieve moeder,*	dear mother
wijs,	wise	—	*de wijze man,*	the wise man
lui,	lazy	—	*de luije leerling,*	the lazy pupil
fraai,	beautiful	—	*fraaije bloemen,*	beautiful flowers.

4. Adjectives denoting a substance, or those derived from towns with the termination in „*er*" remain unchanged, as:

een houten lepel	— a wooden spoon
een wollen kous	— a woollen stocking
een Amsterdammer jood	— an Amsterdam jew.

5. If an adjective be used as a substantive, it takes *n* or *en*, in the Genitive singular, and keeps this termination in all cases, as:

de geleerde	— the learned
des geleerden	— of the learned
de geleerden	— the learned. *Plural.*

6. If the adjective be used by itself, with the sense of the substantive, it follows the general rule, as:

De menschen zijn allen sterfelijk, de rijke zoowel als de arme,
All men are mortal, the rich as well as the poor.

II. The Comparison of Adjectives.

In the Dutch Language the comparative is formed by adding „*er*“, the superlative by adding „*st*“ to the positive. As:

lang, long — *langer,* longer — *langst,* longest — *de langste,* the longest.

groot,	great	—	*grooter,*	*de grootste*	vide pag. 7 and 8.
zwak,	weak	—	*zwakker,*	*de zwakste*	
braaf,	brave	—	*braver,*	*de braafste*	
boos,	wicked	—	*boozer,*	*de booste*	
mooi,	polite	—	*mooijer,*	*de mooiste*	

If adjectives end in „*r*“ preceded by a double vowel, a „*d*“ is added in the comparative, as:

zwaar, heavy, difficult — *zwaarder,* heavier
duur, dear — *duurder,* dearer.

The Dutch also form their comparative by „*meer*“ (more) and the superlative by „*meest*“ (most), as:

doordrongen (penetrating) — *meer doordrongen* — *meest doordrongen;*
it is chiefly adopted in adjectives of more than one syllable.

Irregular Comparisons.

goed,	good	—	*beter,*	better	—	*de beste,*	the best
veel,	much	—	*meer,*	more	—	*het meeste,*	the most
weinig,	little	—	*minder,*	less	—	*het mindste,*	the least.

The word „than“, following the comparative is translated in the Dutch Language by „*dan*“, as:

De roos is schooner, dan veele andere bloemen.	The rose is more beautiful than many other flowers.
Wie was welsprekender, dan Cicero?	Who was a better orator than Cicero?

The English *as*, *not so*, *just as*, are translated in the Dutch by „*zoo*“ — *even zoo* — *niet zoo*, the second „as“ is rendered by „*als*“, as:

Mijn vriend is zoo (even zoo) geleerd, als gij.	My friend is as learned as you.
Gij zijt niet zoo geleerd als mijn vriend.	You are not so learned as my friend.

Examples on the Comparisons.

Het paard is grooter en sterker dan de ezel. — De rijken zijn dikwijls luijer[1]) dan de armen. — De deugd is schooner dan de rijkdom. — De fortuin[2]) is doorgaans[3]) meer geëerd[4]) dan de deugd. — De onverzoenlijke[5]) dood verschoont[6]) niemand[7]), al ware[8]) hij wijzer dan Salomo, sterker dan Samson, lijdzamer[9]) dan Job, rijker dan Cresus en dapperder[10]) dan Alexander. — Het einde van een werk is dikwijls moeijelijker[11]) dan het begin.[12]) — De Vriesche[13]) ossen zijn vetter dan de Duitsche.[14]) — De bijen[15]) en de mieren[16]) zijn naarstiger dan de meeste menschen. — De Spaansche[17]) wijn is duurder[18]) en lekkerder[19]) dan de Fransche.[20]) — De leugen[21]) is de leelijkste aller ondeugden.[22]) — De bekwaamste[23]) mannen begaan[24]) somtijds de grootste misslagen.[25]) — Het goede voorbeeld[26]) van den vader is het geschiktste[27]) en magtigste middel[28]) om[29]) den kinderen de liefde[30]) der verhevenste[31]) deugden inteboezemen.[32]) — Het vaderlijk[33]) gezag[34]) is de natuurlijkste[35]) der wetten.[36]) Cresus was de rijkste van alle koningen. — De leugenaar[37]) is het verachtelijkste[38]) schepsel[39]) van de wereld.[40])

1) lazier. 2) fortune. 3) generally. 4) honoured. 5) irreconcilable. 6) spares. 7) nobody. 8) and were. 9) more patient. 10) braver. 11) arduous. 12) beginning. 13) frisian. 14) german. 15) bees. 16) ants. 17) spanish. 18) stronger. 19) nicer. 20) french. 21) lying. 22) bad habit, vice. 23) cleverest. 24) make. 25) mistakes. 26) example. 27) apt. 28) means. 29) to. 30) love. 31) highest. 32) imbue. 33) fatherly. 34) authority. 35) most natural. 36) law. 37) liar. 38) despicable. 39) creature. 40) world.

12. Pronouns.

1. Personal-Pronouns.

Singular.

	1. Pers.		2. Pers.		3. Person. Masc.		3. Person. Fem.	
N.	*ik,*	I	*gij,*	thou	*hij,*	he	*zij,*	she
G.	*van mij (mijns),*	of me	*(uws) van u,*	of thee	*van hem, (zijns)*	of him	*van haar (harer)*	of her
D.	*mij, aan mij,*	to me	*u, aan u,*	to thee	*hem, aan hem*	to him	*haar, aan haar,*	to her
A.	*mij,*	me	*u*	thee	*hem,*	him	*haar,*	her.

Plural.

	1. Pers.		2. Pers.		3. Person.			
N.	*wij,*	we	*gij,*	you	*zij,*	they	*zij,*	they
G.	*van ons (onzer),*	of us	*van u (uwer),*	of you	*van hen (hunner),*	of them	*van haar, (harer),*	of them
D.	*ons, aan ons,*	to us	*u, aan u,*	to you	*hun, aan hen,*	to them	*haar, aan haar,*	to them
A.	*ons,*	us	*u,*	you	*hen,*	them	*haar,*	them.

Neuter.

	Singular.		Plural.	
N.	*het,*	it	*zij,*	they
G.	*van het,*	of it	*van het (hunner),*	of them
D.	*het, aan het,*	to it	*hun, aan hen,*	to them
A.	*het,*	it	*hen,*	them.

Instead of the Accusatives „*hen*“ and „*haar*“, the Dutch use in general conversation „*ze*“, as:

Waar zijn uwe broeders?	Where are your brothers?
Ik wil ze roepen.	I will call them.
Waar is uwe zuster?	Where is your sister?
Ik heb ze niet gezien.	I have not seen her.

The word „*zelf*“ (self) is often united with the personal pronouns, as:

Ik zelf heb het gedaan.	I have done it myself.
Zij zelve heeft het gezegd.	She herself has said it.
Wij zelven zullen het doen.	We shall do it ourselves.
Hij is het zelf.	It is he himself.
Zij is de goodheid zelve.	She is goodness itself.

Zelf, self, must not be mistaken for the adverb *zelfs*, which means „*even*“.

2. Possessive Pronouns.

Singular.

Masc.		Fem.		Neuter.	
mijn,	mine	*mijne,*	mine	*mijn,*	mine
uw,	thine	*uwe,*	thine	*uw,*	thine
zijn,	his	*zijne,*	his	*zijn,*	his
haar,	hers	*hare,*	hers	*haar (heur),*	hers
onze,	ours	*onze,*	ours	*ons,*	ours
hun,	yours	*hunne,*	yours	*hun,*	yours
haar,	theirs	*hare,*	theirs	*haar,*	theirs.

Plural for all three Genders.

mijne,	my	*hare,*	her
uwe,	thy	*onze,*	our
zijne,	his	*hunne, hare,*	their.

Example of the Declension of Pronouns.

Singular.

	Masc.	Fem.	Neuter.
N.	*mijn*	*mijne*	*mijn*
G.	*mijns, van mijnen*	*mijner, van mijne*	*mijns, van mijn*
D.	*mijner, aan mijnen*	*mijner, aan mijne*	*mijnen, aan mijn*
A.	*mijnen*	*mijne*	*mijn.*

Plural for all three Genders.

N. *mijne*
G. *mijner, van mijne* (fem. *mijner*)
D. *mijnen, aan mijne*
A. *mijne.*

The word „their" if it refers to a Plural is rendered in Dutch, in two ways, like the personal pronouns, namely „*hun*" for the masculine and neuter, and „*haar*" for the feminine, as:

De broeders hebben hun boek, hunne boeken verkocht.	The brothers have sold their book, their books.
De zusters hebben haar boek, hare boeken verkocht.	The sisters have sold their book, their books.

The possessive pronouns are also used without substantives and have only the definite article before them, they refer then to a preceding or omitted noun, and are declined like the adjectives. As:

de mijne,	mine	*de onze,*	ours
de uwe,	thine	*de uwe,*	yours
de zijne,	his	*de hunne,*	theirs
de hare,	hers	*de hare,*	theirs.

3. Interrogative Pronouns.

They are:

wie? who? *masc.* and *fem.*
wat? what?
welke, *welk?* which, who?
hoedanige, *hoedanig?* which? (Masc. Fem. Neut.)

Declension of „*wie*“, „*wat*“, what, which.

Masc.	Fem.	Neuter.
N. *wie*, who?	*wie*, who?	*wat*, which?
G. *wiens*, *van wien*	*wier*, *van wie*	*waarvan*,
D. *wien*, *aan wien*	*aan wie*	*waaraan*,
A. *wien.*	*wie.*	*wat.*

Welke is declined like the definite article.
Hoedanige is declined like an adjective.

If the indefinite article „*een*“ follows *welk* and *hoedanige*, they lose the final „*e*“ and remain unchanged throughout all cases. As:

Welk een man was daar?
Hoedanig eenen tuin zoudt gij verkiezen?

4. Demonstrative Pronouns.

They are:

Deze, this, *Masc.* and *Fem.*
dit, that, *Neuter*,
gene, that.
die, *dat*, that
diegene, he that
degene, he that.
dusdanig, *zoodanig*, } such.
dezelfde, the same.
dezelve, it, them.

Declension.

Singular.

Masc.	Fem.	Neuter.
N. *deze* (this)	*deze*	*dit* (that)
G. *dezes*, *van dezen*	*dezer*, *van deze*	*dezes*, *van dit*
D. *dezen*, *aan dezen*	*dezer*, *aan deze*	*dezen*, *aan dit*
A. *dezen*	*deze*	dit.

Plural for the three Genders.

N. *deze*, (these)
G. *dezer*, *van deze*
D. *dezen*, (Fem. *dezer*, *aan deze*)
A. *deze*.

The pronoun: „*gene*" is used for all three genders and declined like *deze*.

Degene and *diegene* are declined like *gene;* the second case is *desgenen*, the third *dengenen*, therefore *de* and *die* are declined as well as *gene*.

Dezelfde, the same.

Singular.

	Masc.	Fem.	Neuter.
N.	*dezelfde*	*dezelfde*	*hetzelfde*
G.	*deszelfden*	*derzelfder*	*van hetzelfde*
D.	*denzelfden*	*derzelfder*	*aan hetzelfde*
A.	*denzelfden*	*dezelfde*	*hetzelfde*

Plural.

N.	*dezelfde*	*dezelfde*	*dezelfde*
G.	*derzelfde*	*derzelfder*	*derzelfder*
D.	*denzelfden*	*derzelfder*	*denzelfden*
A.	*dezelfde*	*dezelfde*	*dezelfde*.

Dezelve is declined in the same manner.

Dusdanige and *zoodanige* are declined like „*hoedanige*"

The demonstrative pronouns are repeated before every substantive.

Declension of „*die*", that.

	Singular.		Plural.
	Masc.	Fem.	Neuter.
N.	*die*	*die*	*die*
G.	*diens*	*dier*	*dier*
D.	*dien*	*dier*	*dien*
A.	*dien*	*die*	*die*.

Dat, that, is declined with the prepositions *van, aan.*

5. Relative Pronouns.

They are:

Masc.		Fem.		Neuter.	
die *wie* *welke*	who, which	*die* *wie* *welke*	who, which	*dat* *wat* *welk*	that which.

They are declined like the interrogative pronoun *wie* and *welke.*

Die is generally used in the Nominative.

Wie is generally used in the Genitive and Dative.

Die and *wie* are generally used in the Accusative.

Examples.

Gij zijt de eerste, die mij dit zegt.	You are the first who tells me that.
Hij is de man, wiens vriendschap mij dierbaar is.	He is the man whose friendship is dear to me.
De man, wien ik zoo veel te danken heb.	The man to whom I owe so much.
De man, dien (wien) ik hoogacht.	The man whom I esteem.
Dit is de vrouw, over wier schoonheid wij ons verwonderen.	That is the lady whose beauty we admire.
Het volk, welks geschiedenis wij lezen.	That people whose history we read.
Ik heb het boek gekocht, dat gij mij aangeprezen hebt.	I have bought that book which you recommended to me.
Wijsheid en deugd zijn het, welke ons gelukkig maken.	Wisdom and Virtue (are the things which) make us happy.

With the article *de* and *welke* is formed the pronoun *dewelke, hetwelke* which is declined like *dezelve,* but generally used in the neuter. As:

Het geld dat or *hetwelk hij aan de armen gegeven heeft, is niet verloren.*	The money which he has given to the poor is not lost.
Zij spraken over deugd en godsvurcht, hetwelk mij zeer aangenaam was.	They spoke of virtue and piety, which was very agreeable to me.

13. The Numbers.

1. The Cardinal Numbers.

één	1	*negentien*	19
twee	2	*twintig*	20
drie	3	*een en twintig*	21
vier	4	*twee en twintig*	22
vijf	5	*vijf en twintig*	25
zes	6	*negen en twintig*	29
zeven	7	*dertig*	30
acht	8	*veertig*	40
negen	9	*vijftig*	50
tien	10	*zestig*	60
elf	11	*zeventig*	70
twaalf	12	*tachtig*	80
dertien	13	*negentig*	90
veertien	14	*honderd*	100
vijftien	15	*honderd en een*	101
zestien	16	*twee hondern*	200
zeventien	17	*duizend*	1000
achttien	18		

The Number „*één*" is declined like the indefinite article „*een*", the other numbers are not declinable. If speaking of the hour however they take „*en*", as:

Kwartier over vijven.	A quarter past five.
Tien minuten voor zevenen.	Ten minutes before seven.
Na elven, na twalven.	After eleven, after twelve.
Bij achten.	By eight o'clock.
Eene zes.	A six.
Drie zessen.	Three sixes.

2. The Ordinal Numbers.

Are formed by adding „*de*" or „*ste*", to the cardinal numbers.

de eerste	the 1st	*de achtste*	the 8th
de tweede	the 2nd	*de negende*	the 9th
de derde	the 3rd	*de tiende*	the 10th
de vierde	the 4th	*de twintigste*	the 20th
de vijfde	the 5th	*de tachtigste*	the 80th
de zesde	the 6th	*de honderdste*	the 100th
de zevende	the 7th	*de duizendste*	the 1000th

3. Numbers of Repetition.

eenmaal,	once	*tienmaal,*	ten times
tweemaal,	twice	*de eerste maal,*	the first time
driemaal,	thrice	*de tweede maal,*	the second time
viermaal,	four times	*de derde maal,*	the third time
vijfmaal,	five times	*de vierde maal,*	the fourth time
zesmaal,	six times	*de vijfde maal,*	the fifth time.
zevenmaal,	seven times		

4. Fractional Numbers.

een half,	half
een derde,	a third
een vierde,	a fourth part
een vijfde,	a fifth part
een tiende,	a tenth part
een honderdste,	a hundredth part.

We may add those which express the different classes of things, as:

eenerlei,	of the same sort	*zesderlei,*	of six sorts
tweederlei,	of two sorts	*zevenderlei,*	of seven sorts
drieërlei,	of three sorts	*achtderlei,*	of eight sorts
vierderlei,	of four sorts	*negenderlei,*	of nine sorts
vijfderlei,	of five sorts	*tienderlei,*	of ten sorts.

5. Proportional Numbers.

dubbeld,	double	*sevenvoudig,*	sevenfold
drievoudig,	treble	*achtvoudig,*	eightfold
viervoudig,	fourfold	*tienvoudig,*	tenfold
vijfvoudig,	fivefold	*honderdvoudig,*	hundredfold.
zesvoudig,	sixfold		

6. Collective Numbers.

een paar,	a pair	*een twintigtal,*	a score
een dozijn,	a dozen	*een dertigtal,*	thirty
het honderd,	a hundred	*een zestigdal,*	sixty
het duizend,	a thousand	*een honderdtal,*	hundred.

7. Distributive Numbers.

de eenheid,	the unit	*duizendheden,*	thousands
de tienheden,	tens	*de millioenen,*	millions
honderdheden,	hundreds		

8. Indefinite Numbers.

al, alle,	all	*ieder,* / *elk*	every one
eenige, / *sommige,*	some	*menig,*	many a one
veel, / *vele,*	many	*geen,*	none
		weinig,	few, some.

Al, *alle* is often used instead of „*gansch*", „*geheel*" the whole, and is then only used in the Singular:

Alle hoop op herstel van mijn vermogen is verdwenen.	All hope of recovering my fortune is gone.
Al het volk.	The whole people.
Al de wereld.	The whole world.

If „*al*" be used as a substantive, it takes „*en*" in the Plural:

Allen zeggen het — All say it.

Elk, *ieder*, every one, *eenig*, some, *menig*, many a one, are declined like the adjectives, if united to a substantive; *geen*, none, is declined like „*een*"; it must not be mistaken for the pronoun „*gene*".

Veel, *weinig* remain unchanged as adverbs, and generally govern the Genitive:

Ik heb niet veel tijds.	I have not much time.
Geef mij een weinig waters.	Give me some water.

If „*veel*" and „*weinig*" stand as adjectives, they are declined like them.

As substantives they take like „*al*" in the Plural „*en*", as:

Velen willen dit.	Many want that.
Weinigen gelooven het.	Few believe it.

Examples on the Numerals.

Aan de hand zijn vijf vingeren. — De mensch heeft slechts[1]) een hoofd, maar twee armen en twee beenen. — Ieder[2]) vinger heeft drie leden. — Aan de voeten zijn vijf teenen.[3]) — De zeven dagen[4]) der week[5]) zijn zondag, maandag, dingsdag, woensdag, donderdag, vrijdag en zaturdag. — Het hoofd is de zetel[6]) der vijf zinnen[7]): des gezigts, des gehoors, des reucks[8]), des smaaks en des gevoels. — Twintig stuivers[9]) maken[10]) éénen gulden. — Men geeft voor[11]) dat het eerste klokkenspel[12]) te Aalst in Vlanderen in het jaar 1487 gemaakt geworden is. — Een dozijn inhoudt[13]) twaalf stuk. — In het jaar 1815 werd[14]) Nederland[15]) tot een koningrijk verheven.[16]) — Weinige menschen beleven[17]) honderd jaren. — De oudste[18]) mensch, die[19]) voor den zondvloet[20]) leefde[21]), is Methusala, die den ouderdom[22]) van 969 jaren bereikte.[23]) — Het jaar bevat 12 maanden: januarij, februarij, maart, april, mei, junij, julij, augustus, september, october, november en december. — Lodewijk de zestiende is onthoofd[24]) geworden. — Henrik de vierde werd vermoord.[25]) — Daar is[26]) maar één god.

1) only. 2) every. 3) toes. 4) days. 5) week. 6) seat. 7) senses. 8) smell. 9) stevers. 10) make. 11) maintain. 12) chimes. 13) contains. 14) was. 15) Holland. 16) raised. 17) live. 18) oldest. 19) who. 20) deluge. 21) lived. 22) age. 23) attained. 24) beheaded. 25) murdered. 26) there is.

14. Verbs.

Auxiliary Verbs.

The Dutch Language has four auxiliary verbs:

hebben, to have — *zijn* or *wezen*, to be
zullen, to be obliged — *worden*, to become.

1. Zullen, to be obliged, to shall.

Present.		Imperfect.	
Ik zal,	I shall	*Ik zoude (zou),*	I should
gij zult,	thou shalt	*gij zoudet (zoudt),*	thou shouldst
hij zal,	he shall	*hij zoude (zou),*	he should
wij zullen,	we shall	*wij zouden,*	we should
gij zult,	you shall	*gij zoudet (zoudt),*	you should
zij zullen,	they shall.	*zij zouden,*	they should

zullende, being obliged.

The other tenses are wanting.

2. Hebben, to have.

Infinitive Mood.

Present.		Past.	
Hebben,	to have.	*gehad hebben,*	to have had.

Participles.

Hebbende, having — *gehad*, had — *gehad hebbende*, having had.

Indicative Mood.

Present.		Imperfect.	
Ik heb,	I have	*Ik had*,	I had
gij hebt,	thou hast	*gij hadt*,	thou hadst
hij heeft,	he has	*hij had*,	he had
wij hebben,	we have	*wij hadden*,	we had
gij hebt,	you have	*gij hadt*,	you had
zij hebben,	they have.	*zij hadden*,	they had.

Past Indefinite.	Pluperfect.
Ik heb gehad, I have had.	*Ik had gehad,* I had had.
gij hebt gehad	*gij hadt gehad*,
hij heeft gehad,	*hij had gehad,*
wij hebben gehad,	*wij hadden gehad*,
gij hebt gehad,	*gij hadt gehad*,
zij hebben gehad.	*zij hadden gehad.*

Future.			Future Past.
Ik zal		I shall have	*Ik zal gehad hebben*, I shall have had.
gij zult		thou shalt have	*gij zult gehad hebben*,
hij zal	*hebben.*	he shall have	*hij zal gehad hebben*,
wij zullen		we shall have	*wij zullen gehad hebben*,
gij zult		you shall have	*gij zult gehad hebben*,
zij zullen		they shall have	*zij zullen gehad hebben.*

Conditional.				Conditional Past.
Ik zoude		I should have		*Ik zoude gehad hebben*, I should have had.
gij zoudet		thou shouldst		*gij zoudet gehad hebben*,
hij zoude	*hebben.*	he should	have.	*hij zoude gehad hebben*,
wij zouden		we should		*wij zouden gehad hebben*,
gij zoudet		you should		*gij zoudet gehad heben*,
zij zouden		they should		*zij zouden gehad hebben.*

Imperative Mood.

Heb,	have	***laat ons hebben,***	let us have
laat hem hebben, / ***dat hij hebbe,***	let him have.	***hebt,***	have
		laat hen hebben,	let them have.

Subjunctive Mood.

Present.		Imperfect.	
Dat ik hebbe,	that I may have	*Dat ik hadde,*	that I might have
dat gij hebbet,	that thou mayest have	*dat gij haddet,*	that thou mightst have
dat hij hebbe,	that he may have	*dat hij hadde,*	that he might have
dat wij hebben,	that we may have	*dat wij hadden,*	that we might have
dat gij hebbet,	that you may have	*dat gij haddet,*	that you might have
dat zij hebben,	that they may have.	*dat zij hadden,*	that they might have.

Past Indefinite.	Pluperfect.
That I may have had.	That I might have had.
Dat ik hebbe gehad.	*Dat ik hadde gehad.*

3. **Zijn** or **wezen**, to be.

Infinitive Mood.

Pres. Inf.	*Zijn,* to be.	Past Inf.	*geweest zijn,* to have been.
Pres. Part.	*Zijnde, wezende,* being.	Past Part.	*geweest,* been.

Indicative Mood.

Present.		Imperfect.	
Ik ben,	I am	*Ik was,*	I was
gij zijt,	thou art	*gij waart,*	thou wast
hij is,	he is	*hij was,*	he was,
wij zijn,	we are	*wij waren,*	we were
gij zijt,	you are	*gij waart,*	you were
zij zijn,	they are.	*zij waren,*	they were.

Past Indefinite.	Pluperfect.
Ik ben geweest, I have been.	*Ik was geweest,* I had been.

Future.	Future Past.
Ik zal zijn, I shall be.	*Ik zal geweest zijn,* I shall have been.

Conditional.	Conditional Past.
Ik zoude zijn, I should be.	*Ik zoude geweest zijn,* I should have been.

Imperative Mood.

Zijt, wees,	be	*laat ons zijn,*	let us be
laat hem zijn,	let him be.	*zijt, weest,*	be
		laat hen zijn,	let them be.

Subjunctive Mood.

Present.	Imperfect.
That I may be.	That I might be.
Dat ik zij,	*Dat ik ware,*
dat gij zijt,	*dat gij waret,*
dat hij zij,	*dat hij ware,*
dat wij zijn,	*dat wij waren,*
dat gij zijt,	*dat gij waret,*
dat zij zijn.	*dat zij waren.*

Past Indefinite.	Pluperfect.
Dat ik zij geweest, That I may have been.	*Dat ik ware geweest,* That I might have been.

4. **Worden,** to be, to become.

Infinitive Mood.

Pres. Inf. *worden,* to be.	Past Inf. *geworden zijn,* to have been.
Pres. Part. *wordende,* being.	Past Part. *geworden,* been.

Indicative Mood.

Present.		Imperfect.	
Ik word	I am	*Ik werd,*	I was
gij wordt,	thou art	*gij werdt,*	thou wast
hij wordt,	he is	*hij werd,*	he was
wij worden,	we are	*wij werden,*	we were
gij wordt,	you are	*gij werdt,*	you were
zij worden,	they are.	*zij werden,*	they were.

Past Indefinite.	Pluperfect.
Ik ben geworden, I have been.	*Ik was geworden,* I had been.

Future.	Future Past.
Ik zal worden, I shall be.	*Ik zal geworden zijn,* I shall have been.

Conditional.	Conditional Past.
Ik zoude worden, I should be.	*Ik zoude geworden zijn,* I should have been.

Imperative Mood.

Word, be	*Laat ons worden,* let us be
laat hem worden, let him be.	*wordt,* be
	laat hen worden, let them be.

Subjunctive Mood.

Present.	Imperfect.
That I may be.	That I might be.
Dat ik worde,	*Dat ik wierde,*
dat gij wordet,	*dat gij wierdet,*
dat hij worde,	*dat hij wierde,*
dat wij worden,	*dat wij wierden,*
dat gij wordet,	*dat gij wierdet,*
dat zij worden.	*dat zij wierden.*

Past Indefinite.	Pluperfect.
Dat ik zij geworden, That I may have been.	*Dat ik ware geworden,* That I might have been.

The Negative Form.

Present.		Present.	
Ik heb niet,	I have not	*Ik ben niet,*	I am not
gij hebt niet,	thou hast not	*gij zijt niet,*	thou art not
hij heeft niet,	he has not	*hij is niet,*	he is not
wij hebben niet,	we have not	*wij zijn niet,*	we are not
gij hebt niet,	you have not	*gij zijt niet,*	you are not.
zij hebben niet,	they have not.	*zij zijn niet,*	they are not.

The Interrogative Form.

Present.		Present.	
Heb ik?	Have I?	*Ben ik?*	am I?
hebt gij?	hast thou?	*zijt gij?*	art thou?

heeft hij?	has he?	*is hij?*	is he?
hebben wij?	have we?	*zijn wij?*	are we?
hebt gij?	have you?	*zijt gij?*	are you?
hebben zij?	have they?	*zijn zij?*	are they?

The Interrogative Negative Form.

Present.		Past.	
Heb ik niet?	Have I not?	*Ben ik niet geweest?*	Have I not been?
hebt gij niet?	hast thou not?	*zijt gij niet geweest?*	
heeft hij niet?	has he not?	*is hij niet geweest?*	
hebben wij niet?	have we not?	*zijn wij niet geweest?*	
hebt gij niet?	have you not?	*zijt gij niet geweest?*	
hebben zij niet?	have they not?	*zijn zij niet geweest?*	

---

15. Regular Verbs.

Infinitive.

Beminnen, to love,
beminnende, loving,
bemind, loved.

Indicative Mood.

Present.		Imperfect.	
Ik bemin,	I love.	*Ik beminde,*	I loved.
gij bemint,		*gij bemindet,*	
hij bemint,		*hij beminde,*	
wij beminnen,		*wij beminden,*	
gij bemint,		*gij bemindet,*	
zij beminnen.		*zij beminden.*	

Past Indefinite.

Ik heb bemind, I have loved.

Pluperfect.

Ik had bemind, I had loved.

Future.

Ik zal beminnen, I shall love.

Future Past.

Ik zal bemind hebben, I shall have loved.

Conditional.

Ik zoude beminnen, I should love.

Conditional Past.

Ik zoude bemind hebben, I should have loved.

Imperative Mood.

Bemin, love (thou).
Bemint, love (ye).

Subjunctive Mood.

Present.	Imperfect.
Dat ik beminne, That I may love.	*Dat ik beminde,* That I might love.
dat gij beminnet,	*dat gij bemindet,*
dat hij beminne,	*dat hij beminde,*
dat wij beminnen,	*dat wij beminden,*
dat gij beminnet,	*dat gij bemindet,*
dat zij beminnen.	*dat zij beminden.*

Past Indefinite.	Pluperfect.
Dat ik hebbe bemind, That I may have loved.	*Dat ik hadde bemind,* That I might have loved.

---

16. On the Formation of the Tenses.

The Infinitive of all Dutch verbs ends in „*en*", and whatever precedes this termination, is called the root of the verb. Thus „*leer*" is the root of the verb „*leeren*", and out of this root the various tenses are formed, modified by those rules of orthography which are mentioned at pages 7 and 8.

1. The *Indicative Present* consists of the root itself, as:

hooren,	to hear	*ik hoor,*	I hear
slapen,	to sleep	*ik slaap,*	I sleep
sturen,	to send	*ik stuur,*	I send
beminnen,	to love	*ik bemin,*	I love
drukken,	to press	*ik druk,*	I press
leven,	to live	*ik leef,*	I live
lezen,	to read	*ik lees,*	I read
draaijen,	to turn,	*ik draai,*	I turn.

The 2nd Person is formed by adding *t* (unless it ends in a natural *t*) as:

ik slaap, I sleep — *gij slaapt,* thou sleepest.

2. The Subjunctive Present is formed by adding „*e*" to the root, as:

koopen,	to buy	*dat ik koope*,	that I may buy
leeren,	to teach	*dat ik leere*,	that I may teach.

3. The *Imperfect* of the Indicative as well as of the Subjunctive is formed by adding „*de*“ to the root. If the root ends in „*f*, *p*, *k*, *s*, *t*“ or „*ch*“, it takes *te*, instead of *de*, as:

hooren,	to hear	*ik hoorde*,	I heard
beminnen,	to love	*ik beminde*,	I loved
sturen,	to send	*ik stuurde*,	I sent
leven,	to live	*ik leefde*,	I lived
drukken,	to press	*ik drukte*,	I pressed
schaffen,	to procure	*ik schafte*,	I procured
hopen,	to hope	*ik hoopte*,	I hoped
zetten,	to place	*ik zette*,	I placed
beslissen,	to determine	*ik besliste*,	I determined
lagchen,	to laugh	*ik lachte*,	I laughed.

If the root of the verb ends in *tt* or *dd*, „*de*“ is inserted in the first and third person of the Plural, as:

zetten, to place — *wij* or *zij zetteden*,
wedden, to bet — *wij* or *zij weddeden*.

4. The *Imperative* consists of the root itself, as:

loopen, to run — *loop*, run
beminnen, to love — *bemin*, love.

zetten, to place — *zet*, place
vragen, to ask — *vraag*, ask.

5. The *Present Participle* is formed by adding *de* to the Infinitive: as:

leeren, to teach — *leerende*, teaching
lagchen, to laugh — *lagchende*, laughing.

6. The *Past Participle* is formed by adding the syllable „*ge*“ before, and „*d*“ or „*t*“ at the end of the root, as:

hooren, to hear — *gehoord*, heard
drukken to press — *gedrukt*, pressed
achten, to esteem — *geacht*, esteemed.

17. The Passive Verb.

Infinitive Mood.

Bemind worden, To be loved
bemind wordende, } being loved.
bemind geworden,

Indicative Mood.

Present.

Ik word bemind, I am loved.
gij wordt bemind,
hij wordt bemind,
wij worden bemind,
gij wordt bemind,
zij worden bemind.

Imperfect.

Ik werd bemind, I was loved
gij werdt bemind,
hij werd bemind,
wij werden bemind,
gij werdt bemind,
zij werden bemind.

Past Indefinite.

Ik ben bemind geworden, I have been loved.

Pluperfect.

Ik was bemind geworden, I had been loved.

Future.

Ik zal bemind worden, I shall be loved.

Future Past.

Ik zal bemind geworden zijn, I shall have been loved.

Conditional.

Ik zoude bemind worden, I should be loved.

Conditional Past.

Ik zoude bemind geworden zijn, I should have been loved.

Imperative Mood.

Word bemind, be loved
laat hem bemind worden, let him be loved
laat ons bemind worden, let us be loved
wordt bemind, be loved
laat hen bemind worden, let them be loved.

Subjunctive Mood.

Present.

Dat ik bemind worde, That I may be loved
dat gij bemind wordet,
dat hij bemind worde,

Imperfect.

Dat ik bemind wierde, That I might be loved,
dat gij bemind wierdet,
dat hij bemind wierde,

dat wij bemind worden,	*dat wij bemind wierden,*
dat gij bemind wordet,	*dat gij bemind wierdet,*
dat zij bemind worden.	*dat zij bemind wierden.*
Past Indefinite.	Pluperfect.
Dat ik bemind geworden zij,	*Dat ik bemind geworden ware,*
That I have been loved.	That I had been loved.

---

18. The Neuter Verb.

Neuter verbs are conjugated like active verbs, with the difference however that some are conjugated with „*hebben*“ others with „*zijn*“. — They are conjugated with *hebben*, if an action be implied, with „*zijn*“, if expressing a state of existence. As:

With *hebben:*

grazen,	to graze	*lagchen,*	to laugh
arbeiden,	to work	*weenen,*	to cry
eten,	to eat	*wandelen,*	to walk.

With *zijn:*

blijven,	to stay	*komen,*	to come
sterven,	to die	*beschimmelen,*	to mould
vallen,	to fall	*ontwaken,*	to awake.

Neuter verbs signifying motion are sometimes conjugated with „*zijn*“ and at other times with „*hebben*“; of this class are:

draven,	to trot	*loopen,*	to run
drentelen,	to lounge	*rijden,*	to ride
duikelen,	to plunge	*springen,*	to jump
vliegen,	to fly	*zwemmen,*	to swim.

---

19. Reflective Verbs.

Infinitive Mood.

Zich schamen, To be ashamed.

Present.	Imperfect.
Ik schaam mij,	*Ik schaamde mij,*
I am ashamed.	I was ashamed.
gij schaamt u,	*gij schaamdet u,*
hij schaamt zich,	*hij shaamde zich,*
wij schamen ons,	*wij schaamden ons,*
gij schaamt u,	*gij schaamdet u,*
zij schamen zich.	*zij schaamden zich.*

Past. Ind.	*Ik heb mij geschaamd,* I have been ashamed.
Future.	*Ik zal mij schamen,* I shall be ashamed.
Imp.	*Schaam u,* / *schaamt u,* } be ashamed.

---

20. Impersonal Verbs.

The word „*it*" which is used in the English Impersonal Verbs, is expressed in Dutch by „*het*", as:

het hagelt,	it hails	*het dooit,*	it thaws
het sneeuwt,	it snows	*het waait,*	it is windy
het dondert,	it thunders	*het gebeurt,*	it happens
het bliksemt,	it lightens	*het past,*	it becomes.

Regenen, to rain.

Present.	*Het regent* — it rains.
Imperfect.	*Het regende* — it rained.
Past Ind.	*Het heeft geregend* — it has rained.
Pluperf.	*Het had geregend* — it had rained.
Future.	*Het zal regenen* — it will rain.
Fut. past.	*Het zal geregend hebben* — it will have rained.
Conditional.	*Het zoude regenen* — it would rain.
Cond. past.	*Het zoude geregend hebben* — it would have rained.

Subjunctive.

Present.	*Dat het regene*	— that it may rain.
Imperf.	*Dat het regende*	— that it might rain.
Past. Ind.	*Dat het geregend hebbe*	— that it may have rained.
Pluperf.	*Dat het geregend hadde*	— that it might have rained.

Other verbs sometimes take the form of the impersonal verbs, as:

het bedroeft mij,	— I am sorry
het bedroeft u,	— thou art sorry
het bedroeft hem	— he is sorry
het bedroeft ons	— we are sorry
het bedroeft u	— you are sorry
het bedroeft hen,	— they are sorry.

The English word „*it*", is not there expressed by „*het*" when the verb „*zijn*" is used to express: „*it is, there are*", but by „*daar*" or „*er*", as:

Daar or *er is een groot onderscheid tusschen deze kinderen.*	There is a great difference between these children.
Daar or *er zijn vele menschen die dat niet gelooven.*	There are many men who do not believe it.

---

21. Irregular Verbs.

A verb is irregular, if it alter the vowel of the root in the Imperfect into another vowel, and if the Past Participle ends in „*en*" instead of *d* or *t*, as:

drijven,	to drive,	*dreef,*	*gedreven*
spreken,	to speak,	*sprak,*	*gesproken.*

The irregular verbs may be divided into three classes:

1. Irregular verbs, which have the same vowel in the Imperfect and Participle, as:

   dringen, drong, gedrongen.

2. Irregular verbs, which only change the vowel of the Infinitive in the Imperfect, and which retake it in the Participle, as:

   vallen, viel, gevallen.

3. Irregular verbs which change the vowel in the Imperfect, and in the Participle, as:

   helpen, hielp, geholpen.

First Class.

Verbs which have the same vowel in the Imperfect and Participle.

1. *ij* in the Infinitive, a long *e* in the Imperfect and Participle:

Infinitive.		Imperfect.	Participle.
blijven	to remain	*bleef*	*gebleven*
drijven	to drive	*dreef*	*gedreven*
kijven	to quarrel	*keef*	*gekeven*
rijven	to rake	*reef*	*gereven*
schrijven	to write	*schreef*	*geschreven*
stijven	to stiffen	*steef*	*gesteven*
vrijven, wrijven	to rub	*wreef*	*gewreven*
grijpen	to gripe	*greep*	*gegrepen*
nijpen, knijpen	to pinch	*neep*	*genepen*
pijpen	to whistle	*peep*	*gepepen*
slijpen	to grind	*sleep*	*geslepen*
glijden	to glide	*gleed*	*gegleden*
lijden	to suffer	*leed*	*geleden*
mijden	to avoid	*meed*	*gemeden*
rijden	to ride	*reed*	*gereden*
schrijden	to stride	*schreed*	*geschreden*
snijden	to cut	*sneed*	*gesneden*
strijden	to dispute	*streed*	*gestreden*
bijten	to bite	*beet*	*gebeten*
krijten	to cry	*kreet*	*gekreten*
rijten	to tear	*reet*	*gereten*
smijten	to throw	*smeet*	*gesmeten*
slijten	to wear out	*sleet*	*gesleten*
splijten	to split	*spleet*	*gespleten*
wijten	to reproach	*weet*	*geweten*
rijzen	to rise	*rees*	*gerezen*
prijzen	to praise	*prees*	*geprezen*
wijzen	to show	*wees*	*gewezen*
dijgen	to swell	*deeg*	*gedegen*
hijgen	to cough	*heeg*	*gehegen*
krijgen	to receive	*kreeg*	*gekregen*
nijgen	to bend	*neeg*	*genegen*
rijgen	to lace	*reeg*	*geregen*
stijgen	to step up	*steeg*	*gestegen*
zijgen	to strain	*zeeg*	*gezegen*
zwijgen	to be silent	*zweeg*	*gezwegen*
bezwijken	to faint	*bezweek*	*bezweken*
blijken	to appear	*bleek*	*gebleken*
lijken, gelijken	to be alike	*geleek*	*geleken*
kijken	to see	*keek*	*gekeken*
strijken	to strike out	*streek*	*gestreken*
wijken	to yield	*week*	*geweken*
grijnen	to weep	*green*	*gegrenen*
schijnen	to shine	*scheen*	*geschenen*
verdwijnen	to disappear	*verdween*	verdwenen.

2. *ie* or *ui* in the Infinitive, a long *o* in the Imperfect and Participle.

Infinitive.		Imperfect.	Participle.
bieden	to offer	*bood*	*geboden*
vlieden	to fly	*vlood*	*gevloden*
zieden	to boil	*zood*	*gezoden*
gieten	to pour	*goot*	*gegoten*
schieten	to shoot	*schoot*	*geschoten*
vlieten	to flow	*vloot*	*gevloten*
verdrieten	to grieve	*verdroot*	*verdroten*
genieten	to enjoy	*genoot*	*genoten*
bedriegen	to cheat	*bedroog*	*bedrogen*
liegen	to lie	*loog*	*gelogen*
vliegen	to fly	*vloog*	*gevlogen*
rieken	to smell	*rook*	*geroken*
kiezen	to select	*koos*	*gekozen*
wegen { *e* instead	to weigh	*woog*	*gewogen*
scheren of *ie* in	to shear	*schoor*	*geschoren*
zweren the Infin.	to swear	*zwoor (zwoer)*	*gezworen*
buigen	to bend	*boog*	*gebogen*
spuigen	to spit	*spoog*	*gespogen*
zuigen	to suck	*zoog*	*gezogen*
luiken	to lock	*look*	*geloken*
duiken	to dive	*dook*	*gedoken*
druipen	to drop	*droop*	*gedropen*
zuipen	to drink hard	*zoop*	*gezopen*
kruipen	to creep	*kroop*	*gekropen*
sluipen	to slink	*sloop*	*geslopen*
schuiven	to shove	*schoof*	*geschoven*
snuiven	to snort	*snoof*	*gesnoven*
stuiven	to dust	*stoof*	*gestoven*
schuilen	to place under	*school*	*gescholen*
sluiten	to shut	*sloot*	*gesloten*
snuiten	to blow one's nose	*snoot*	*gesnoten*
spruiten	to sprout	*sproot*	*gesproten.*

3. Short *e* or *i* in the Infinitive, short *o* in the Imperfect and Participle.

binden	to bind	*bond*	*gebonden*
winden	to wind	*wond*	*gewonden*
verzwinden	to disappear	*verzwond*	*verzwonden*
vinden	to find	*vond*	*gevonden*
verslinden	to swallow	*verslond*	*verslonden*
dingen	to bargain for	*dong*	*gedongen*
dringen	to press	*drong*	*gedrongen*
dwingen	to constrain	*dwong*	*gedwongen*
springen	to spring	*sprong*	*gesprongen*
wringen	to wring	*wrong*	*gewrongen*
zingen	to sing	*zong*	*gezongen*
blinken	to twinkle	*blonk*	*geblonken*
klinken	to sound	*klonk*	*geklonken*

	Infinitive.	Imperfect.	Participle.
drinken	to drink	*dronk*	*gedronken*
stinken	to stink	*stonk*	*gestonken*
zinken	to sink	*zonk*	*gezonken*
beginnen	to begin	*begon*	*begonnen*
spinnen	to spin	*spon*	*gesponnen*
zinnen	to reflect	*zon*	*gezonnen*
winnen	to win	*won*	*gewonnen*
glimmen	to glimmer	*glom*	*geglommen*
klimmen	to climb	*klom*	*geklommen*
krimpen	to shrink	*kromp*	*gekrompen*
schenden	to violate	*schond*	*geschonden*
zenden	to send	*zond*	*gezonden*
schenken	to present	*schonk*	*geschonken*
zwemmen	to swim	*zwom*	*gezwommen*
treffen	to hit	*trof*	*getroffen*
trekken	to draw	*trok*	*getrokken*
zwellen	to swell	*zwol*	*gezwollen*
gelden	to be worth	*gold*	*gegolden*
schelden	to scold	*schold*	*gescholden*
smelten	to melt	*smolt*	*gesmolten*
zwelgen	to revel	*zwolg*	*gezwolgen*
bergen	to hide	*borg*	*geborgen*
vechten	to fight	*vocht*	*gevochten*
vlechten	to braid	*vlocht*	*gevlochten*
bersten	to burst	*borst*	*geborsten*
melken [1])	to milk	*molk*	*gemolken.*

Second Class.

Verbs, which only change the vowel of the Infinitive in the Imperfect, and which retake it in the Participle.

1. Long *e* in the Infinitive and Participle, short *a* in the Imperfect.

	Infinitive.	Imperfect.	Participle.
meten	to measure	*mat*	*gemeten*
vergeten	to forget	*vergat*	*vergeten*
geven	to give	*gaf*	*gegeven*
treden	to tread	*trad*	*getreden*
genezen	to recover	*genas*	*genezen*
lezen	to read	*las*	*gelezen*
eten	to eat	*at*	*gegeten*
vreten	to eat immoderate	*vrat*	*gevreten*
bidden [2])	to beg	*bad*	*gebeden*
liggen	to lay	*lag*	*gelegen*
zitten	to sit	*zat*	*gezeten.*

1) *melken* has also the regular form in the Imperfect: *ik melkte.* The verbs *rennen* to run, *schrikken* to frighten, which were formerly irregular, are now regular.

2) *bidden* and the two following verbs have *i* instead of *e* in the Infinitive.

2. Long or short *a* in the Infinitive and Participle, *oe* or *ie* in the Imperfect.

Infinitive.		Imperfect.	Participle.
dragen	to carry	*droeg*	*gedragen*
graven	to dig	*groef*	*gegraven*
varen	to drive	*voer*	*gevaren*
vragen	to ask	*vroeg*	*gevraagd* [1])
jagen	to hunt	*joeg*	*gejaagd*
blazen	to blow	*blies*	*geblazen*
braden	to roast	*bried (braadde)*	*gebraden*
raden	to advise	*ried (raadde)*	*geraden*
laten	to let	*liet*	*gelaten*
slapen	to sleep	*sliep*	*geslapen*
vallen	to fall	*viel*	*gevallen*
wasschen	to wash	*wiesch*	*gewasschen*
wassen	to grow	*wies*	*gewassen*
loopen [2])	to run	*liep*	*geloopen*
stooten	to push	*stiet*	*gestooten*
roepen	to call	*riep*	*geroepen*
hangen	to hang	*hing (hong)*	*gehangen*
vangen	to catch	*ving (vong)*	*gevangen.*

Third Class.

Verbs, which change the vowel in the Imperfect and Participle.

1. Long *e* in the Infinitive, short *a* in the Imperfect, long *o* in the Participle.

Infinitive.		Imperfect.	Participle.
breken	to break	*brak*	*gebroken*
wreken	to revenge	*wreekte* (formerly for *wrak*)	*gewroken*
spreken	to speak	*sprak*	*gesproken*
steken	to prick	*stak*	*gestoken*
stelen	to steal	*stal*	*gestolen*
bevelen	to command	*beval*	*bevolen*
nemen	to take	*nam*	*genomen.*

2. Short *e* in the Infinitive, *ie* in the Imperfect, short *o* in the Participle.

sterven	to die	*stierf*	*gestorven*
werven	to court	*wierf*	*geworven*
zwerven	to swarm	*zwierf*	*gezworven*
bederven	to spoil	*bedierf*	*bedorven*

---

1) This Participle, as well as that of *jagen* is regular.

2) *Loopen*, and the four following verbs, retake the vowel in the Participle and Infinitive, and have therefore been added here.

	Infinitive.	Imperfect.	Participle.
werpen	to throw	*wierp*	*geworpen*
helpen	to help	*hielp*	*geholpen*
delven	to hollow	*dielf*	*gedolven*
scheppen[1])	to do	*schiep*	*geschapen*
heffen	to lift	*hief*	*geheven.*

Fourth Class.

Those verbs, the Imperfect of which has in course of time become similar in sound to the Infinitive, and of which the Participle only is changed, form the 4th class.

	Infinitive.	Imperfect.	Participle.
bakken	to bake	*bakte*	*gebakken*
bannen	to banish	*bande*	*gebannen*
spannen	to strain	*spande*	*gespannen*
malen	to grind	*maalde*	*gemalen*
spouwen	to split	*spouwde*	*gespouwen*
zouten	to salt	*zoutte*	*gezouten*
heeten	to be called	*heette*	*geheeten*
lagchen	to laugh	*lachte*	*gelagchen.*

Those which change the consonant as well as the vowel of the root in the Imperfect and Participle, are called „*irregular Verbs.*"

slaan	to beat	*sloeg*	*geslagen*
staan	to stand	*stond*	*gestaan*
gaan	to go	*ging*	*gegaan*
zien	to see	*zag*	*gezien*
doen	to do	*deed*	*gedaan*
brengen	to bring	*bragt*	*gebragt*
denken	to think	*dacht*	*gedacht*
dunken	to seem	*mij dacht*	*gedacht*
koopen	to buy	*kocht*	*gekocht*
zoeken	to seek	*zocht*	*gezocht*
plegen	to use	*plagt*	*gepleegd*
willen	to will	*wilde (wou)*	*gewild*
durven	to dare	*dorst (durfde)*	*gedurfd*
mogen	to may	*mogt*	*gemogt*
zeggen	to say	*zeide (zegde)*	*gezeid (gezegd)*
leggen	to lay	*leide (legde)*	*geleid (gelegd)*
vriezen	to freeze	*vroor*	*gevroren*
verliezen	to lose	*verloor*	*verloren*
komen	to come	*kwam*	*gekomen*
weten	to know	*wist*	*geweten*
moeten	to must	*moest*	*gemoeten*
kunnen	to can	*konde*	*gekonnen.*

1) *Scheppen,* to draw water, is regular.

Observ. 1. The verbs *slaan, staan, doen, zien, kunnen, mogen*, have in the Present of the

Indicative.		Subjunctive.	
ik sla	I beat	*dat ik sla*	that I may beat
ik sta	I stand	*dat ik sta*	that I may stand
ik doe	I do	*dat ik doe*	that I may do
ik zie	I see	*dat ik zie*	that I may see
ik kan	I am able	*dat ik kunne*	that I may be able
ik mag	I may	*dut ik moge*	that I may.

Observ. 2. If the Imperfect of the irregnlar verbs ends in a Consonant, then the Subjunctive is formed by adding an *e*, as:

ik sloeg	I beat	*dat ik sloege*	that I might beat
ik las	I read	*dat ik laze*	that I might read
ik gaf	I gave	*dat ik gave*	that I might give.

---

22. Adverbs.

1. Primitive Adverbs.

wanneer	when	*beneden*	under, beneath
gisteren	yesterday	*langs*	long since
heden	to-day	*dus*	thus, also
morgen	to-morrow	*ja*	yes
laat	late	*gewis, zeker*	certainly
straks	immediately	*neen*	no
weldra	soon	*niet*	not
nimmer	never	*immers*	indeed
ooit	ever	*gaarne*	willingly
nooit	never	*al, reeds*	already
nu	now	*alreede, alreeds*	already
thans	at present	*telkens*	every time
toen	then	*misschien*	perhaps
gaauw	quick	*veelligt*	perhaps
hier	here	*schier*	almost
daar	there	*tevens*	together
ergens	any where	*iets*	something
nergens	nowhere	*niets*	nothing
ginds	the other side	*hoe*	how
elders	elsewhere	*veel*	many
binnen	in	*genoeg*	enough
buiten	out	*meer*	more
boven	above	*weinig*	little.

2. Derivative Adverbs.

terstond	immediately	*naauwelijks*	scarcely
dagelijks	daily	*overal*	everywhere

somtijds	sometimes	*geheelijk*	totally
somwijlen	at times	*tamelijk*	rather
altijd	always	*zekerlijk*	surely
dikwijls	often	*waarlijk*	in truth
gedurig	continually	*geenszins*	not at all
eertijds	formerly	*schielijk*	quickly.

23. Prepositions.

The Prepositions are very easy in Dutch and nearly all govern the Accusative; they are the following:

aan	on	*om*	at, for
achter	behind	*omtrent*	about
behalve	besides	*onder*	under
beneden	under	*op*	on
benevens	together with	*over*	over
binnen	within	*rondom*	round about
boven	over	*sedert* }	since
buiten	without	*sinds* }	since
bij	at	*tegen*	against
door	through	*to, te*	to
halve	sake	*tusschen*	between
in	in	*uit*	out
jegens	against	*van*	of, from
met	with	*volgens*	to, after
na }	after, to	*voor*	before, for
naar }	after, to	*voorbij*	over, past
naast	next	*wegens*	on account of
nevens	near	*zonder*	without.

Observ.: ***naar***, is only used to denote the direction towards a place, as: ***ik gaa naar huis***, I go (to) home; ***na*** is used in phrases like the following; ***na den maaltijd***, after dinner, ***na een jaar***, after a year.

24. Conjunctions.

The Principal Conjunctions are:

en	and	*echter*	yet, however
ook	also	*maar*	but
daarenboven	besides	*nogtans*	yet
noch, noch	neither, nor	*toch*	yet, notwithstanding
alzoo	thus		
dat	that	*of*	or
hoe meer	the more	*schoon* }	although
des te meer	the more	*hoewel* }	though
omdat	because	*terwijl* }	during
opdat	that, therewith	*immiddles* }	whilst
verder	further	*intusschen* }	

namelijk	namely	*nadat*	after
als	when	*indien*	if
doch	yet	*derhalve*	therefore, for that reason
evenwel	yet, nevertheless, however	*dewijl*	because, since
		ten zij dat	it be, that.

Observ. 1. There is a great difference between „*doch*" and „*toch*", both signifying „*but*" in English. *Doch* is used in opposition to a thing. *Toch* is used in concession of a thing, as:

Ik zoude gaarne met u gaan wandelen, doch ik kan heden volstrekt niet van huis.	I would willingly go out with you, but (yet) I cannot possibly go out to day.
Ik hoop echter gij zult mij dit toch niet ten kwade duiden.	I hope however, you will not take that amiss.

Observ. 2. Neither-nor, is rendered in Dutch by *noch-noch*, as: *hij is noch geleerd noch wijs*, he is neither learned nor wise. In this sense *noch* is written with *ch;* but if its signification be *yet*, then it is spelled *nog* with a „*g*", as: *het is nog niet het regte tijdpunt,* it is not yet the right time.

IIIRD PART.

1. Exercises for Reading and Translating.

1.

De geheele[1]) wereld is het werk eens eenigen scheppers. — Vele menschen doen uit gewoonte, wat anderen aan overleg toeschrijven. — Die zijne pligten[2]) jegens God, de menschen en zich zelven betracht[3]) behoeft[4]) het tegenwoordige noch te toekomst te vreezen[5]). — Rijkdommen en waardigheden[6]) zijn niet te vergelijken bij gezondheid, tevredenheid[7]) en een goed geweten.

1) whole. 2) duty. 3) to observe. 4) to use. 5) to fear. 6) dignity. 7) contentment.

2.

Het oude[1]) België strekte zich veel verder[2]) uit dan het hedendaagsche[3]); het bevatte[4]) tevens een gedeelte[5]) van het tegenwoordige Frankrijk. — De Nederlanden waren een groot gedeelte huns rijkdoms aan hunne volkplantingen[6]) in de Ost- en West-Indiën verschuldigd[7]). — De bloei[8]) van den koophandel en van de zeevaart der vereenigde Nederlanden dagteekent[9]) van het bestuur[10]) van prins Maurits van Nassau, waardigen zoon en opvolger van den eersten Willem.

1) old. 2) farther. 3) of to-day. 4) to embrace. 5) part. 6) Colony. 7) indebted. 8) the prosperity. 9) to date. 10) reign.

3.

Rijkdoom alleen is niet in staat den mensch gelukkig te maken; want de grootste schatten reiken somwijlen[1]) niet toe, om alle zijne behoeften[2]) en wenschen te vervullen. Deugd[3]) en kunde[4]) overtreffen deze in alle opzigten. Een gezond

verstand met een' goeden wil gepaard, ruimt zelfs natuurlijke hinderpalen[5]) uit den weg. — De ware godsdienst[6]) ligt tusschen twee uitersten[7]), waarvan het eene tot ongeloof[8]), het andere tot bijgeloof[9]) leidt.

1) sometimes. 2) the want. 3) virtue. 4) knowledge. 5) obstacles. 6) religion. 7) extremes. 8) disbelief. 9) superstition.

4.

Diegenen, welke tot hoogere eereposten geraken[1]), of, na arm geweest te zijn, rijk worden, en hunner afkomst of hunnen vroegeren stand niet gedachtig zijn, zijn hun geluk onwaardig, en gelijk aan den ondankbaren reiziger[2]), die ongevoelig de bron voorbij gaat, welker water hem verkwikt heeft. — Even als[3]) eene schaduw[4]) voorbij snelt, en niets dan eene ledige plaats achterlaat; even zoo ijlen de oogenblikken onzes levenz heen, en voeren in hunne vlugt, het goede en kwade[5]) dezer wereld met zich.

1) obtain. 2) traveller. 3) just as. 4) shadow. 5) bad.

5.

De menigvuldige wonderen der geheele natuur getuigen op de duidelijkste wijze de groote magt, de diepe wijsheit en de oneindige[1]) goedheid des eenigen, boven alles verhevenen Scheppers, die als een teederminnend[2]) vader voor het bestendige welzijn van al zijne kinderen, zonder het minste onderscheid, zorgt. — Het geoefende[3]) oog des wijzen, vlijtigen, onbevooroordeelden[4]) onderzoekers ontdekt de sporen eens grooten Makers in de eenvoudige en zamengestelde, openbare en geheime, levende en levenlooze voortbrengsels[5]) der natuur, en roept met een van verwondering opgetogen[6]) gemoed uit: hoe groot zij uwe werken, o Heer! Gij hebt ze allen met wijsheid gemaakt.

1) infinite. 2) tender loving. 3) exercised. 4) free of prejudice. 5) produce. 6) to penetrate.

6.

Keizer Karel de groote was een vorst, de bewondering zijner tijdgenooten en der nakomelingschap waardig. Goedertierend[1]) in den kring[2]) zijner onderdanen, doch schrikverwekkend[3]) onder zijne vijanden, werkzaam[4]) om misbruiken af te schaffen, onvermoeid in het daarstellen van nuttige in-

rigtingen, was hij verre boven[5]) zijne eeuw verheven[6]). Hij bezat moeds genoeg om op den troon het voorbeeld te geven, dat men nimmer te oud[7]) noch te voornaam zijn kan, om nuttige kundigheden aan te leeren. Jammer maar[8]), dat hij in zijnen godsdienstijver overdreven was, en, met het Evangelie in de eene, en het oorlogszwaard[9]) in de andere hand, de hardnekkige Saksers bekeeren wilde. Zijne nakomelingen waren meestal zwak en dom; zij werden door hunne eigene driften[10]) en die van anderen beheerscht, en hunne volken bleven eeuwen achtereen onbeschaafd.

1) kind. 2) circle. 3) to spread fear. 4) active. 5) above. 6) century, time. 7) old. 8) a pity only. 9) war sword. 10) passion.

7.

Keizer Karel de vijfde, zijne oorlogen[1]) moede, en het einde zijns levens in stilte willende doorbrengen, leide zijne kroon neder, en bemoemde[2]) zijnen zoon Filips tot zijnen opvolger en meester van zijne voornaamste bezittingen[3]). Deze vorst, die noch zijns vaders moed noch deszelfs deugden bezat, maakte zich weldra[4]) bij zijne nederlandsche onderdanen gehaat. Zijne zuster Margaretha, die hij tot voogdes[5]) over hen aangesteld had, vestigde den zetel[6]) harer regering te Brussel. Aan het hoofd[7]) van haren staats-raad was de kardinaal Granvella benoemd, die veeleer hare daden bespieden[8]) dan wel ondersteunen[9]) moest. Het was onder haar bestuur, dat te edelen des lands een verbond aangingen, om hunne regten en vrijheden te handhaven; en dit was de eerste stap[10]) tot de onafhankelijkheid van een groot gedeelte onzes lands.

1) war. 2) appointed. 3) possessions. 4) soon. 5) govern (reign). 6) court. 7) head (of the council). 8) watch. 9) assist. 10) step.

8.

Sokrates was de wijste onder de Grieken; hij werd het slagtoffer van nijd, en bleef een gehoorzaam burger, die begreep, den dood minder te moeten schroomen[1]) dan de ongehoorzaamheid jegens zijne overheid[2]). Zijne zedeler scheen aan vele zijner medeburgers gevaarlijke lessen, voor de jeugd, te behelzen[3]), omdat[4]) hij de vreugd en het genot des levens niet als ondeugden beschouwde. Zijne leerlingen beminden[5]) hem als eenen vader en beschouwden zijnen dood als het grootste ongeluk; terwijl hij zelf dien slechts als een' overgang

tot een beter leven aanzag. Eerst na zijnen dood berouwden de Atheners hunne dwaling[6], zij schaamden zich over dezelve en herinnerden zich zijner dikmaals[7]. Men rigtte hem een openbaar[8]) gedenkteeken[9]) op, en de algemeene verachting trof zijne vijanden. Zelfs de geliefkoosde tooneeldichter[10]) Aristophanes, die den deugdzamen wijsgeer[11]) in een zijner blijspelen[12]) dwaasheden[13]) deed zeggen, werd later daarvoor berispt[14]).

1) to fear. 2) law. 3) to abstain. 4) because. 5) to love. 6) error. 7) often. 8) public. 9) monument. 10) dramatist. 11) wise. 12) comedy. 13) folly. 14) blame.

9.

De trek[1]) naar het verbodene.

Zekere[2]) Jacob Morelli, een rijk koopman te Napels, beroemde[3]) zich, zijne schatten[4]) gewonnen te hebben, zonder dat hij eenen voet[5]) buiten[6]) de poort[7]) gezet had. En waarlijk, in acht en dertig jaren had hij de stad niet verlaten. De Hertog van Ossuna, onderkoning van Napels, van deze zonderlingheid[8]) onderrigt, en dien verderfelijken trek kennende, wilde met dezen bijzonderen man eene proef nemen[9]), om te zien, tot hoe veere[10]) die hem wel zoude brengen. Drie dagen na zijne indrede in Napels zond[11]) hij eenen stadsbode aan den koopman, en liet hem verbieden, op verbeurte[12]) van tien duizend kroonen, zich buiten het rijk te begeven. Jeder, die dit hoorde, spotte met dit zonderlinge verbod; men vond het zeer belagchelijk[13]) aan eenen man van zulken ouderdom te verbieden, buiten het rijk te gaan, daar hij in zoo vele jaren niet buiten de stad was geweest. De koopman zelf lachte daarover. Het duurde[14]) echter niet lang, of[15]) hij begon over dit verbod na te denken en poogde[16]) de redenen[17]) daarvan uit te vorschen. Hij wist[18]) wel, dat de Hertog niet dwaas[19]) genoeg was, om, zonder gewigtige redenen, zulk een zonderling verbod te doen. Van tijd tot tijd was hij zwaarmoedig, zoo zelf, dat hij niet kon slapen, want dag en nacht hield dit geheimzinnige[20]) verbod zijnen geest bezig[21]). Om een einde aan zijne kwellingen[22]) te maken, neemt hij eindelijk het besluit[23]), buiten het rijk te gaan, en de tien duizend kroonen te verbeuren[24]). Hij zendt het geld aan den onderkoning, stapt[25]) in eene koets[26]), rijdt naar de eerste stad, buiten het grondgebiet van het rijk, en keert den volgenden dag terug. De menschenkennis en wijsheid van den Hertog bleken[27]) nu allerduidelijkst. Hij toonde[28]) echter, dat zijn oogmerk[29]), met dit

verbod, geenzins[30]) was geweest zich zelven te verrijken. De helft[31]) der ontvangene som zond hij aan het gasthuis[32]), en de andere helft gaf hij aan den koopman terug, daarbij voegende: dat zulks genoeg was, om aan anderen te leeren, hoe men de grilligheden[33] van dwazen[34]) moest straffen; en aan zijne hovelingen [35]) zeide hij: „Het is mij aangenaam, gelegenheid te hebben gevonden, om de waarheid van het gezegde[36]) te toonen: wij trachten naar hetgene[37]) verboden is."

1) Inclination. 2) a certain. 3) to boast. 4) wealth. 5) foot. 6) out. 7) gate. 8) eccentricity. 9) to make a trial. 10) how far. 11) from „zenden". 12) penalty. 13) ridiculous. 14) lasted. 15) that. 16) to try. 17) the reason. 18) from „weten". 19) foolish. 20) mysterious. 21) bezighouden „to occupy". 22) suffering. 23) he took the resolution. 24) to pay. 25) to throw. 26) coach. 27) „blijken" to show. 28) prove. 29) intention. 30) not at all. 31) half. 32) hospital. 33) whim. 34) fool. 35) courtier. 36) of the saying. 37) that, which.

10.

Vastheid[1]) van karakter.

De Kalif Mutewul verdacht[2]) zijnen geneesheer[3]), die een christen was, dat deze zich, welligt door den griekschen keizer, hadde laten omkoopen[4]), om hem, bij de eene of andere gelegenheid, om het leven te brengen. Ten einde zich dus[5]) van de getrouwheid van Honain — dit was de naam van den arts — te verzekeren, besloot hij, deszelfs deugd[6]) op eene strenge proef te stellen, en, op zekeren tijd, sprak hij tot hem: „Honain, ik heb eenen vijand, welken ik gaarne heimelijk wilde gedood hebben; gij moet mij dus een sterk vergif[7]) gereed maken[8]) waarvan hij, voor wien het bestemd is, volstrekt niet[9]) genezen kan." — „Groote beheerscher der Muzelmannen! antwoordde Honain, ik heb alleen geleerd[10]), nuttige[11]) geneesmiddelen[12]) te bereiden, en ik kan mij niet verbeelden[13]), dat gij ooit[14]) andere van mij zoudet begeeren. Wilt gij echter, dat ik U gehoorzame, vergun mij dan, dat ik uw hof verlate, om in een ander land kundigheden[15]) te verzamelen, welke ik, tot nu toe, niet bezit!" Mutewul hernam[16]), dat hij zijn bevel dadelijk[17]) wilde volbragt hebben, en poogde, door beloften[18]) en bedreigingen[19]), zijnen geneesheer daartoe te overreden; doch ziende, dat alles vruchteloos was, liet hij hem in de gevangenis werpen, en eenen verspieder[20]) bij hem zetten, die van alles, zelfs de geringste bedrijven[21]) van Honain, moest verslag doen[22]). Honain, overtuigt, dat de schande in de mis-

daad[23]), en niet in de straf gelegen is, verduurde[24]) zijnen kerker, welken hij niet verdiend had, met standvastigheid, en bragt zijnen tijd, zonder verveling[25]), in nuttigen letterarbeid[26]) door. Op deze wijze was een geheel jaar verloopen, toen de Kalif hem voor zich liet roepen. Men had, op eene tafel, goud[27]), diamanten en kostbare stoffen gelegd, en, naast dezelve, geeselroeden en alle andere werktuigen, tot de pijnbank behoorende. — „Gij hebt tijds genoeg gehad, zeide Mutewul tot Honain, om te overdenken[28]). Ik geloof niet dat gij zulk een groot vijand van U zelven kunt zijn, om mij nog langer te wederstreven. Kies[29]), of deze rijkdommen, die hier voor U liggen, of uwe straf, waartoe gij de verschrikkelijkste[30]) toerustingen gemaakt ziet." — „Ik heb U reeds gezegd, antwoordde Honain met onverschrokkenheid, dat ik slechts de middelen ken, welke dienen, om het leven der menschen te verlengen; maar niet de zoodanigen, welke hetzelve kunnen verkorten. Beschik[31]) dus over mijn lot; ik ben bereid mij volkomen te onderwerpen." — „Zijt gerust[32]) — hernam nu de Kalif, de gestrengdheid afleggende, welke zich op zijn gelaat[33]) vertoond had — men heeft uwe trouw bij mij in verdenking[34]) gebragt, en deze tijd van beproeving[35]) was noodig, om die verdenking uit mijn hart te verbannen. Ik get U thans mijn geheel vertrouwen weder; maar ik vorder van U, dat gij mij de beweegredenen noemt, welke U tot ongehoorzaamheid jegens mij konden brengen." — „Magtige beheerscher! antwoordde Honain, ongaarne wederstreefde ik set bevel van den grootsten vorst der aarde; maar mijn godsdienst[36]) en mijn stand hebben mij daartoe verpligt. Het christendom, hetwelk beveelt, zelfs zijnen vijanden wel te doen, verbiedt niet minder ernstig, diegenen te benadeelen, welke ons niet verongelykt[37]) hebben; terwijl de geneeskunst, die goddelijke wetenschap, alleen to het behoud[38]) der menschen bestemd, niet tot hun verderf[39]) mag gebezigd[40]) worden; en de geneesheeren, voor dat zij deze verheven[41]) kunst mogen oefenen[42]), moeten zich, door eenen plegtigen[43]) eed, verbinden, nimmer eenige schadelijke middelen an iemand te zullen toereiken." — „Dit zijn schoone wetten[44]), zeide de Kalif, en ik kan mijne bewondering niet weigeren[45]) aan eenen godsdienst en aan eene kunst, welke op zulke wetten rusten[46])."

1) determination. 2) suspected. 3) physician. 4) to bribe. 5) to assure therefore. 6) virtue. 7) poison. 8) to mix. 9) not at all. 10) learned. 11) useful. 12) remedy. 13) imagine. 14) ever. 15) knowledge. 16) replied. 17) without loss of time. 18) pro-

mise. 19) menace. 20) spy. 21) action. 22) report. 23) crime. 24) suffered. 25) ennui. 26) study. 27) gold. 28) to reflect. 29) from „kiezen“ to choose. 30) dreadful. 31) command. 32) easy. 33) face. 34) suspicion. 35) proof. 36) religion. 37) done wrong. 38) preservation. 39) destruction. 40) used. 41) divine. 42) practice. 43) solemn. 44) law. 45) express. 46) rest.

II. Exercises for translating into Dutch.

11.

True [1]) friends are rare [2]). God is the creator [3]) of the world [4]) and the father of all mankind [5]). Friendship [6]) is one of the greatest treasures [7]) of life [8]). The honorable [9]) man renders [10]) justice not only to his friends, but also to his enemies. Riches and honour [11]) are nothing in comparison [12]) to virtue [13]) and a good conscience [14]). The man of talent [15]) is more useful [16]) to society [17]) than the man of fortune [18]).

1) getrouw. 2) zeldzaam. 3) schepper. 4) wereld. 5) schepsel. 6) vriendschap. 7) schat. 8) leven. 9) regtschapen. 10) geregtigheid. 11) waardigheid (plur.) 12) in vergelijking met. 13) deugd. 14) geweten. 15) talent. 16) nuttig voor. 17) maatschappij. 18) fortuin.

12.

The knowledge [1]) of the Gods of Heathendom [2]) is the subject [3]) of mythology [4]). Russia is the most extended [5]) empire [6]) in Europe. Powerful [7]) Rome trembled [8]) at the approach [9]) of the great Hannibal; but weak [10]) Greece feared [11]) nothing from the proud [12]) Xerxes. Holland is the fatherland of Boerhave. Voltaire called [13]) Frederick [14]) the second, the Solomon of the North [15]). Pliny the elder [16]), surnamed [17]) the natural philosopher [18]), died under the reign [19]) of Vespasian.

1) kennis. 2) heidendom. 3) voorwerp, n. 4) fabelleer. 5) uitgestrekt. 6) rijk. 7) magtig. 8) sidderen. 9) bij het naderen. 10) zwak. 11) vreezen. 12) trotsch. 13) noemen. 14) Frederik. 15) noorden, n. 16) oude. 17) bijgenaamd. 18) natuurkundige. 19) regering.

13.

The travelling companions[1]) of Columbus threatened[2]) to kill[3]) him and to return[4]) to Spain[5]) if they did not arrive[6]) in the new world which they were seeking[7]) in three days. — The king Codrus, went[8]) into the camp[9]) of the enemy[10]), disguised[11]) as a peasant[12]), and tried to pick a quarrel[13]) there, that he might be killed, and his people gain[14]) the victory[15]), which the oracle had promised[16]) to them, under the condition[17]) that their chief[18]) should be killed[19]) by the enemy. The old Greeks and Romans[20]) personified[21]) time as an old man[22]), who held[23]) in one hand a scythe[24]) and in the other an hour glass[25]),

1) reisgenoot. 2) dreigen. 3) dooden. 4) terugkeeren. 5) Spanje. 6) aankomen. 7) zoeken. 8) zich begeven. 9) leger. 10) vijandlijk. 11) verkleed. 12) boer. 13) twist. 14) behalen. 15) zegen. 16) beloven. 17) mits. 18) aanvoerder. 19) ombrengen. 20) Griek, Romein. 21) verbeelden. 22) grijsaard. 23) houden (participle). 24) seissen. 25) zandlooper.

14.

King Canute.

Canute, king[1]) of Denmark[2]), walked[3]) once[4]) along[5]) the shore[6]), with some of his courtiers. These praised[7]) his prower[8]) very highly, and said among other things, that both land and sea[9]) must obey[10]) him. The king who intended to shame[11]) these flatterers, placed himself[12]) therefore[13]) as near as possible to[14]) the sea and said: I command[15]) you, sea, not to come nearer[16]) to me and not to wet[17]) my feet[18]). The waves[19]) however[20]), flowed[21]) over him[22]) and made his feet quite wet. He then[23]) turned[24]) round to his courtiers and said: flatterers, see here your king to whom as[25]) you said land and sea are obedient, but who can[26]) not even[27]) bid[28]) the water to keep away[29]). Nobody is powerful but God, and nobody deserves to be called[30]) powerful but he[31]) who has created[32]) and maintains[33]) us.

1) Koning. 2) Denemarken. 3) wandelen. 4) eens. 5) langs. 6) strand, n. 7) roemen. 8) magt. 9) zee. 10) gehoorzamen. 11) beschamen. 12) zich plaatsen. 13) te dien einde. 14) nabij. 15) gebieden. 16) nader. 17) nat maken. 18) voet. 19) golf. 20) echter. 21) stroomen. 22) naar . . toe. 23) toen. 24) wenden. 25) zoo, als. 26) kunnen. 27) niet eens. 28) gebod. 29) afkeeren. 30) noemen. 31) hij. 32) scheppen. 33) onderhouden.

IVTH PART.

Collection of Words.

---

1. The Universe.

God,	God	*het vuur,*	the fire
de schepper,	the Creator	*de lucht,*	the air
het heeläl,	the universe	*goud,*	gold
de wereld,	the world	*zilver,*	silver
de hemel,	the heaven	*ijzen,*	iron
de aarde,	the earth	*staal,*	steel
de sterren,	the stars	*koper,*	copper
de zon,	the sun	*lood,*	lead
de maan,	the moon	*tin,*	pewter
het water,	the water	*blik,*	tin.

---

2. Of Mankind.

De mensch,	Man	*de schouders,*	the shoulders
het ligchaam,	the body	*de rug,*	the back
het hoofd,	the head	*de arm,*	the arm
het haar,	the hair	*de elleboog,*	the elbow
het aangezigt,	the face	*de vuist,*	the fist
het voorhoofd,	the front	*de hand*	the hand
de oogen,	the eyes	*de vingers,*	the fingers
de wenkbraauwn	the eyebrows	*de nagels,*	the nails
de oogleden,	the eyelids	*de duim,*	the thumb
de neus,	the nose	*de borst,*	the chest
de ooren,	the ears	*de kniën,*	the knee
de koonen,	the cheeks	*het been,*	the leg
de kin,	the chin	*de voet,*	the foot
de baard,	the beard	*de hiel,*	the heel
de mond,	the mouth	*een teen,*	a toe
de tanden,	the teeth	*het vel,*	the skin
de tong,	the tongue	*het bloed,*	the blood.
de hals,	the neck		

---

3. Of Food.

Meel,	flour	*aardappelen,*	potatoes
brood,	bread	*spinazie,*	spinage
de korst,	the crust	*aspersie,*	asparagus
het kruim,	the crumb	*een uije,*	an onion
het vleesch,	the meat	*een ei,*	an egg
ossenvleesch,	beef	*peper,*	pepper
gebraden vleesch,	the roast meat	*zout,*	salt
kalfsvleesch,	veal	*olie,*	oil
schapenvleesch,	mutton	*azijn,*	vinegar
varkensvleesch,	pork	*mostaard,*	mustard
spek,	bacon	*eene flesch,*	a bottle
ham,	ham	*een glas,*	a glass
metworst,	sausage	*een beker,*	a goblet
groenten,	vegetable	*een lepel,*	a spoon
boonen,	beans	*een vork,*	a fork
snijboonen,	french beans	*een mes,*	a knife
erwten,	peas	*een bord,*	a plate.
kool,	cabbage		

4. On Dress.

Een kleed,	a dress	*een hemd,*	a shirt
een rok,	a coat	*een neusdoek,*	a pocket handkerchief
een vest,	a jacket		
een borstrock,	a waistcoat	*een voorschoot,*	an apron
een mantel,	a cloak	*handschoenen,*	gloves
een hoed,	a hat	*een ring,*	a ring
eene das,	a stock	*oorringen,*	earrings
een halsdoek,	a neckcloth	*eene speld,*	a pin
kousen,	stockings	*laarzen,*	boots
eene broek,	trousers	*schoenen,*	shoes
de onderbroek,	drawers	*muilen,*	slippers.

5. House and house utensils.

Het huis,	the house	*een stoel,*	a chair
de deur,	the door	*een spiegel,*	a looking glass
de trap,	the staircase	*het tapijt,*	the carpet
een venster,	a window	*de bel,*	the bell
een kamer,	a room	*een bed,*	a bed
eene zaal,	a saloon	*de lakens,*	the sheets
de keuken,	the kitchen	*de deken,*	the counterpane
eene kas,	a press	*de gordijnen,*	the curtains
eene latafel,	a chest of drawers	*een servet,*	a napkin
		het tafellaken,	the tablecloth
eene tafel,	a table	*eene kars,*	a candle

een kandelaar,	a candle stick	*de schop,*	the shovel
de snuiter,	the snuffers	*de tang,*	the tongs.
de kagchel,	the stove		

6. Relations and Servants.

De ouders,	the parents	*de oom,*	the uncle
de man,	the man	*de tante,*	the aunt
de echtgenoot,	the husband	*de neef,*	the nephew
de vrouw,	the woman	*de nicht,*	the niece
de echtgenoote,	the wife	*de jeugd,*	the youth
de bruiloft,	the wedding	*de ouderdoom*	the old age
het huwelijk,	the marriage	*de grootvader,*	the grandfather
de zoon,	the son	*de grootmoeder,*	the grandmother
de dochter,	the daughter	*een wees,*	the orphan
een jongen,	a youth	*de min,*	the nurse
een meisje,	a girl	*en bediende,*	a servant
de broeder,	the brother	*eene dienstmeid,*	a maid
de zuster,	the sister	*eene keukenmeid,*	a cook.

7. The Town.

Eene stad,	a town	*de raad,*	the council
een dorp,	a village	*de adel,*	the nobility
een gehucht,	a hamlet	*een burger,*	a burgher
een staat,	a state	*een boer,*	a peasant
de regering,	the government	*de bevolking,*	the population
een keizer,	an emperor	*het bestuur,*	the administration
een koning,	a king	*eene vergadering*	a meeting
een hertog,	a duke	*de regtbank,*	the law-court
een vorst,	a prince	*de voorzitter,*	the president
een graaf,	an earl	*de zetting,*	the sitting.
de troon,	the throne		

8. The Country.

Het land,	the country	*hooi,*	hay
het veld,	the field	*de ploeg,*	the plough
eene weide,	a meadow	*de oogst,*	the harvest
koorn,	corn	*de schuur,*	the barn
rogge,	rye	*de molen,*	the mill
tarwe,	wheat	*een tuin,*	a garden
gerst,	barley	*de haag,*	the hedge
haver,	oats	*een boom,*	a tree
rijst,	twig	*een eikeboom,*	an oak
stroo,	straw	*een pijnboom,*	a pine-tree
de kornaar,	the ear of corn	*een dennebom,*	a fir-tree.

een lindeboom,	a lime tree	*eene noot,*	a nut
een wilgeboom,	a willow	*aardbesiën,*	strawberries
de stam,	the trunk	*aalbessen,*	gooseberries
de bladeren,	the leaves	*de schil,*	the shell
de vruchten,	the fruit	*de steen,*	the kernel
het ooft,	the fruit	*eene roos,*	a rose
een appel,	an apple	*een angelier,*	a pink
eene peer,	a pear	*de lilie van de dalen,*	the lily of the valley
eene pruim,	a plum	*eene tulp,*	a tulip.
eene vijg,	a fig		
eene kers,	a cherry		

---

9. Animals, Birds and Insects.

Een paard,	a horse	*de nachtegaal,*	the nightingale
eene koe,	a cow	*de zwaluw,*	the swallow
een ezel,	a donkey	*de raaf,*	the raven
een hond,	a dog	*de kraai,*	the crow
eene kat,	a cat	*de haan,*	the cock
de vos,	the fox	*de hen,*	the hen
de aap,	the monkey	*de ooijevaar,*	the stork
de olifant,	the elephant	*de arend,*	the eagle
de kemel,	the camel	*eene vloo,*	a flea
de rat,	the rat	*een worm,*	a worm
de muis,	the mouse	*de kikvorsch,*	the frog
de tijger,	the tiger	*de slak,*	the snail
de leeuw,	the lion	*eene mug,*	a gnat
de wolf,	the wolf	*eene vlieg,*	a fly
een beer,	a bear	*eene kapel,*	a butterfly.

---

10. Arts and Sciences.

De opvoeding,	the education	*een schrijver,*	an author
een school,	a school	*een redenaar,*	an orator
een scholier,	a scholar	*de hoogleeraars,*	Professors
een opstel,	a pupil	*de wijsbegeerte,*	Philosophy
eene vertaling,	a translation	*de natuurkunde,*	Natural Philosophy
de sprakkunst,	the Grammar		
de dichtkunde,	Poetry	*de geschiedenis,*	History
de wiskunde,	Mathematics	*de geneeskunde,*	Medicine
de meetkunde,	Geometry	*de heelkunde,*	Surgery
de aardrijksbeschrijving,	Geography	*de kruidkunde,*	Botany
		een boek,	a book
de fraaije letteren,	Belle-lettres	*eene uitgave,*	an edition
		eene boekerij,	a library
de letterkunde,	Literature	*eene taal,*	a language.

---

11. Air and Elements.

De wind,	the wind	*de sneeuw,*	the snow
een storm,	a storm	*het ijs,*	the ice
de regenboog,	the rainbow	*de vorst,*	the frost
de dageraad,	the dawn	*een onweder,*	a storm
de schemering,	the twilight	*de donder,*	the thunder
een slagregen,	a shower	*de bliksem,*	the lightning
de dauw,	the dew	*de warmte,*	the warmth
de nevel,	the fog	*de koude,*	the cold.

12. Time.

De tijd,	the time	*November,*	November
de eeuwigheid,	the eternity	*December,*	December
eene eeuw,	a century	*eene week,*	a week
een jaar,	a year	*Maandag,*	Monday
de jaargetijden,	the seasons	*Dingsdag,*	Tuesday
de lente,	the spring	*Woensdag,*	Wednesday
de zomer,	the summer	*Donderdag,*	Thursday
de herfst,	the autumn	*Vrijdag,*	Friday
de winter,	the winter	*Zaturdag,*	Saturday
de maand,	the month	*Zondag,*	Sunday
Januarij,	January	*de ochtend,*	the morning
Februarij,	February	*de avond,*	the evening
Maart,	March	*gisteren,*	yesterday
April,	April	*eergisteren,*	the day before yesterday
Mei,	May		
Junij,	June	*een uur,*	an hour
Julij,	July	*een kwartier,*	a quarter of an
Augustus,	August	*eene minuut,*	a minute [hour
September,	September	*eene klok,*	a clock
October,	October	*een horlogie,*	a watch.

Easy Dialogues.

1. To ask a favour.

Wees zoo goed mij te zeggen.	Be so good as to tell me.
Heb de goedheid mij te zeggen.	Have the goodness to tell me.

Ik heb een verzoek aan u.	I have to ask a favour of you.
Ik zoude u wel om eene gunst willen verzoeken.	I wanted to ask a favour of you.
Zoudt gij mij wel eene vriendschap willen bewijzen?	Would you do me a favour?
Als het u belieft.	If you please.
Als gij zoo goed wildet zijn.	If you would be so kind.
Bewijs mij die gunst.	Do me the favour.
Ik bid er u om.	I beg you for it.
Wijger mij mijn verzoek niet.	Do not refuse me this request.
Gij zoudt mij zeer verpligten.	You would much oblige me.
Ik zal er u zeer verpligt voor zijn.	I shall be much obliged to you for it.
Gij zoudt mij geen grooter genoegen kunnen doen.	You cannot do me a greater favour.
Reken op mijne erkentelijkheid.	Reckon on my gratitude.

2. To consent.

Zeer gaarne, waarom niet?	Willingly. Why not?
Met veel vermaak.	With much pleasure.
Ik ben er niet tegen.	I am not against it.
Ik ben tot uwe orders.	I am at your service.
Tot uwen dienst. Beveel slechts.	At your service. Command.
Ik stem er in toe.	I agree to it.
Ik ben er mede te vreden.	I am content with it.
Zeg maar wat ik doen moet.	Only tell me what I am to do.
Gij doet mij veel eer aan.	You do me much honour.
Het zal mij aangenaam zijn als ik u ergens in dienen kan.	I shall be glad if I can be of any service to you.
Verlaat u op mij.	Depend upon me.
Gij kunt er staat op maken.	You may depend upon it.
Ik ben geheel de uwe.	I am quite yours.
Ik kan u niets weigeren.	I can refuse you nothing.
Ik zal mijn best doen.	I shall do my best.

3. To thank.

Dank! velen dank!	Thanks! many thanks!
Wel verpligt.	Much obliged.
Ik dank u.	I thank you.
Ik ben u oneindig verpligt.	I am very much obliged to you.

Ik neem het in dank aan.	I accept it with thanks.
Gij komt mijne wenschen voor.	You forstall my wishes.
Gij zijt wel goed.	You are very kind.
Gij zijt al te goed.	You are too kind.
Gij maakt mij beschaamd.	You make me quite embarrassed.
Ik weet niet, hoe ik zoo vele beleefdheden beantwoorden zal.	I do not know how to return so much kindness.
Dat is een nieuw bewijs uwer vriendschap.	This is a fresh proof of your kindness.

4. To refuse a demand.

Dat kan niet zijn.	That cannot be.
Dat is mij onmogelijk.	That is impossible for me.
Dat is mij volstrakt onmogelijk.	That is altogether impossible for me.
Het spijt mij, doch ik han het niet doen.	I am sorry, but I cannot do it.
Ik kan het niet helpen.	I cannot help it.
Het hangt niet van mij af.	That does not depend on me.
Dat gaat mij niet aan.	That is not my business.
Ik bemoei mij niet met deze zaak.	I do not meddle with this business.
Daar komt niets van.	That shall not be.
Het oogenblik is niet gunstig.	The moment is not favorable.
Op eene andere keer.	At another time.
Met den besten wil van de wereld kan ik het niet doen.	I could not do it in any way.
Het spijt mij zeer, dat ik u hierin niet van dienst kan zijn.	I am sorry not to be able to be of service to you in this matter.
Het doet mij leed, dat ik uwe wenschen niet kan voldoen.	I regret that I cannot comply with your wishes.
Vergeef mij, mijnheer, neem het niet kwalijk.	Pardon, excuse me.
Duid het niet ten kwade.	Do not take it amiss.

5. To assure.

Dat is waar.	That is true.
Dat is maar al te waar.	That is but too true.

Het is de waarheid.	It is the truth.
Het is de zuivere waarheid.	It is the real truth.
Ik ben zeker van mijne zaak.	I am certain of the fact.
Ik ben er van verzekerd.	I am quite certain of it.
Dat lijdt geene tegenspraak.	Unquestionably.
Gij kunt het gelooven.	You may believe it.
Ik kan het u verzekeren.	I can assure you.
Er is niet aan te twijfelen.	There is no doubt of it.
Ik sta er u voor in.	I will answer for it.
Zoo waar ik leef.	As true as I live.
Op mijne eer.	Upon my honour.
Op mijn woord van eer.	On my word of honour.

6. To deny and doubt.

Dat is niet waar.	That is not true.
Dat is in den wind gesproken.	Those are words thrown to the wind.
Het is een leugen.	It is a falsehood.
Dat is laster.	It is a calumny.
Dat ontken ik.	I deny it.
Dat kan geene plaats hebben.	That cannot be.
Het is onmogelijk.	It is not possible.
Ik weet er niets van.	I know nothing about it.
Daar is niets van aan.	It is not true.
Ik wed het tegendeel.	I will wager the contrary.
Is het waar?	Is it true?
Zou het mogelijk zijn?	Would it be possible?
Meent gij het?	Are you in earnest?
Spreekt gij met ernst?	Do you speak in earnest?
Hebt gij geen abuis?	Are you not mistaken?
Is het geen abuis?	Is it not a mistake?
Ik kan het bijna niet gelooven.	I have difficulty in believing it.
Gij scheert er den gek mee.	You jest.
Dat is een sprookje.	That is a fable.
Het is ongehoord.	It is unheard of.
Gij wilt mij wat op de mouw spelden.	You wish to impose on me.

7. To express admiration and joy.

Dat staat zeer mooi.	That looks very nice.
Dat is fraai.	That is beautiful.

Uitmuntend.	Excellent.
Dat verbaast mij.	That is astonishing.
Dat verwondert mij.	That astonishes me.
Dat is zeer verrasschend.	That is very surprising.
Welk aen onverwacht geluk!	What unexpected luck!
Wat ben ik blij!	How glad I am!
Wat ben ik gelukkig!	How fortunate I am!
Dit doet mij al zeer veel vermaak.	That gives me much pleasure.
Dat ruimt mij op.	That makes me happy.

8. To express annoyance.

Ik verveel mij.	I am weary.
Ik ben ongelukkig.	I am unfortunate.
Alles verveelt mij van daag.	Everything goes wrong with me to-day.
De heele wereld is mij tegen.	Every one is against me.
En ik mag er mij nog niet eens over beklagen.	And I dare not even complain of it.
Dat spijt mij nog het meeste.	That is what weighs most on my mind.
't is niet om uit te houden.	It is unbearable.
Ik ben geheel troosteloos.	I am quite desolate.
Het is met mij gedaan.	It is all up with me.
Alles is verloren.	All is lost.
Men moet geduld hebben.	One must have patience.
Men moet op beter hopen.	One must hope for the best.
Grijp moed.	Take courage.
Men moet daaroom den moed niet opgeven.	One must not lose courage.

9. To ask advice.

Wat zegt gij?	What do you say?
Wat belieft u?	What do you want?
Waar spreekt gij van?	Of what do you speak?
Wat wilt gij zeggen?	What do you want to say?
Wat verstaat gij daarmede?	What do you mean by that?
Wat begeert gij?	What do you want?
Wat denkt gij er van?	What do you think of it?
Wat is er aan te doen?	What is to be done?
Wat raadt gij mij aan dat ik doen zou?	What do you advise me to do?

Hoe kan ik mij uit deze verlegenheid redden?	How can I retreat from this embarrassment?
Zou het niet beter wezen, als ik er maar van afzag?	Would it not be better to avoid it?
Wat zoudt gij in mijne plaats doen?	What would you do in my place?
Bedenk maar eens.	You must remember one thing.
Hoe meer ik nadenk, hoe meer ik gevoel, dat ik ongelijk heb.	The more I reflect on it, the more I feel that I am wrong.

10. Going and Coming.

Waar gaat gij naar toe?	Where are you going?
Ik ga naar de Beurs.	I am going to the exchange.
Waar komt gij van daan?	From whence do you come?
Ik kom van het Stadhuis.	I come from the town-hall.
Ik kom daar zoo even van u van daan.	I have just come from your house.
Kom binnen!	Come in!
Ga zoo spoedig niet weg.	Do not walk so quickly!
Loop zoo hard niet.	Do not hurry so.
Schep eens adem.	Take breath.
Houdt op!	Stop a moment!
Wacht een oogenblik.	Wait a moment.
Rust een weinig.	Rest a while.
Ik ga mée.	I will go with you.
Kom daar heen.	Come here.
Ga maar al regt uit.	Go straight on.
Sla regts om.	Turn to the right.
Blijf daar staan.	Stay where you are.
Ga daar niet van daan.	Do not go away from there.
Treedt op, treedt af.	Go up — go down.
Kom spoedig weêrom.	Come back quickly.
Blijf niet lang uit.	Do not remain out long.
Laat niet op u wachten.	Do not make us wait for you.
Ga wat op zijde.	Go back a little.
Laat mij door.	Let me pass.
Ga heen.	Go away.

11. Speaking and Conversing.

Met wien spreekt gij?	With whom do you speak?
Spreekt gij tot mij?	Do you speak to me?

Spreek hard op.	Speak aloud.
Gij spreekt te zachtjes.	You speak too low.
Waarom spraakt gij niet eerder?	Why did you not speak before?
Spreek ernstig met hem.	Speak seriously to him.
Ik zal u leeren spreken.	I will teach you to speak.
Die zaak spreekt van zelve.	The thing speaks by itself.
Laat ons zamen wat praten.	Let us talk a little.
Gij praat den geheelen dag.	You gossip the whole day.
Gij maakt mij doof met uw gebabbel.	You deafen me with your gossip.
Gij maakt dat ik pijn in mijn hoofd krijg.	You give me the headache.
Dat is een babbelaar! dat is een babbelkous!	O you gossips!
Zwijg! wees stil!	Be silent!

12. Of the Weather.

Hoe is het weder?	What kind of weather is it?
Schijnt de zon?	Does the sun shine?
Is het maanlicht?	Is it moonlight?
Het is nieuwe maan.	It is the new moon.
Het is eerste kwartier.	It is the first quarter.
Het is mooi weder.	It is beautiful weather.
De zon is mooi opgegaan.	The sun has risen beautifully.
Het is zacht weer.	It is mild weather.
Het is noch te warm, noch te koud.	It is neither too warm nor too cold.
Het voorjaar zet zich goed in.	The spring begins well.
De boomen krijgen knoppen.	The trees are already budding.
Zij zullen haast bloesem krijgen.	They will soon be in blossom.
Het weer is veranderd.	The weather has changed.
Het is onbestendig weder.	It is changeable weather.
Het is winderig.	It is windy.
Doe de raam toe, ik ben bang voor togt.	Shut the window, I fear the draught.
De wind gaat liggen.	The wind subsides.
Het wordt donker, de lucht betrekt.	It grows dark.
Ik vrees dat wij regen zullen krijgen.	I fear we shall have rain.
Het regent zeer hard.	It rains very hard.
Laat ons schuilen.	Let us take shelter.

Het is slechts een bui, het zal spoedig over zijn.	It is only a shower, it will soon be over.
De wolken verdeelen zich, het wordt helder.	The clouds are bursting — it clears up.

13. Continuation.

De regen was goed voor de stof.	The rain has laid the dust.
Wat heeft dat gestuift!	It is very dusty.
De zon begint weer door te schijnen.	The sun is coming out again.
Het is warm. Ik ben zeer warm.	It is warm. I am very warm.
't is eene drukkende hitte.	It is an oppressive heat.
't is stikkend heet.	It is suffocatingly hot.
Er komt een onweder op.	A storm is coming on.
Het is een hevige storm.	It is a heavy storm.
Het dondert, het weêrlucht.	It thunders, it lightens.
Hoort gij dien donderslag?	Do you hear this thunderclap?
Het weêr is ergens ingeslagen.	It has struck.
De hemel begint op te helderen.	The sky begins to clear.
Het storm is voorbij.	The storm is past.
De zon gaat al onder.	The sun is already setting.
Het is morsig op straat.	It is dirty in the street.
Er waait een koude wind.	There is a cold wind.
Wij komen den herfst nader.	Autumn is approaching.
De dagen nemen af.	The days are closing in.
Het is koud.	It is cold.
Het vriest.	It freezes.
Het sneeuwt.	It snows.
De wind is om.	The wind has changed.
Het dooit. Het ijs smelt.	It thaws. The ice is melting.
De nevel verdwijnt.	The fog is coming on.
De dagen worden langer.	The days increase.
De winter zal spoedig voorbij zijn.	The winter will soon be over.

14. Salutations.

Zonder komplimenten, Mijnheer.	Without ceremony.
Zonder omslag.	Without ceremony.
Maak niet zoo veel omslag.	Do not be so ceremonious.
Wees welkom, Mijnheer.	You are welcome.

Hoe vaart gij?	How do you do?
Het verheugt mij U wel te zien.	I am glad to see you well.
Ik wensch er U geluk mede.	I congratulate you on it.
Vaarwel! tot wederzien.	Farewell! au revoir.
Ik heb de eer U te groeten.	*Idiomatic.* I have the honour of saluting you.
Wees zoo vriendelijk en maak mijne komplimenten aan Mijnheer	Pray give my compliments to Mr. . . .
Groet hem in mijnen naam.	Present my compliments to him.
Verzeker hem van mijne vriendschap.	Assure him of my friendship.
Uw dienaar, Mijnheer, Mevrouw, Mejufvrouw.	*Idiom.* Your most obedient Servant.

15. With a sick friend.

Goeden avond Melcourt.	God evening Melcourt.
Hoe gaat het?	How are you?
Heel slecht.	Very ill.
Wat deert u? Wat scheelt er aan?	What is the matter with you?
Ik heb hevige pijn door mijn geheele ligchaam.	I have great pains in all my limbs.
Sedert wanneer zijt gij ziek?	Since when have you been ill?
Sedert veertien dagen.	For fourteen days.
Het doet mij leed.	I am sorry for it.
Neemt gij wel in?	Do you take medicine?
Ik heb gedurende den ganschen morgen ingenomen.	I have been taking some the whole morning.
Wie is uw geneesheer?	Who is your physician?
Is de heer Keller uw doctor?	Is Mr. Keller your physician?
Ja, hij komt reeds sedert twintig jaren bij ons aan huis.	Yes, he has attended our family for twenty years.
Wij willen hopen dat het van geen gevolg zal zijn.	We will hope, that it will be of no consequence.
Het gaat reeds iets beter dan gisteren.	I am better than I was yesterday.
Het is hier verschrikkelijk benaauwd.	It is exceedingly warm here.
Ik zal het raam een oogenblik open zetten.	I will open the window a minute.

Als gij zoo goed wilt zijn.	If you will be so kind.
Gij moest de deur ook open zetten.	Will you also open the door?
Dit zoude u kwaad doen; want er is niets nadeeliger voor eenen zieken dan de togt.	That might do you harm; for nothing is more dangerous for an invalid than a draught.
Ik ga heen; ik wensch u spoedig beterschap.	I must go now; I wish you a speedy recovery.

16. Of the hour and time.

De hoeveelste was het gisteren?	What day of the month was it yesterday?
De twaalfde.	The twelfth.
Hoeveel dagen heeft deze maand?	How many days are there in this month?
Dertig dagen.	Thirty days.
De dagen worden reeds langer.	The days are already increasing.
Tot hoe laat is het dag?	How late is it light?
Tot half tien.	Until half past nine.
Men ziet reeds dat de dagen korten.	One can see that the days are drawing shorter.
Hoe laat breekt de dag aan?	At what time is it light?
Te half vier.	At half past three.
Welke dag is het heden?	What day is this?
Het is heden vrijdag.	To-day is Friday.
Hoe laat is het?	What o'clock is it?
Weet gij niet hoe laat het is?	Do you not know how late it is?
Mijn horlogie gaat achter.	My watch loses.
En het mijne is dezen morgen stil blijven staan.	And mine has stopped since this morning.
Ik geloof dat het bij twaalven is.	I believe it is nearly twelve o'clock.
Ik heb zoo even het kwartier hooren slaan.	I have already heard the quarter strike.
Mijnheer Lodewijk zal ons wel eens zeggen, hoe laat het is.	Mr. Ludwick will tell us, how late it is.
Ja, mijne heeren: het zal zoo half twaalf slaan.	Yes Gentlemen, it will strike half past eleven immediately.
Het is vijf minuten over elven.	It is five minutes past eleven.
Het slaat daar juist elf uren op het stadhuis.	It is now striking eleven by the town clock.

Ik ga vijf minuten voor.	I am five minutes too fast.
Op mijn horlogie is het kwartier voor elven.	By my watch it is a quarter to eleven.
Het is nog vroeger dan ik dacht.	It is earlier than I thought.
Mijn horlogie staat stil; ik heb het vergeten op te winden.	My watch has stopped; I have forgotten to wind it up.
Ik heb geen sleuteltje bij mij, zoude het uwe niet op mijn horlogie passen?	I have no key with me; will not your key fit my watch?
Het is te groot.	It is too large.

17. Breakfast.

Mietje, ga eens vragen aan uwe moeder of het ontbiji gereed is.	Mary, go and ask your mother whether the breakfast is ready.
En zeg haar dat mijnheer met ons blijft ontbijten.	And tell her that Mr. N. will breakfast with us.
Mijnheer, maak geen' omslag voor mij.	Pray, do not make any ceremony for me.
Ik heb ontbeten voor ik uitging.	I breakfasted before I went out.
Na drie uren gewandeld te hebben, kan men nog wel eens ontbijten.	If one has walked for three hours, one may well take a second breakfast.
Wilt gij chocolade drinken, of verkiest gij liever een kopje koffij?	Do you drink chocolate, or do you prefer a cup of coffee?
Ik dank u, ik drink nooit chocolade.	No thank you, I never drink chocolate.
Ik heb dezen morgen reeds koffij gedronken.	I have already had some coffee this morning.
Kan ik u dienen met een stukje kalkoen?	May I offer you a piece of turkey?
Of met een eitje uit den dop.	Or a couple of eggs.
Ik dank u ten hoogsten.	Thank you very much.
Maar gij moet toch iets gebruiken.	But you must take something.
Eet gij misschien liever radijs?	Perhaps you would prefer radishes?
Of zult gij een stukje ham of eenige vruchten gebruiken?	Or do you prefer a piece of ham or some fruit?
Duizendmaal dank voor uwe beleefdheid.	I am very much obliged to you.

Als het niet anders zijn kan, zal ik zoo vrij zijn van een stukje ham te nemen.	Well, if you wish me to take something, I will take a piece of ham.
Mietje, breng de ham en leg eenige ribbeltjes op den rooster.	Mary, bring us some ham and fry some cutlets.
Dat is veel de veel voor een ontbijt.	That is too much for a breakfast.
Hoe smaakt u de ham?	How do you like the ham?
Zeer goed.	Very much.
Proef dezen wijn eens.	Do try this wine.
Ik hoop dat hij naar uwen smaak zal zijn.	I hope you will like it.
Is hij niet wel zoo goed als rijnsche wijn?	Is it not as good as hock?
Ja, hij smaakt mij zeer goed.	Yes, it is excellent.
Is het geen fransche wijn?	It is no doubt claret?
Neen, het is nekkerwijn, maar uit een bij uitstek goede streek.	Not exactly, it is Neckar wine, but of a fine quality.
Hoe oud is die wijn?	How old is the wine?
Het is zesjarige wijn.	Six years.
Ik heb hem in achttienhonderd vijftien gekocht.	I bought it in 1815.
Maar, gij eet niet!	But you do not eat!
Laat ik u een kalfsribbetje geven terwijl zij warm zijn.	Let me give you a veal cutlet, whilst it is still hot.
Ik dank u wel.	I thank you.
Ik heb zoo veel gegeten dat ik heden middag niets zal kunnen gebruiken.	I have eaten so much, that I shall have no appetite for dinner to-day.
Gij schertst; gij hebt bijna niets gegeten.	You jest; you have hardly eaten anything.
Ik heb meer gegeten dan gij, ofschoon ik niet op reis ben.	I have eaten more than you, though I have not been travelling.
Laat ik u nog eens inschenken.	Let me pour you out a little more.
Op uwe gezondheid.	Your very good health.
Ik dank u; op de uwe.	Thank you — yours.

18. Dinner.

Mijnheer, zult gij ons de eer aandoen met ons te eten.	You will do us the honour of dining with us.

Het zoude mij zeer veel eer zijn, maar ik kan er geen gebruik van maken.	It would give me much pleasure, but I regret I cannot.
En waarom niet?	And how so?
Men zoude ongerust zijn als ik niet t' huis kwam.	They would be anxious if I did not return home.
Ik zal het aan uw huis doen weten, op dat men zich niet ongerust make.	I shall send word to them, so that they may not be uneasy.
Ik zie wel dat men uw' zin moest doen.	I see plainly that one must obey you.
Jan!	John!
Wat belieft u mijnheer?	Yes, Sir?
Zet nog een bord, en zeg aan Jakob dat hij aan mevrouw Valmont ga zegen, dat mijnheer hier blijft eten.	Bring another cover, and tell Jacob, to go to Mrs. Valmont and tell her, that Mr. Valmont will dine with us.
Mijnheer, het eten staat op tafel.	Sir, the dinner is served.
Laat ons aan tafel gaan.	Let us sit down.
Houdt gij van soep mijnheer?	Do you like soup?
Welke soep is het?	What soup is it?
Dit vleesch schijnt zeer malsch te zijn.	This meat seems very tender.
Bedien u als het u belieft, en wees zoo goed het rond te geven.	Be kind enough to help yourself and send it round.
Hoe vindt gij de groenten, mijnheer?	How do you like the vegetables?
Overheerlijk.	Excellent.
Het is mij aangenaam dat zij u smaken.	I am glad that you like them.
Gij moet mij toestemmen dat de groenten in Holland zeer lekker zijn.	You must admit that the vegetables are very good in Holland.
Ik heb een groot gedeelte van Europa bezocht, maar ik heb er nergens beter gevonden.	I have travelled through a great part of Europe and found them nowhere better.
Het is jammer dat dit land geen' wijn voortbrengt.	It is a pity that vines do not grow in this country.
Wij hebben er evenwel die zeer goed is.	Notwithstanding we have some that are good.
Jan, breng ons wijn.	John, bring us some wine.
Hier is wijn, mijnheer.	Here is some.

Goed; maar haal ook eenige flesschen Champagne wijn.	Well, but bring us also same Champagne.
Ja, mijnheer; witten of rooden?	Yes Sir, white or pink?
Van beiden.	Both.
Uw knecht is zeer bij de hand.	Your servant is very handy.
Mijnheer, kan ik u dienen met een stukje gebraad?	May I offer you a slice of roast meat, Mr.?
Ik dank u, mejufvrouw.	I thank you Miss —.
Daar is een stukje dat u toelacht.	Here is a bit which looks very nice.
Gij doet mij veel eer aan, mijnheer.	You are very kind.
Keetje, geef mijnheer een stukje hoen.	Kate, give the Gentleman a piece of fowl.
Mijnheer, mag ik u een snipje geven?	May I offer you a snipe?
Gij zijt al te vriendelijk, mejufvrouw.	You are very kind, Miss N.
Wilt gij gedient zijn van een stukje hoen?	Will yon have a piece of this fowl?
Wel verpligt; het is mij onmogelijk meer te eten.	Much obliged, I cannot indeed eat anything more.

19. To enquire after a residence.

Mijnheer, mag ik u verzoeken mij te zeggen waar de heer Leblanc woont?	May I ask you to tell me, where Mr. Leblanc lives?
Wie van beide, mijnheer, de bankier of de lakenkooper?	Which of the two, the banker or the draper?
De lakenkooper, mijnheer.	The draper.
Die woont in de nieuwstraat schuins over de St. Pieterskerk.	He lives in Newstreet opposite the church of St. Peter.
Mijnheer, wees zoo goed mij den weg te beduiden, want ik ben hier in de stad niet bekend.	Be good enough to describe the way to me, for I do not know the town.
Sla deze straat in, ga de eerste brug, daar gij aankomt, over, sla regts om en ga de gracht langs, tot aan de derde	Take this street, go over the next bridge to which you come, turn to the right, and follow the canal to the third

straat, en gij ziet zijn huis vlak voor u.	street, and you will see his house straight before you.
Ik dank u.	I thank you.
Mijnheer, wil ik u den weg wijzen?	Shall I show you the way Sir?
Ja, jongen, breng mij bij den heer Leblanc, den lakenkooper.	Yes my boy, conduct me to Mr. Leblanc the draper.
Gij weet immers wel waar hij woont?	Do you know, where he lives?
Ja, mijnheer, want ik kom alle dagen bij hem aan huis, om boodschappen te doen.	Yes Sir, I go every day to him, to execute his commissions.
Wij zijn er digt bij, mijnheer, ik zal vooruit loopen om te schellen.	We are close by, I will go on to ring the bell.
Daar is iets voor uwe moeite.	There is something for your trouble.
Woont hier de heer Leblanc?	Does Mr. Leblanc live here?
Ja, mijnheer, maar hij is zoo even uitgegaan.	Yes Sir, but he has just gone out.
Hoe laat zal hij t' huis zijn?	At what time will he be at home?
Hij komt gemeenlijk tegen drie uren t' huis.	He generally comes home by three o'clock.
Ik zal tegen half vier weder komen.	I shall return towards half past three.
Dan zal hij zeker t' huis zijn.	You will then find him for certain.

20. Continuation.

Is de heer Leblanc nu t' huis, meisje?	Is Mr. Leblanc now at home?
Ja, mijnheer, hij is daar zoo wedergekomen.	Yes, he has just come home.
Wie mag ik zeggen dat er is?	Whom have I the honour to announce?
Libeau, van Brussel.	Mr. Libeau from Brussels.
Mijnheer verzoekt u op zijn kantoor te komen.	Mr. L. requests you to come to his counting house.
Uw dienaar, mijnheer.	Your Servant, Sir. *(Idiom.)*
Wien heb ik de eer te spreken?	With whom have I the honour of speaking?

Ik ben de boekverkooper Libeau van Brussel.	I am Mr. Libeau, the bookseller, from Brussels.
De heer Valsain heeft mij verzocht u dezen wisselbrief te presenteren.	Mr. Valsain has desired me to present you this bill of exchange.
Ik zal u denzelven terstond betalen.	I will pay you the amount immediately.
Denkt gij hier nog eenigen tijd in de stad te blijven?	Do you intend remaining some time in our town?
Neen, mijnheer, ik vertrek overmorgen naar den Haag.	No, I intend to return to the Hague the day after to-morrow.
Waar zijt gij gelogeerd?	Where do you lodge?
Bij de weduwe Kramer in den gouden Leeuw.	At the widow Kramer's in the golden Lion.
Ik wensch u goede reis, mijnheer.	I wish you a happy journey.

21. Writing.

Geef mij, als het u belieft, eene pen, wat inkt en een vel papier.	Pray give me a pen, a little ink and a sheet of paper.
Ik zoude gaarne eenen brief schrijven.	I should like to write a letter.
Plaats u aan deze lessenaar.	Sit down at this desk.
Gij zult daarop alles vinden wat noodig is om te schrijven.	You will find in it every thing that is necessary for writing.
Doe slechts, als het u belieft, de lessenaar open; gij zult allerhande soorten van papier vinden.	Please open the desk, and you will find in it all sorts of paper.
Ik heb slechts en half vel gewoon schrijfpapier noodig.	I only want half a sheet of common writing paper.
Uwe pennen deugen niet, sommige zijn te fijn, andere te grof.	Your pens are very bad, some are too fine, others too broad.
Ik zal er mij eene na mijne hand vermaken.	I must cut one suitable to my hand.
Nu wenscht ik wel een ouweltje of wat lak en een cachet te hebben.	Now pray give me a wafer or some sealing wax and a stamp.
In dit laadje vindt gij dat al-	In this drawer you will find

les, zoo als ook een vouwbeen en strooizand.	all, and also a folding knife and sand.
Den hoeveelsten hebben wij heden?	What date is it?
Ik moet er de dagteekening nog bij zetten.	I must put the date.
Den 30. *Junij.*	The 30th of June.
Zoo, nu is het afgedaan.	So, now it is done.
Ik heb nu nog slechts mijnen brief toe te vouwen en denzelven te verzegelen.	I have but to fold my letter and to close it.
Begeert gij dat ik den brief op de post zende?	Do you want me to send the letter to the post?
Moeten de brieven naar N. gefrankeerd worden?	Must the letters be prepaid to N.?
Neen, men behoeft ze slechts in de bus te steken.	No, you have only just to throw them into the box.
Goed, ik ga toch langs het postkantoor voorbij, ik zal hem zelf medenemen.	Well, I am passing the post office, I will take it with me.

22. To take a Lodging.

Ik zie hier aan dit huis een bordje met een opschrift; wat mag dat wel beduiden?	I see on this house a little board with writing on it, what may be the meaning of it?
Het wil zeggen dat hier eene gestofferde kamer te huur is.	It means that there is a furnished room to be had here.
Willen wij er ingaan om dezelve te bezien?	Shall we go in and see it?
Wij zien dat gij in uw huis eene kamer te huur hebt, zoudt gij ons die wel willen laten zien?	We see that you have a room to let in your house, will you let us see it?
Zeer gaarne, mijne heeren; wees zoo goed binnen te treden.	With pleasure Gentlemen, pray walk in.
Hier zijn wij in de kamer. Gij ziet dat het eene voorkamer is, en dat zij het uitzigt op twee der voornaamste grachten heeft.	This is the room. You see that it is a front chamber, with a view of two of the best canals.

Behooren al deze meubelen die hier staan aan de kamer?
Does all this furniture which is standing here belong to the room?

Voorzeker.
Certainly.

Goed; zeg mij nu op het naaste hoeveel de huur is.
Well, tell me the lowest terms.

Ik verhuur u deze kamer voor vijftien gulden in de maand.
I can let this room for fifteen florins a month.

Ik will ze liever op het jaar huren, en u dan 150 *gulden daarvoor geven.*
I would much rather take it for the whole year and will give you 150 florins for it.

A Sketch of the

History of the Dutch Literature.

The Dutch Language is still divided into two principal dialects, namely the Flemish, which is spoken in the South, in Flanders and Brabant, and the Dutch which is used in the North. Friesland, which belongs to Holland, has its own dialect.

In the seventeen Provinces belonging to the Duke of Burgundy Flemish was the vulgar tongue, but in course of time French became prevalent in the south, and Dutch in the north, and the latter, by the end of the 16th. Century was used for books as well as the State language for the seven northern Provinces and the Colonies. Since 1815 Dutch has also extended to the southern provinces.

The Dutch Literature, anterior to the 17th. Century is very poor, and even those poets and dramatists who have since raised it and of whom the Dutch are very proud, can scarcely be ranked with our great authors, nor have they ever had any influence on the Literature of Europe. In fact the National Literature of the Dutch has few claims to originality of genius, whilst in the various departments of Science, particularly classical Philology, the Dutch savants have nobly distinguished themselves; we need only mention the names of: *Agricola*, *Erasmus*, *Lipsius*, *Scaliger*, *Spanheim*, *Heinsius*, *Drakenborch*, *Hemsterhuis*, *Valckenaer*, *Ruhnken*. In Theology and Jurisprudence: *Hugo Grotius* (1583—1645), in Medicine: *Boerhave*, in Mathematics: *Huyghens*, and in Philosophy: *Spinoza*.

One of the first classical writers of Holland is *Cornelius Hooft* (1581—1647). He took for his models the Roman and Italian poets, and being neither endowed with imagination nor poetical power, became chiefly remarkable for the correctness

of his style and the melody of his verse. In both these qualities he surpassed his predecessors; yet he is at times laboured and not unfrequently bombastic. Besides his pastoral play „Granida“ and the pedantically correct national tragedies of „Baeto“ and „Gerard van Velzen“, his lyrical sonets, heroics and satires were celebrated. The style however of his historical works (Life of King Henry IV. — History of the houses of Medici — History of the Netherlands from 1550—87) have procured for him the rank of a classical writer. — The highest amount of poetic grace to which the Dutch Language has ever been raised, and the highest standard which its Literature has ever attained is in the writings of *Joost van den Vondel* (1587—1679). His lyrical, satirical and dramatic compositions are published in nine volumes and the Dutch are so enthusiastic about *Vondel* that they generally call him the „Shakspeare“ of Holland. His celebrity indeed was obtained by his dramatic works and they certainly show a great amount of poetic fervour. He is endowed with a rich imagination, much depth of thought and with a great amount of feeling, shown in their full force chiefly in his chorusses which on the model of ancient art, are dispersed through his dramatic writings. Vondel's Dramas do not however come up to the standard of our present Aesthetic Art, for their composition and execution are faulty; the monologues are unnecessarily long by which the true dramatic verve is lost, and action and interest sacrificed. He has written 16 sacred and 14 profane tragedies. Amongst the former, which are chiefly based on biblical subjects, „Lucifer“ is one of the most remarkable. Vondel has in this piece drawn in an admirable and masterly manner from the same material, which *Milton* used fourteen years after him. Amongst his latter plays „*Gysbrecht van Amstel*“ is a national drama of first rank, it is still acted, and is never received by the Dutch, without that patriotic feeling it so well deserves. If the muse of Vondel rises to the higher branches of Art, *Jacob Cats* (1577—1660) descends to the every day life of the Dutch. He wrote didactic and descriptive poems and has become the favourite of his nation. His Allegories and Tales, collected under the name of „Vater Catsen's Buch“ were in the 17th and the first part of the 18th century (next to the Bible) the most popular study of the Dutch nation. — His descriptions of the peculiarities of Dutch customs and manners are in their way as minutely exact as the paintings of Teniers and Ostade, and his autobiography,

in verse, proves him a true Dutchman. Of Vondel's and Cats' Contemporaries the following particularly distinguished themselves in lyrical, didactic, satirical and descriptive poetry: *Jeremias de Decker, Renier Auslo* (whose account of the plague of Naples is celebrated), *Jacob van Westerbaan, Heyman Dullaert, Constantyn Huygens, Jan Antonides van der Gres* (who excels in his descriptive poem „Ystroom" the greatness of Amsterdam), *Joachim Oudaan, Jan Six* and *Jan van Broekhuyzen.*

The end of the 17th Century marks the decline of the literature of Holland, the real national tone of the Dutch was suppressed by the introduction of french taste and french classicality, which grew more and more into fashion; Dutch art which found such splendid representatives during the first part of the 17th Century in *Rembrandt, Helst, van de Velde, Steen, Douw, Wouverman, Potter, Berchem* and others, fell from its height, and the spiritual life of Holland, altogether vanished. „All traces of a true national life" says the historian van Kampen, „which the Spanish Dutch had shown under Ferdinand and Isabella, the glorious times of their Rubens and van Dyk were gone, their poets if not altogether despicable were sorry imitators of Cats, as for instance *Pater Poerters.*" It is a strange occurrence that french manners and french literature attained the ascendency in Holland, during the war with France, which lasted with few interruptions nearly forty years (1672—1713), but we may explain it from the influence which the french protestants, driven from their country by the bigoted despotism of Louis XIV., exercised over the Literature and education of the Dutch. The poet „*Antonides*" complained in 1672 that the Dutch Literature had become a slavish imitation of the french, and neither the patriotic effects of the lyric poet *Lucas Schermer* (1688—1711) nor those of the poet *Hubert Corneliszoon Poot* (1689—1733) were powerful enough to arrest the mischievous progress of these innovations. The critical pedantry of *Andreas Pels* completely ruined the drama, by introducing french style and criticism and by condemning everything not in accordance with the french stage; the effect has been so lasting that the Dutch theatre has never emancipated itself and in dramatic Art is entirely dependent on the productions of other nations. From the great mass of imitators we can but note the following who have endeavoured to maintain an independent and national position: *Lucas Rotgans* (1654—1710) who immortalized Wilhelm III. in a historical poem. The brothers *Onno Zwier* and *Wilhelm van Haren*, of whom the first

wrote a descriptive poem on „*De Geuzen*", the founders of national freedom, and the latter, an epic poem „*Gevallen van Friso*".. These were followed by *Jan Vollenhove* (d. 1708) who wrote religious hymns, *Arnold Hoogvliet* (d. 1687) who wrote biblical Epics, *Lucretia Wilhelmina van Winter*, who distinguished herself by her didactic poem: Nut der Tegenspoeden, and *Wilhelm van Fockenbroch* (d. 1695) author of some clever parodies and farces (Klugtspeelen). It is remarkable that at this period when poetry had sunk to its lowest ebb, the sciences rose to a high elevation aided by the critical acumen of *Bayle*, who had sought an asylum in Holland.

Towards the end of the 18th Century a new generation of poets sprung up in Holland, but with very rare exceptions they followed in the footsteps of the previous writers. It is true the beauty of english and german Literature was felt, and the german lyrical style begun to be imitated, yet on the whole the french influence was too powerful to be eradicated. The stage was in the hands of the old pseudo classical style of France, as the intolerable tragedies of *Sybrand Feitamas*' (d. 1758) plainly show, and which all the reformations of *N. S. Winter* and the very spirited comedies of *Pieter Langendijk* (d. 1756) could not do away with. The few poets who were anxious to reestablish a Dutch national manner of thought and to regenerate their poetry had neither talent nor power sufficient for the undertaking, as: *Jakob Bellamy* (1757—1786), *Rhyvis Feith* (b. 1753) who imitated Goethe's sentimental novel of Werther, and who dedicated a spirited poem to the national hero de Ruyter. *Pieter Niewland* (1764—94) as well as the two poetesses *Elizabeth Wolff* (1738—1804) and *Agathe Deken* (1741—1804), who wrote several passable novels and the poem „voor den Boerenstand" were as unsuccessful as the celebrated *Willem Bilderdijk* (1756—1831) who is in great renown among his countrymen. It is true he had a fine, intellectual and soaring spirit, and was remarkably productive, for he published nearly a hundred volumes; he knew how to manage the harsh idiom of his country and that too with a masterly hand, but he was so entirely a slave to the faults of the Dutch School, and so averse to the healthy influence of both the English and German Literature that his hatred of the latter has done much towards prejudicing his countrymen against Germany. His copious and justly distinguished work „Historie des Vaterlandes" is both honorable to his critical enquiries and to his representative powers, but it is utterly

impossible to stamp his didactic poem „de Ziekten der Geleerden“ with the epithet of „classical“ as has been done by his Countrymen, for it is so devoid of aesthetic taste, that only the most prejudiced eyes could overlook its many and serious faults. The lyrical poet *I. F. Helmers* (1767—1813) is warmer in conception than Bilderdijk and full of enthusiasm for the old Sea Glory of Holland; much more homely and full of feeling is *Hendrick Tollens* (b. 1780) who well described a winter in the icy desert of Nova Zembla; the didactic poet *J. Klinker* (b. 1764) distinguished himself by transfusing philosophical thought into the old moral form. The imitators of Bilderdijk: *Da Costa, de Clercq* and others, offer little for commendation as they keep within a narrow sphere of action, whilst on the other hand the following were creditable: *A. Simon* in elegiac poetry, *B. H. Lulofs* in the descriptions of nature, *A. Loosjes* in Idyls and Novels.

The great dispute between the classical and romantic style in literary art, which engaged the entire european learned world at the end of the last, and beginning of the present century, was finally though somewhat late, perceptible in the Dutch Literature chiefly through the influence of *Jacob van Lennep* (b. 1802) a talented writer, who became the leader of the romantic school in opposition to the french classical taste. Lennep's models in his poetic tales and novels were Byron and Sir Walter Scott, but he possessed talents sufficiently great to avoid becoming an imitator, and his vivid charateristic and poetic descriptions deservedly met with praise. He generally took patriotic legends for the basis of his tales, which he collected under the title: „Nederlandsche Legenden“ and amongst which the following merit notice: *Adegild* and *„Des strijd medt Vlaanderen“*. His historical novels (De roos van Dekama — de Pleegzoon — Haarlems verlossing etc.) are written with judgement and knowledge, but his dramatic efforts are unimportant. Besides Lennep we find *I. van der Hage* successfully engaged in historical writing, and in poetic tales he is rivalled by *Bogaerts* (Jochebed, De togt van Heemskerk naar Gibraltar); the peculiar genre of the village tales was lately introduced into the Dutch Literature by *C. van Schaik.*

Historical writing has always been in good hands in Holland, for it was a companion to Philology and Jurisprudence, and it is in this department that *Barläus* and *Hugo Grotius,* followed the steps of their predecessors Veldenaer Bor *and others;* but their works were chiefly written in Latin.

Patriotic history has generally been a cultivated theme, the poet Hooft was the first who wrote on the subject in his mother tongue, he was followed by his pupil *Gerhard Brandt* (1625—1685) in his: „ Historie der Reformatie“ and his admirable biography of Admiral *Michael de Ruyter; Pieter Valkenier* is distinguished by his hitorical work: „Picture of Europe during the time of Louis the XIV.“ (Verward Europa); so-are: *Aistema, Leclerc, van Loon* and the praiseworthy successor of Brandt's *Jan Wagenaer* (1760—1773) with his copious „Vaterlandsche Historie“. — To these may be added: *Stijl, Bondam, Water, Kluit, Wijn, Scheltema, van Kampen, van Capelle, de Vries, de Jonge, Bosscha* and *van der Palm.* Van Prinsterer's historical documents relating to the house of Orange are the results of the most careful and untiring research. *Martin Stuart* published his great work Romeinsche Geschiedenis in 30 volumes from 1792. Still earlier we find *Hoogstraten* and *Schuer* writing: „Groot alg. hist. Woordenboek“ (1733) on universal history and *Ysbrand van Hamelsveld* (1743 —1812) published his celebrated work: Allgemeene Geschiedenis der christelijke Kerk“ in 20 volumes.

The Dutch Literature of the present day has few claims on our attention, though the most distinguished authors have tried to bring the Flemish Dialect into belles lettres and the efforts of *Hendrik Conscience* are in this respect very praiseworthy and distinguished.

Selections
from the best Dutch Authors.

I. Prose.

1. *Dushmanta.*

Dushmanta, de rijkste onder alle de koningen van Indië, was langen tijd een vader over zijn volk geweest. Eindelijk evenwel, terwijl zijne schatten nog, van jaar tot jaar, op de verbazendste wijze toenamen, werd hij trotsch op zijnen rijkdom. Zijn oog en hart begon hij nu geheel af te trekken van het geluk zijner onderdanen, en alleen te leven voor zich zelven, en voor de vleijende Grooten, die hem omringden.

Een oude Bramin, die Dushmanta's leermeester, in vroegere dagen, geweest was, hoorde dit gerucht, en bedroefde zich deswegens hartelijk. De eenzaamheid, aan welke zich deze oude man, sedert eenen geruimen tijd, had overgegeven, verliet hij, om zich naar de hofstad te spoeden. Dáár gekomen zijnde, strooide hij stof of zijne grijze kruin, an plaatste zich an ééne der prachtige poorten van het vorstelijke paleis, om door den Koning bemerkt te worden.

Het duurde niet lang, of de Koning zag hem staan, en liet hem tot zich roepen. Waarom, o Oude — zoo sprak Dushmanta — verschijnt gij hier, onder mijn oog, met teekenen eener zoo diepe rouwe?

Hoe zoude ik anders, o Koning, zeide de grijsaard. Toen ik U verliet, waart gij de rijkste van alle de vorsten, die, van onheugelijke tijden af, immer op uwen troon hebben gezeten. Brama had U rijkelijk gezegend met de beste zegeningen. Het volk eerde en beminde U, als zijnen vader. Daarom verliet

ik het huis mijns Heeren en Konings met groote vreugde. Doch nu helaas! verneem ik, dat de diepste armoede het lot mijns Vorsten geworden is.

Lagchende en verwonderd, zag de Koning zijn' voormaligen leermeester aan. Wie is, vroeg hij, de dwaas, die U deze logen heeft wijsgemaakt? Aanschouw dit mijn heerlijk paleis, en dáár ginds mijne prachtige lusthoven, met het verbazende getal mijner dienaren en slaven, en zeg, of dit teekenen van armoede zijn.

De goede Bramin zuchte, en herhaalde nog eenmal, zakelijk, dezelfde woorden.

Wie is, hernam de Koning, uw getuige, wien gij meer schijnt te gelooven, dan mij zelven?

Toen hief de grijsaard zijne stemme op, en weende. De Zon, sprak hij, o Koning, de Zon, het zinnebeeld der waarheid, onder Brama's troon, de regenwolken boven onze hoofden, en de vruchtboom, die voor mijne eenzaame hut staat: deze allen verkondigen mij de armoede mijns Konings.

Dushmanta verstomde; maar de grijsaard ging dus voort: dat Brama, met eenen eeuwigen overvloed van licht en warmte, de Koningin des Hemels voorzien heeft, dit leeren mij de stralen, die overal, van haar aangezigt, op elken koornhalm en op de hutten der armen zoo wel als op de paleizen der grooten afschitteren. De wolken, wanneer zij vol zijn, zenden haren zegen naar beneden, en drenken de dorstende landen en het gebergte. Mijn vruchtboom neigt zijne rijkgeladen takken naar de aarde. Zoo verkondigt de gansche Natuur allerwegen, dat Brama haar met rijkdom zegent! Maar gij, mijn Vorst, wat doet gij, ten blijke van den overvloed, welken gij zegt te bezitten? . . . Vraag de tranen uwes volks; en beroem U dan, zoo gij kunt, voor het oog van Brama, over uwen rijkdom.

De kluizenaar keerde terug, en liet den Koning over aan zijne eigene overdenkingen. Dushmanta bekeerde zich en werd op nieuw een zegen voor zijn volk.

Op zekeren dag ging hij zijn' ouden leermeester opzoeken, riep hem uit zijne hut, en zeide: nu dur ik wederom in de stralen van het zonnelicht verschijnen, en uwen met vrucht beladen boom zonder blozen aanschouwen. Maar nog één ding, o vriend mijner jeugd, ontbreekt mij!

Wat kan, antwoordde de Bramin, den Vorst ontbreken, die de weldoener van zijn geheel volk is? —

De wijsheid, zeide Dushmanta, om mijne dankbaarheid behoorlijk aan Brama te bewijzen, die mij door U op den

regten weg, welken ik verlaten had, herleid heeft, en die mij leert, dat het vrolijke gelaat des volks de ware rijkdom zijns vorsten is.

Beiden weenden, zegenden en omhelsden elkander.

VAN HEMERT.

---

2. *David and the Prophet Nathan.*

David had sich met overspel en moord bezoedeld; en zijn geweten scheen in slaap gewiegd, misschien wel door het denkbeeld: ik ben immers koning! Nathan wordt tot hem gezonden, om hem uit dien zoeten slaap verschrikkelijk wakker te maken. Hij weet, dat hem regtstreeks aan te tasten misschien het middel zijn zou, om den zondaar nog dieper te doen vallen. Hij wil dus eerst zijn hart week en gevoelig maken, om hem op het juist geschikte oogenblik den slag toe te brengen. Hij neemt hierom de verdichting te baat, en stelt aan David de gelijkenis voor van eenen rijken en eenen armen man: de één heeft alles wat hij begeert; de andere slechts eene geringe bezitting: deze laatste wordt hem door den rijken wreedaardig ontroofd, die daarbij nog eene goede en betamelijke houding weet aan te nemen. Deze verdichting, juist gepast op Davids omstandigheid, heeft echter niets buitengemeens, doch alles komt aan op 't geen men de omkleeding noemt, dat is op de welsprekendheid. Hij teekent derhalve den armen zoo, dat hij het hoogste en teederste belang inboezemt, zoo dat hij niet eens noodig heeft zwarte en afschuwelijke verwen te bezigen, om voor den rijken de diepste verachting in te boezemen. Doch hooren wij de gelijkenis zelve, waarbij wij, in elken trek, de kunst des sprekers moeten bewonderen.

„Er woonden twee menschen in eene zelfde stad. De eene was rijk, en de andere was arm. De rijke had schapen en runderen in groote menigste. De arme had niets van dit alles; niets dan een eenig ooilam, dat hij gekocht had. Hij had het opgekweekt, en het was bij hem groot geworden in het midden zijner kinderen. Het at van zijne bete, het dronk uit zijnen beker, het sliep in zijnen schoot, en het was hem als eene dochter. Eens gebeurde het, dat de rijke man eenen gast kreeg. Om dezen vreemdeling to onthalen, nam hij niet van zijne eigene schapen en runderen, maar hij nam het ooilam van dien armen man, en hij onthaalde zijnen vreemden gast daarop.“

Welk een verhaal, vol uitdrukking, gevoel en kieschheid! Verwondert het u, dat David in verontwaardiging opstuift, en zegt: „Zoo waarachtig als God leeft, die rijke is een man des doods!" Maar verbeeld u nu den Profeet, het hart van den Koning voor regtvaardigheid en menschlijkheid geopend ziende, en na een oogenblik ernstig zwijgens tot hem zeggende: „Die man zijt gij!"

VAN DER PALM.

---

3. *Charles the Fifth.*

Karel V. was inderdaad een groot man; hij zou het ook zonder zijnen verhevenen rang geweest zijn, omdat zijne bekwaamheden natuurlijk waren. Zijne staatskunde evenaarde zijnen oorlogsmoed; zijne wakkerheid is onbeschrijflijk, en, hoe de fransche schrijvers dit ook trachten te bewimpelen, hun koning François I. was in de vorstelijke deugden geenszins met hem te vergelijken. Hij was een Nederlander, en zijn levensloop kan ons overtuigen, dat het nederlandsche karakter door zijne aangeborene bezadigdheid niets behoeft te verliezen van dat vuur, hetwelk tot de uitvoering der gewigtigste zaken vereischt wordt. Het schittert bij vlugger geesten bevalliger aan alle zijden uit, maar het blijft ook zwakker, omdat het in geen brandpunt verzameld wordt. Onze keizer, die alle zijne bekwaamheden tot een nuttig einde wist te vereenigen, was dus alleen tegen François I., Hendrik VIII., den kardinaal Wolsey, en den Paus te zamen opgewassen. De heerschzucht, die altijd de zwakheid van groote vorsten is, was ook de zijne, en het is zeker dat de nederlandsche privilegiën daartegen een zwakke borstweer verstrekten; maar zijne heerschappij viel, naar het schijnt, den onderzaten dragelijker, omdat hij bekwaam was dezelve met wijsheid en achtbaarheid te onderschragen. Hadden zijne wijduitgestrekte oogmerken hem niet in zoo vele oorlogen ingewikkeld, nu tegen Frankrijk en Engeland, dan tegen den kerkelijken staat in Italië, ja dikwijls tegen de Turken, mogelijk zouden de Nederlanders, die hij als zijne landslieden beminde, onder zijn bestuur gelukkiger geweest zijn. Vele zijner instellingen bewijzen dat hij de deugden en gebreken van onzen landaard grondig kende, en gepaste maatregelen ten algemeenen nutte wist te nemen. Maar hij werd te veel afgetrokken, om op

alles behoorlijk acht te geven, en, niettegenstaande zijne ommetelijke rijkdommen, was het steeds uit gebrek aan geld, dat hij zich genoodzaakt vond, de hollandsche en brabandsche steden door zware beden uit te putten, ja, hetgeen nog erger was, den koophandel aldaar, door schadelijke belastingen te stremmen. Men leest met verontwaardiging dat de staten, om dat juk eenigzins verligt te zien, tot zijne ambtenaars, door vleijerijen en geschenken, hunne toevlugt moesten nemen. Hadde hij nog, toen hem de wisselvalligheid van het oorlogslot begon te vervelen, zich kunnen vergenoegen met het geruste bestuur van zijne eigendommen; hadde hij moeds genoeg gehad, om zijn verkregen geluk te genieten, zijne natuurlijke bezadigheid, zijne wijsheid, zijn geslepen oordeel, zouden hem te stade gekomen zijn, om zich bij de late nakomelingschap, zoo wel onder de beste vorsten als onder de roemruchtigste overwinnaars, den eersten rang waardig te maken. De vrijheidlievende Nederlanders, hem boven anderen aangenaam, zouden hem overtuigd hebben, dat de belangen van zulk eenen vorst, als hij wenschte te zijn, nooit kunnen onderscheiden zijn van de belangen des volks, dewijl zij van beide zijden op de algemeene welvaart uitloopen.

Is het niet een verbazend voorbeeld van de nietigheid der menschelijke bedrijven, dat wij dezen keizer, zoodra het tijd wordt, om zich daartoe te verledigen, eensklaps in de duisternis van een klooster zien verdwijnen; dat hij, na ontelbare belegeringen, veldslagen, en triomfen, den luister van zijnen troon niet meer kunnende verdragen, in zulk een zwaarmoedig verblijf liever langzaam wenscht te sterven, dan ten nutte van het menschelijke geschlacht een nieuw en gelukkig leven aan te vangen? Het is de zwakheid der grootste zielen, dat hunne onbepaalde begeerten beter kunnen uitgebluscht dan gematigd worden, en dat de goederen, welke zij het vurigst nagejaagd hebben, door het eerste genot zoo verachtelijk worden, als zij te voren bekoorlijk schenen. Hoe het zij, keizer Karel moest niet alleen als vorst, maar ook als vader zijne zorgvuldigheid verder uitgestrekt hebben. Viel het bestuur van zoo vele rijken en staten hem lastig, het ware vooreerst genoeg geweest, het keizerrijk aan zijnen broeder Ferdinand af te staan; dan kon hij Spanje met de Nederlanden vor zich behouden hebben, om zijnen zoon door dagelijksche voorbeelden van billijkheid en deugd tot derzelver regering bekwaam te maken. Hij was dezen zoon, dien hij beter moest gekend hebben, zulke staatslessen verschuldigd, eer hij het waagde, hem tot dat ge-

vaarlijk toppunt van opperheerschappij te verheffen, hetwelk nu, dewijl het ontijdig geschied is, zoo wel voor Filips als voor zijne onderdanen, eene reeks van plagen na zich heeft gesleept.

STIJL.

---

4. *Philip the Second.*

Filips de IIde was de spaansche Tiberius. Uit alle zijne handelingen zou men geoordeeld hebben, dat zij geen ander einde bedoelden, dan te beproeven, wat er noodig ware om een allerzachtmoedigst volk tot ongeduld en wanhoop te tergen. Maar hij, in de verwachting des magtigsten rijks, bij trotsche Spanjaarden opgevoegd, laatdunkende en arglistig van aard, verblind door het zwaarmoedigste bijgeloof, en uit alle deze oorzaken tot de uiterste wreedheden bekwaam, had niets, dat op de nederlandsche rondheid pastte. Hij was volstrekt onkundig van de geaardheid der Nederlanders, en noch door de natuur, noch door de opvoeding gevormd, om er zich ooit een denkbeeld van te maken. Dus verbeeldde hij zich ook die kennis als geheel onnoodig, zonder te overwegen, wat zijn vader, hierdoor alleen, had uitgewerkt. Deze had het onmogelijk geoordeeld de nederlandsche provinciën, door de natuur zelve zoo verdeeld, door het verschil van taal, van wetten en zeden, zelfs van maten en gewigten, zoo zeer onderscheiden, tot de gelijkvormigheid van een vorstendom te brengen. De zoon, op verre na zoo magtig niet, beelde zich in, dat men tot dit groote oogmerk slechts alle wetten, keuren, handvesten, en instellingen den bodem hadde in te slaan, en dat alles gemakkelijk moest volgen indien men geene dwangmiddelen spaarde, hetgeen bij hem lafhartigheid zou geweest zijn. Het scheen onbegrijpelijk, dat eenige handeldrijvende gewesten een juk zouden afschudden, hetwelk aan Napels, Milaan en Arragon zonder moeite was opgelegd. Hij was inderdaad een grootmagtig koning, en had de bestgeoefende krijgsbenden in dienst, die men toenmaals in Europa kende; maar behalve dat hij te veel op deze voordeelen steunde, was het ook door zijne eigene schuld, dat zij hem bij vele gelegenheden zeer kwalijk dienden. An schranderheid tot ingewikkelde ontwerpen ontbrak het hem niet, veel min aan loosheid om ze tot eenen *bekwamen* tijd in den boezem te smoren. In nijd en achter-

docht, om op zijne staatsdienaars een wakend oog te houden, en zelfs tegen hunne deugden op zijne hoede te zijn, was hij Tiberius gelijk; maar alle de kunstenarijen, waarin hij zich dagelijks afsloofde, schoten te kort, om aan zijn oordeel die juistheid bij te zetten, zonder welke de verborgene kracht van zoo vele te zamengestelde werktuigen nimmer tot een gelukkig einde te besturen is. Het viel bovenal in zijnen smaak, de gewigtigste zaken in afgezonderde eenzaamheid te ontwerpen, te overleggen, en met zijne verbeelding uit te voeren, waarna hij zich in de verdere betrachting op zijne dienaars verliet, niet uit vertrouwen, maar uit werkeloosheid, of misschien uit hoogmoed, welke hem belette te twijfelen aan het goede gevolg van zijne opgevatte begrippen. Een iegelijk ziet, dat op deze wijze, door de geringste vergissing van den stichter, het gansche gebouw in een luchtkasteel verkeeren moest. Hij verschilde hierin hemelsbreed van zijnen vader, die zich altijd bevlijtigde om op te uitvoering der hagchelijkste aanslagen met eigene oogen toe te zien, en door overal tegenwoordig te zijn, zich niet alleen geduchter maakte, maar ook eene ervaring verkreeg, die hem nooit verlegen liet. Onze schrijvers oordeelen, dat Filips, indien hij met de krijgsmagd van Alva zelf in de Nederlanden ware gekomen, zeer veel zou uitgewerkt hebben, om de beroerten te stillen; en dat aan den anderen kant zijne gedurige afwezigheid de onnoemelijke schatten, welke hij tot den nederlandschen oorlog vervolgens besteedde, nutteloos heeft gemaakt. Een enkel voorbeeld zij op deze plaats genoeg, om dit laatste te bevestigen. Reijd verhaalt dat ten tijde van Parma, van tien dukaten welke de koning uit Spanje overmaakte, gemeenlijk zeven onder de handen van zijne dienaars versmolten, en omtrent drie tot betaling van het krijgsvolk kwamen, terwijl ondertusschen, wegens de slappe monstering welke men gewoon was te houden, voor éénen man, die de wapenen droeg, vier moesten betaald worden. Hij oordeelt dat men, zonder deze misbruiken, ligtelijk twee legers in het veld hadde kunnen brengen, om Frankrijk en de Nederlanden te gelijk in vreeze te houden. Ziedaar hoe weinig gebruik Filips de II., met al zijn spitsvindig vernuft, van zijne vermogens wist te maken. Mogelijk zou men hem ten aanzien van zijn verstand, zoo hij geen koning geweest ware, voor een groot man gehouden hebben.

STIJL.

---

5. *The Return from Moskow.*

God! welk een terugtogt! het krachtigste penseel, de stoutste dichtgeest, is niet in staat, meer dan flaauwe trekken te malen van dat alles, wat in veertig tagen tusschen Moskau en den Niemen is voorgevallen. Daar ligt het gebeende van 300,000 fransche en andere helden en roemrijk gelikteekende veteranen, gemengd onder dat van zoo vele dappere Russen, als in dien grooten worstelstrijd gevallen zijn, gemengd ook onder de tallooze geraamten van geslagte of door honger en koude gesneuvelde paarden, alles bedolven onder de versperde brokken van in den steek gebleven krijgsen voertuig. Daar heeft de roekelooze barbaar eene zee van martelaarsbloed doen plengen, waarvan de breede vlakten rookten en de revieren rood geverwd waren. Daar hebben steden, dorpen, hutten zelfs, kortom, alle sporen van menschelijke bevolking, opgehouden te bestaan. Daar giert thans de noordewind als een huilend spooksel henen over eene levenlooze wildernis, over een onmetelijk, met bekkeneelen en riffen overdekt kerkhof. Daar ligt de roem en trots van den geweldenaar, de glorie zijner veldheeren, de bloem van Frankrijks, Duitschlands, Italië's, Hollands en Polens jongelingschap, en al deze heerlijkheid van legers, twintig jaren lang gewoon te zegepralen, verachtelijk begraven! Al wat de geschiedenis vermeldt van Farao's en Sanheribs en Xerxes nederlagen staat bij dit tafereel in de schaduw geplaatst; en het ellendig overschot van eene heermagt, waarvoor de wereld even te voren geknield en gesidderd had, kwam terug als eene bende naakte, uitgemergelde landloopers, de spot en verguizing van het laagste gemeen.

Ockerse.

---

6. *Godfrey of Bouillon, or the Siege of Nicæa.*

Intusschen heeft zich eene groote magt bij die van Godfried gevoegd; het Chistenleger trekt naar Nicea, en slaat het beleg om die door natuur en kunst versterkte vesting. Dáár daagt Sultan Kilidy Arslan, met een talrijk leger op, tot ontzet van zijne hoofdstad. Nooit vertoonden de vruchtbare velden van Bethynië een grootscher en verschrikkelijker gezigt. Beide legers staan tegen elkander over, gelijk twee digte wouden, *Europa tegen* over Azië, om de groote vraag te beslissen wie

de overhand zal hebben, of Christus of Mahomed? Had ik thans het penseel van den onsterfelijken Tasso, hoe levendig zoude ik dit tafereel malen! Wie toch schilderde zoo als hij? Naauwelijks opent de dageraad aan de zon de poort, of het trompetgeschal brengt alles in beweging. Men grijpt naar de wapenen en stelt zich in rijen. De banieren worden ontrold, en daartusschen prijkt die van het zegevierende Kruis. De pluimen wapperen op de helmen der helden; kleederen, pansieren, schilden, zwaarden, lansen, alles schittert. Godfried, op eenen vluggen klepper gezeten, vliegt, met bliksemende oogen, al de rijen door, dezen roem, genen buit, anderen de kroon der martelaren belovende. Het vuur dat hem bezielt, bezielt ook zijne benden, de moedige rossen trappelen van ongeduld den grond; van alle kanten hoort men de kreet: God wil het! Met één valt de vijand aan; hij wordt afgeslagen, maar hervat den aanval, en dra is de strijd algeméén. Duizende pijlen gonzen daar henen en vallen gelijk een hagelbui neder. Schild tegen schild, zwaard tegen zwaard, ontmoeten de strijders elkander. De lucht weêrgalmt van hun geschreeuw, van het gekerm der gekwetsten, van het gebriesch der paarden, van het geknars der lansen, en het geklikklak der zwaarden en helmen. De grond is bedekt met stukken van wapenen, schilden, pansieren, verminkte leden en lijken. Ziet gij Godfried, hoe hij, met lossen teugel, rent te midden der vijandelijke drommen? Men vindt hem steeds daar, waar het gevaar het meest dreigt, overal dood en schrik verspreidende. Den eenen doorboort hij met de lans, den anderen werpt hij van het paard; terwijl hij zijne strijdmakkers aanmoedigt tot het dooden en vervolgen van den vijand. Deze, geheel geslagen, zoekt in de vlugt zijn behoud.

J. M. Schrant.

---

7. *The Times of the Day.*

Wij beginnen met de algemeene beschouwing van het merkwaardige in een etmaal, den tijd welken wij verdeeld vinden in vier en twintig uren. Binnen dit bestek zien wij onze schaduwen omloopen, en bevinden ons, op dezelfde plaats, eenmaal in den staat der grootste verlichtung en der grootste verduistering, volgende elkander langzaam, door gepaste tusschenstanden. Dit wordt overal te weeg gebragt door middel

van dezelfde zon, beschijnende altoos den halven aardbodem, terwijl de andere helft in de schaduw is bedolven, en dus onvermoeid rondloopende, zonder ooit hare stralen in te houden. Want, terwijl de zon voor ons opgaat, zien anderen haar wegzinken, en als wij haar verliezen, wordt har opgang aanschouwd van de bewoners in het westen, zoodat de bron des lichts altijd ergens gezien wordt op het aardrijk, in allerlei stand. Altoos is het ergens tijd van opstaan, altoos is het ergens tijd van middagmaal houden, en van nederleggen, zoo onophoudelijk als het geboren worden en sterven. Moet deze bekende zaak ons niet merkwaardig voorkomen, als wij eens nadenken, hoe het toch wezen zou, indien het den schepper behaagd had, de geheele aarde overal bestendig te verlichten, door verscheidene stilstaande zonnen! Wij verblijden ons in de dagelijksche verkiezing des Almagtigen; die het licht door de duisternis aldus laat vervangen; wij verblijden ons te meer, dewijl dit niet zoo haastig geschiedt, dat onze bezigheden ongevallig worden afgebroken, maar in een bestek van tijd, bijzonder gepast en afgemeten naar de gesteldheid en krachten van levende en groeijende schepselen, om arbeid en rust gevoegelijk te verpoozen.

De onderscheidene afdeelingen van dit tijdvak of etmaal verdienen een naauwkeuriger overzigt.

Met het naderen der zon tot de prachtige oosterkim wijkt allengskens de duisternis, en het zienlijke wordt herschapen. De nuchtere dageraad wordt reeds begroet door 't verheugde pluimgedierte, terwijl de dauw het land naar eene zee doet gelijken. Met het oprijzen van het levenwekkend licht, wordt de dag herboren, het gelaat des aardrijks vernieuwd, en duizend schitterende vonken vertoonen zich op het bepereld veldtapijt. Bij het opkomen der zon verschuilen zich de wilde dieren, en bij de ontwakende schepselen herstelt zich nu de bewustheid van hunnen wezenlijken toestand. De landbewoners zijn reeds werkzaam; rook steigt uit hunne daken, en de ruime staldeuren worden ontslooten, terwijl de stedelingen nog rusten in de armen van den slaap. Doch eerlang begint het gewemel hunner bezigheden, benevens het gedruisch der stemmen en werktuigen.

De zon naar het zuiden opklimmende, vermeerdert de warmte op het middengedeelte van den dag. Haar schijnsel komt tusschen de woningen, de schaduwen krimpen in, en alome verspreidt zich een heldertindelend licht, wanneer het niet onderschept wordt door benevelingen. Doch dikwijls

wordt de glans gematigd door prachtige wolkgevaarten, opgehangen boven onze hoofden. Ontelbaar zijn de gedaanten in de wolken des Heeren, gedaanten als van breede vachten, van lange streepen of banken, van bergen en afgebrokene klippen, die gedurig ongemerkt verschieten en verdwijnen. Nu is er eene eenparige graauwheid uitgespreid, dan weder ziet men hier en daar blaauwe bovenlucht. Eenige wolken zijn gezoomd met vuur; in andere is eene zachte mengeling van licht en bruin. Somtijds ziet men lagen van dezelve boven elkanderen, in verschillende bewegingen, die het weder voorspellen. Op andere tijden schijnen ze vastgehecht aan het zwerk of ook wel zoo snellijk voortgedreven dat ze breede schaduwen, nagejaagd van den zonneschijn, als vlugtige kleeden voortslepen over heuvelen en velden. Dan hangen dikwijls de verslapte boombladeren; dan zoeken de verzadigte dieren naar de koelheid van den liefelijken lommer, dan zijn de kinderen der menschen in de drukten der verstrooijing, door veelerlei inspanningen van geest of ligchaam, welke hen noodigen, om het gewoel af te breken door het nuttigen van voedsel.

Deze helderheid neemt af tegen den avond, dewijl de zon naart 't westen afdaalt, om het zichtbaar gedeelte van haren loop te voltrekken. Zij schiet allengskens achter eene bank, en omboordt de kleine wolken met een bevallig rood; of de groote zonneschijf raakt aan de kimmen, en verliest zich bij gedeelten, tintelende nog op den vloed, doende de westelijke zijde der gebouwen glinsteren, en lange guldene stralen vliegen in 't vermoeide oog des verrukten aanschouwers, hetwelk de verdonkerde afbeeldsels der zon achterna pleegt te herhalen. Daarop worden de kleuren allezins onzeker, en gemengd tot een graauwend bruin; de voorwerpen verwarren zich; de gedaanten vloeijen zamen, zoo dat men lucht, aarde en water in 't verschiet naauwelijks kan onderscheiden. Langzaam worden de starren zigtbaar, de bladeren zijn ingetrokken, om de teedere bloemen te besluiten; het tamme vee begeeft zich tot rust en de wilde roofdieren treden beschroomd uit de wouden. Gedurende deze stonden gevoelen de aandachtigen, in de eenzaamheid, eene verteederende zwaarmoedigheid; daar komt iets verhevens in hun bewogen hart; de avondschemering, na eenen welbesteedden dag, wekt godsdienstige aandoeningen, zoodat zij reeds bidden, voor dat zij het besluit namen, om zich tot den gebede te begeven. Ook verneemt men dan duidelijk dat de voorledene onlusten ons niet onverschillig maken omtrent het bijzijn onzer medemenschen; hetzelve blijft

aantrekkelijk. Door kunst verlengt men den dag in zijne woningen, alwaar de vlugtige schimmen op de wanden zweven over 't bewogen licht der kaarsen, en wij gelegenheid vinden, om onze afgebrokene bezigheden ten einde te brengen.

De heerschappij van den nacht doet al het zigtbare verdwijnen, zoo dat het denkbeld van dood en vernietiging ons bekruipt, wanneer wij onze oogen wenden naar de dikke duisternis, en geen geluid vernemen. Het minste gerucht klinkt alom door de zwijgende velden, zelfs het ruischen van 't geboomte. In de woelige stad komt eenige stilte. Men hoort er slechts het geluid van de klokken der kerktorens, het geroep der wachters, of de stemme der dronkenschap op de straten. De bewoners zijn opgesloten in hunne huizen, zij zitten vadzig neder, hun geest is uitgeput, de leden zijn afgesloofd, de aandacht is geweken, en de denkbeelden worden verzwakt, door de aanvallen der slaperigheid, welke hen noopt tot nederliggen om te vernachten in de schaduwe des Almagtigen. Ondertusschen prijkt het wijd verwulf des hemels met tintelende starren, of het uitspansel wordt verlicht door gestreepte vlammen, opschietende uit het noorden. Hoe luisterrijk is het verschijnsel der blinkenden mane! Haar bleek en koud licht verbreidt over alles eene flaauwe eenparige grijsheid, welke de onderscheiding der dingen onzeker maakt, ons doet twijfelen, wat wij zien bewegen, en den eenzamen wandelaar schichtig doet voorttreden. De deugdlievende opmerker ziet uit over de ruimte, en gevoelt zich zelven omringd door de godheid. Deze vertooning heeft iets eigens, iets bijzonders en plegtigs, hetwelk geenszins bemind wordt door hen, die ongaarne denken aan sterven, aan rekenschap geven en de eeuwigheid, want het blaast hun vreemde gedachten in, en roert hen, door ongewone gevoelen, zoo dat eene heimelijke benaauwdheid hen doet haasten naar licht, gerucht en tafel, of om zich te verschuilen onder de bedekking van den slaap.

HULSHOFF.

---

8. *The Dying Boerhaave to his Friends.*

Eindilijk naderde het uur der ontbinding van Boerhaave. Leyden, welks inwoners, eenige jaren te voren, de herstelling van 's mans gezondheid met algemeene vreugdeteekenen gevierd hadden, Leyden stond nu op't punt in rouw gedompeld *te worden.*

De beroemde van Swieten, dien hij gaarne tot zijn' opvolger gewenscht had, Gaubius, de Gorter, de Haen, de getrouwste zijner leerlingen, omringen zijne legerstede; verslagenheid en weedom vervullen hunne harten. Boerhaave behoudt de kalmte, welke zijne deugd hem inboezemt: „Ik gevoel het, zegt hij, mijne waarden! ik heb aan mijne bestemming op aarde voldaan. Wat ik tot welzijn mijner medemenschen heb kunnen doen, dit alles stelt zich thans levendig voor mijnen geest. Mijn hart doet mij geene verwijten; hoe zoet is mij deze overtuiging, hoe ver verheven boven de ijdele goedkeuring der menschen! Gij mijne leerlingen maakt u zelven de achting en den dank van uwe natuurgenooten waardig; door ze u waardig te maken, zult gij ze best ontberen kunnen, wanneer gij die niet vindt waar gij ze verwacht hadt. Gewent u zelven, u boven den dank der wereld te verheffen, want pligt zal dikwijls van u vorderen dat gij u niet stoort aan het gevoelen der menigte, volgens hetwelk echter de gunsten worden uitgedeeld; leert dus u zelven altijd streng te beoordeelen; en dat tot dit einde uw geweten steeds over u de wacht houde; schept u een inwendig bestaan, onafhankelijk van toejuichingen en berispingen der menschen. Trekt u de ondankbaarheid niet te sterk aan: ook zij heeft een onbekend zoet; want het diepe gevoel, dat geen ondank in staat is om de zachte aandoeningen den menschlievendheid in ons hart te verdelgen, is buiten bedenking hooger genoegen dan de ondervinding der erkentelijkheid. — Dat het leven van den rijken en magtigen in uwe oogen nooit meer waarde hebbe dan dat van den armen en geringen. — Zijt niet tevreden met zelve het goede te toen, maar gebruikt ook al den invloed van uw beroep, om anderen het goede te doen beminnen. Wanneer pligt roept, dan weet een braaf geneesheer, den haat, het gevaar, de besmetting, ja zelfs den dood te tarten. Men beklagt hem mogelijk? dan, als een edelmoedig man vindt hij in de vervulling zijner pligten, en de opofferingen er aan verknocht, zijn grootste en eenigste genoegen. De ongevoelige verdient hier medelijden; de ware arts is er ver boven verheven: kortom, leeft zoo, dat, wanneer voor u de tijd komt om den tol aan de natuur te betalen, en gij terug ziet op de afgelegde loopbaan, gij dan nergens iets ontmoet hetwelk uwe rust stoort; uwe laatste woorden zullen dan dankzeggingen zijn kunnen aan den opperheer van leven en dood, en treffende uitdrukkingen eener deugdzame gerustheid van gemoed."

Met deze gevoelens bezield, verliet de groote man alles wat hem hier beneden dierbaar was.

KESTELOOT.

---

9. *The present and former Condition of Holland.*

Heerlijk uitgerust, en met geërbiedigden wimpel, gleed onze staatshulk, sedert eeuwen lang, over de, nu eens kalme, dan weêr onstuimige zee des levens. Met versterkte huid en hooge boorden, met stevige masten en digte blanke zeilen, stevende zij, als een pronkstuk der volken, regt door zee, naar de reine kaap. Volk en stuurlieden waren vrolijk en vergenoegd; want wederkeerig vertrouwen en wederkeerige tevredenheid maakten de reis des levens tot eene spelevaart. Alle vlaggen groetten onze Eendragt, en bewonderden onze welvaart en onze fierheid.

Eens echter, in eenen stikdonkeren nacht, na eenen al te gunstigen wind en eene al te gladde zee, toen volk en stuurlieden half in slaap waren geschommeld, praaiden wij een vaartuig, hetwelk, ongezien, met opgetogen zeilen en met helsche wimpels prijkte. Het was de nijd, de verpester van de zee des levens. Met volle handen werd het zaad der tweedragt op het verdek onzer Eendragt geworpen, en met eene boosaardige vreugde vervolgde hij nu zijne verderfelijke vaart. Waar schiet dit zaad geene wortels? Het kiemde en groeide dus ook in onze staatshulk.

Het eerst begonnen kok en bottelier te kijven, en nu meenden volk en stuurlieden te luisteren, waar hun voedsel gebleven was. Rampzalige twist! Beiden hadden weldra een gedeelte des volks en der vlagheeren op hunne zijde; beiden wisten welhaast hun geschil tot de zaak der geheele manschap te maken. Vertrouwen en eenigheid waren nu van boord gezweept. Een gedeelte des volks wilde naar deze haven zeilen; eenige vlagvoerders naar gindsche kusten stevenen; andere matrozen wilden zeilen bijgezet hebben; andere gezaghebbers waren van oordeel, dat men zeilen moest minderen. Alle schepen, die men praaide, werden om raad en hulp gevraagd, het eene door den kok, het andere door den bottelier. „Regt door zee!“ riep de eene; „alle zeilen blank!“ riep de andere. Aldus verloor men het goede vaarwater, en geraakte op dwaalvaarten, even nadeelig voor schip als volk. De woelige staats-

hulk werd door nog woeliger stormen nu eens naar draaikolken gesleurd, waarin dezelve bijkans verslonden werd; dan weder zoodanig op klippen gestooten, dat weldra de eene stuurman na den anderen over boord viel.

Een vreemdeling, die bij geweld en logen de stuurmanskunst, en op de Acherontische stroomen de scheepvaart had geleerd, drong naar het roer, greep hetzelve met zijnen ijzeren vuist, en liet zijne gehate wimpels hijschen. Nu lieten kok en bottelier wel de lippen hangen, maar, daar men meê scheep is, moet men meê varen. Weldra rees de ellende ten top; onze jonge, flinke matrozen plaatste hij op andere schepen, en met zijne vuile gezellen wilde hij ook onze hulk besturen. Hij kende het maaksel van ons schip, en den aard van het volk niet. Zijne taal was een wangeluid in de ooren onzer zeelieden. Een gedeelde der manschap zag den kok, het andere den bottelier aan, en zeiden: „met dien vreemdeling kunnen wij niet lang varen, hij zal ons schip geheel doen vergaan. Wel aan! verzoent u en draait elk wat bij! Gij kok! kunt u aan geene boter, en gij bottelier! u aan geenen drank meer vergrijpen; want de lieve bootsgezellen van dien vreemden stuurman, die altijd op kaap Grijp varen, hebben ons niets overgelaten.“ Dit woordje raakte grond; koks- en botteliersgezinden draaiden elk wat bij, en hielden hunne oogen op de plecht gevestigd; en bij de eerste gunstige gelegenheid, toen een hevige storm dreigde, riepen beide partijen: „Vrienden! staat vast; het zal er waaijen!“ ligtten den vreemden stuurman geheel niet zacht uit zijn kompas, en wierpen hem netjes over boord.

De keus eens nieuwen stuurmans was nooit twijfelachtig geweest; maar om het roer aan te bieden, drong de een den anderen; want die het eerst in de boot springt, heeft keur van riemen. De vreemdelingen werden van het verdek gezwabberd, de eigen wimpel weder geheschen, en de oude kabels en zeilen te voorschijn gehaald. Aan het kompas, echter, had men zoo vele miswijzingen opgemerkt, dat hetzelve voor onbruikbaar verklaard en een nieuw gemaakt werd. Aldus pronkt nu het hervormde vaartuig weder heerlijk op de baren; uitbundig bulderen de kartouwen, en oude en nieuwe wimpels vletten door elkander. De stuurman, wetende, dat hij een moeijelijk zeeschip te behandelen heeft, belooft een oog in het zeil te zullen houden. Nu en dan komt er wel eens eene klink in den kabel, maar wij laveren toch nog al het walletje lang. Eens echter waren wij, door eenen plotselingen storm,

zoo nabij eene verschrikkelijke draaikolk geslingerd, dat zoo niet de handige en moedige wending van den stuurmansleerling ons weder in het goede vaarwater hadde gebragt, dan konden wij onze kabels wel weder inpalmen, en onze wimpels in de pekel leggen.

Gode zij dank echter! Wij drijven nog op ons eigen water. Het volk vertouwt op de stuurlieden, en de stuurlieden rekenen op de medewerking van het volk. Vergeten wij dus nimmer, wat er tot eene gelukkige en voorspoedige zeevaart behoort. Willen wij de gewenschte haven bereiken, dan mogen wij niet altijd ophalen en bijzetten, er moet soms gereefd en geminderd worden. Houden wij ons verdek schoon en de kinken uit de kabels dan zullen wij, zelfs met een labberkoeltje, voorspoedig en verre genoeg voortglijden. Staan wij allen getrouw op onzen post, en slaan wij allen de handen aan het werk, dan zal onze vaart wel vlot gaan; dan zal elk, die onze geprezene zeevaart ziet, moeten uitroepen: Zij zijn gelukkig door verdiensten!"

MEIJER.

---

10. *New Markets for the Commerce of Holland, since the 18th Century.*

Ik zal u, mijne Heeren! den koophandel van Holland in de zeventiende Eeuw, noch dien van Brugge, Gend en Antwerpen, in de vijftiende en zestiende Eeuwen herinneren. Gij zijt te zeer bedreven in de Geschiedenis: gij kent de grootheid en de magt, door den koophandel bij oudere en latere volken verkregen. Maar men zegt gedurig, dat onze oude koophandel voor altijd verloren is, sedert dat alle andere natiën hunnen eigenen handel drijven, en dat men geene hersenshim moet najagen. Doch men draagt wel zorg van iets niet te zeggen, hetwelk toch volkomen waar is, dat, namelijk, de massa der goederen en koopmanschappen, die in den Europeschen handel komen, ten minste het driedubbele en misschien het vijfdubbele bedraagt van diezelfde massa in de zeventiende Eeuw. Ziet hoe de wereld in onze dagen vergroot is! Nieuwe natiën ontstaan in Noord en Zuid-Amerika, in den Ocean; ons eigen Coloniale gebied in Azië opent deszelfs havens voor alle volken. Britisch Indië gaat, op ons voorbeeld, zijne oude betrekkingen met den Vreemdeling heropenen. Van

alle die uitbreidingen zal ik slechts één voorbeeld aanhalen. Ik heb, in mijne jeugd, de Vereenigde Staten van Amerika bezocht; derzelver bevolking bedroeg toen gene drie, en bedraagt thans tien millioenen. Er waren zestien Vereenigde Staten, thans zal het getal spoedig verdubbeld zijn. Men verhuisde toen naar de oevers van den Ohio, die in den Mississipi valt; thans zijn beide oevers van den Mississipi bevolkt; men hield deze rivier half voor de scheepvaart verloren, omdat men dezelve niet kon opzeilen, thans wordt zij met eene verbazende snelheid door stoombooten obgevaren. Dwars over dat ruime vaste land heen zijn de Amerikanen aan de Westkust, aan de Zuidzee gekomen, waar te voren eenige wilde Horden ronddwaalden; thans vestigen zich daar de Amerikanen op eenigen afstand van de Russen, Spanjaarden en Engelschen. Slaan wij van deze kust het oog nog verder, zoo bespeuren wij de Sandwichs-eilanden, waar nog niet lang geleden de beroemde Cook, derzelver ontdekker, door de hand der Wilden werd vermoord, en thans zijn deze reeds beschaafd, en hunne koopvaardijschepen varen geregeld op China. Is het te vorwonderen, dat de staat des Koophandels op de geheele wereld blijken draagt van zulke groote veranderingen? In mijnen leeftijd heeft men den eersten zak Bengaalsche suiker, de eerste baal Merinoswol uit Saksen, het eerste staaltje indigo uit Ostindië op de markt van Amsterdam zien aankomen. De Javakoffij was weinig bekend, weinig geacht; thans is de hoeveelheid tienmal zoo groot als te voren, en de Cheribonsche wordt voor de beste van alle gehouden. Men had als eenen stelregel aangenomen, dat Coloniale goederen alleen door het zweet van Negers konden worden voortgebragt: de bekwame schrijver der geschiedenis van den Indischen Archipel bewijst thans, op rekenkundige gronden, dat diezelfde goederen, op Java door vrije handen gekweekt, in Europa minder duur zullen te staan komen, dan de Westindische produkten onder de slavernij. Doch, mijne Heeren! een aardrijks- en handelkundig vertoog komt hier niet te pas: ik heb u slechts eenige denkbeelden, die eerste die mij voor den geest kwamen, opgegeven. Ik wilde daaruit slechts één besluit trekken, dat, namelijk, de handel zich dagelijks uitbreidt, en dat, schoon wij er thans een gering aandeel in nemen, dit aandeel nog het aanzienlijke gedeelte kan te boven gaan, hetwelk wij in vorige Eeuwen daarvan genoten. Tot dat einde verzoek ik u niet om zoogenaamde beschermende maatregelen. Anderen mogen die vragen: de Koophandel heeft ze niet noodig. Laat

slechts aan de zaken haren natuurlijken loop. Belemmert onze markten door geene formaliteiten en inkomende regten. De markten bevelen zich zelve Europa en de beschaafde wereld aan: wij hebben eene ligging in het midden van dat werelddeel, zeekusten, fraaije havens, rivieren die ons uit vreemde landen toestroomen, den Rijn, die Frankrijk voorbij vloeit, en door Duitschland heenloopt: wij bezitten even zoo wej zedelijke als natuurlijke voordeelen, de gewoonte van den grooten handel, goede trouw in onze betrekkingen, en het vertrouwen der volken. Het onderhavig ontwerp van wet, hetwelk grootendeels de belemmeringen vernietigt, geene bekrompene inzigten kent, en door geene plaatselijke belangen wordt ingeboezemd, geeft ons terug aan ons zelven, en aan die gemeenschap onder de volken, welke blijkbaar tot de bedoeling der Voorzienigheid met het menschdom behoort, als welke noch dezelfde goederen aan alle luchtstreken, noch dezelfde soorten van nijverheid aan alle geslachten der volken verleent, en dus den koophandel tot eenen band onder de natiën stelt, tot beschaving der wereld.

VAN HOGENDORP.

---

11. *Dutch Literature of the* 17*th* *Century.*

Terwijl wij de Letterkunde, in de zestiende Eeuw, ter naauwer nood in hare eerste ontluiking aantreffen, zien wij dezelve tegen het laatst dier Eeuw, maar vooral in de eerste helft der zeventiende, tot een' zoo krachtigen en luisterrijken wasdom opgeschoten, als waarop latere tijdperken zich niet beroemen mogen. De zestiende Eeuw was wel in zoogenaamde dichterlijke voortbrengselen geenszins onvruchtbaar; doch verre de meeste daarvan zijn van geur en smaak ten eenenmaal ontbloot. Niet alleen missen zij dat gene, waarin het wezen der dichtkunst gelegen is, stoutheid namelijk en verhevenheid van gedachten, kracht en levendigheid van schildering, zwier en beeldrijkheid van uitdrukking, maar ook de mindere, ofschoon volstrekt onontbeerlijke, vereischte van welluidendheid, vloeibaarheid en gepaste verscheidenheid van maat doen zich daarin geheel niet voor, terwijl eindelijk de taal, in welke zij gesteld zijn, ons een bont en wanstaltig zamenweefsel van nederduitsche en uitheemsche woorden en uitdrukkingen aanbiedt. Tegen het einde dier Eeuwe zien wij daaraan door

Aldegonde, Coornhert, Visscher en bovenal door Spiegel, aan wien men niet ten onregte den naam van den nederduitschen Ennius gegeven heeft, wel eene aanmerkelijke verbetering toegebragt; doch hunne kunstgewrochten zijn, bij al het verdienstelijke, 't welk zij, en inzonderheid die des laatst genoemden, in der daad bezitten, nog te zeer met de gebreken hunner Eeuw bezoedeld, dan dat zij onze Letterkunde tot gelijken rang met die van andere beschaafde volken zouden verheffen kunnen. Doch, toen, in het begin der zevendiente Eeuw, onze onverglijklijke Hooft met zijne overfraaije Gedichten, in welke wij beurtelings de zinrijkheid van Euripides, de statelijkheid van Virgilius, de verhevene vlugt van Horatius, de bevalligheid der Anacreontische en de teederheid der Petrarchische Zanggodin zien uitblinken, toen hij met zijne bondige en schilderachtige geschiedverhalen, en bovenal met dat onnavolgbaar, en bij al het geen daarin met grond gevraakt wordt, in der daad onwardeerlijk werk der Nederlandsche Historien te voorschijn trad, en in deze onderscheidene kunstgewrochten de nederduitsche taal, welke zich, in vroegere schriften, veelal in eene onbehagelijke en armoedige gestalte vertoonde, als eene der rijkste, buigzaamste, krachtigste en beeldrijkste talen deed kennen, toen ook werd de vaderlandsche Letterkunde op eenmaal met eenen luister omkleed, welke haar, in het oog des onpartijdigen beschouwers, niet minder herrlijk dan die van andere beschaafde natiën doet schitteren. Gelijktijdig met of niet lange na hem zien wij eene reeks van uitmuntende vernuften te voorschijn komen, die deels met hem om den lauwerkrans wedijverden, deels zij voetspoor loffelijk natraden. Onder deze moeten in de eerste plaats twee dichters genoemd worden, die, hoezeer ook hunne verdiensten in aard zeer verre uiteenloopen, echter beide in den eersten rang verdienen geplaatst te worden. De eerste is hij, die algemeen, zoo om de voortreffelijkheid als het aantal zijner dichterlijke kunstgewrochten, als de vorst en vader der nederduitsche dichteren begroet wordt, de vermaarde Joost van Vondel. De verheerlijking der nederlandsche Dichtkunst met welker beoeffening Hooft, in een' meer gevorderden leeftijd, zich naauwelijks anders dan ter verademing van zijnen geschiedkundigen arbeid bezig hield, was het groote voorwerp, waaraan hij zijne uitmuntende geestvermogens en een aanmerkelijk dedeelte van eenen meer dan negentigjarigen leeftijd te koste leidde. Doch schijnt hij hierdoor, bij eenen even gelukkigen aanleg der natuur, zijnen voorganger en tijd-

genoot in dichterlijken roem te hebben kunnen en moeten vooruitstreven, hij zag sich daarentegen in andere omstandigheden wederom hinderpalen in den weg gesteld, welke alleen zijne voorbeeldelooze vlijt en onverdoofbare kunstliefde, ofschoon uit den aard der zake slechts gedeeltelijk, konden te boven komen. Niet alleen toch had hij niet, even als Hooft, in zijne jeugd het voordeel eener geleerde opvoeding genoten, maar hij vond zich ook, naar het uiterlijke, van die kommerlooze onafhankelijkheid verstoken, welke den Muider Drost den deele viel, en voor den beoefenaar der fraaije letteren zoo uitnemend gunstig, ja schier onontbeérlijk is. Dan, niettegenstaande deze groote en naauwelijks overkoombare hinderpalen, wist Vondel zich tot een' zoo hoogen trap van dichterlijke voortreffelijkheid op te voeren, dat hem, ook thans nog, onder de sieraden des nederlandschen zangbergs met regt de eerste plaats wordt toegekend. Het is waar, dat alle zijne kunstgewrochten geenzins van gelijke waarde te achten zijn; het is waar, dat er, na Vondel, heldendichten vervaardigd zijn, welke naar de regelen der kunst beoordeeld, dien naam veelmeer, dan, bij voorbeeld, zijn Joannes de Boetgezant, verdienen; dat er desgelijks tooneelstukken in het licht verschenen, waarop, ten aanzien van de vinding, schikking, karakterschildering en wat dit meer zij, verre minder, dan op het volkomenste zijner treurspelen, de berispen valt; doch dit alles neemt niet weg, dat Vondel, in het wezenlijk der Dichtkunst, tot hiertoe door niemand geëvenaard, veel minder overtroffen werd. Immers is het geenszins het regelmatige in de houding, schikking en den afloop der gedichten, het onberispelijke in de keuze en het gebruik van beelden en figuren, waarin het wezen der Dichtkunst gelegen is; neen, maar hetzelve bestaat veeleer in sterkte en oorspronkelijkheid van vernuft, stoutheid en verhevenheid van gedachten, vuur en levendigheid van verbeeldingskracht, welke aan alles leven en beweging weet mede te deelen, in het vermogen eindelijk, om de taal ter meest treffende en schilderachtige uitdrukking zijner voorstellingen te bezigen, dezelve naar den aard der onderwerpen te buigen en daaraan ondergeschikt te maken. Deze vereischten en kenmerken nu des echten dichters doen zich in de beste gedichten van Vondel op het heerlijkst voor, en verspreiden zelfs in de gedeelten zijner werken welker kunstwaarde over 't geheel minder te achten is, hier en daar de luisterrijkste stralen. Wat dan ook eene strenge en scherpzigtige Kritiek, zelfs op de voortreffelijkste kunstgewrochten

van den vader onzer Dichtkunde moge te berispen vinden, zoo lang beweerde van een der schranderste en met echten smaak voor het schoone en verhevene meest bedeelde kunstregteren der Oudheid, den welsprekenden Longinus, waar blijft, dat het verhevene, door gebruiken bezoedeld, hooger te achten is, dan het geen onberispelijk, maar tevens van verhevenheid ontbloot is, zoo lang ook is het onloochenbaar, dat, bij voorbeeld, de Lucifer en Gijsbrecht van Amstel van Vondel, bij al het onvolkomene, 't welk daarin moge heerschen, in wezenlijke voortreffelijkheid hondert treurspelen kunnen opwegen, welke, aan alle regelen der kunst beantwoordende, tevens dat zieltreffende, stoute en verhevene missen, 't welk de genoemde meesterstukken door allen, die van echt kunstgevoel niet verstoken zijn, doet bewonderen en toejuichen. — De tweede dichter, wiens verdiensten wij boven zeiden, schoon geheel ongelijksoortig, echter niet min wezenlijk en groot te zijn, dan die van Vondel, is, gelijk ieder gereedelijk bevroeden zal, de eerbiedwaardige Regtsgeleerde en Staatsman, Jacob Cats. Ja gewisselijk ook deze man, die in alle zijne betrekkingen, als mensch, huisvader, geleerde en staatsdienaar, op onze hoogachting de regtmatigste aanprak maken kan, heeft even zeer, in zijne hoedanigheid van dichter, het volste regt op onze bewondering. Wel is waar, dat zijne gedichten geenszins die stoutheid, die verhevenheid, dat vuur van verbeeldingskracht, die sterkte van uitdrukking bezitten, welke aan die van Hooft en Vondel eigen zijn; maar ook deze worden door den aard zijner onderwerpen in geenen deele gevorderd. Daarentegen onderscheiden zij zich op het voordeeligst door de weelderigheid en geestigheid van vernuft, de bevalligheid van schildering, de waarheid en natuurlijkheid in de afbeelding der hartstogten, bijzonderlijk van de zachtere aandoeningen der menschelijke ziel, welke daarin allerwege uitblinken; daarentegen hebben zij eene eenvoudige en kunstelooze schoonheid, welke een' ieder, wiens smaak onbedorven is, door eene onwederstaanbare bekoorlijkheid aan dezelve boeit, dragen alomme blijken van eene menschenkennis, alleen verkrijgbaar door ongemeene schranderheid van opmerking, en rijkdom en langdurigheid van ondervindinge, en zijn vol van eene levenswijsheid, welke door alle standen, betrekkingen en leeftijden hoogst leerrijk en weldadig is. Zoo groote en onwaardeerbare verdiensten en voortreffelijkheden zijn gewisselijk meer dan genoegzaam, om de onloochenbare gebreken van eenvormigheid van maat, te groote uitvoerigheid van voorstelling, eene den

goeden smaak somwijlen beleedigende weelderigheid van vernuft, en wat men meer tegen Cats met grond hebbe ingebragt, voor het oog des onpartijdigen beoordelaars ganschelijk te verdonkeren.

SIEGENBEEK.

II. Poetry.

1. *The Present.*

Moederlief zie daar een roosje
Van uw Koosje,
Wijl gij heden jarig zijt.
'k Heb van morgen al gesprongen
En gezongen,
Zoo verlangde ik naar dien tijd!

Maar kan ik geen rijmtjes dichten,
Moet ik zwichten
Voor mijn broêr in poëzij,
Neem dan moeder slechts die roosje
Van uw Koosje;
'k Heb u toch zoo lief als hij.

VAN ALPHEN.

---

2. *The plucked Flower.*

Lieve bloem! waar is uwe blos!
Welk een wreedaard reet u los
En versmeet u, na't genieten?
Ziet gij wel die kleur verschieten?
Och, wat vlugt de schoonheid snel!
Lieve Lize! ziet gij 't wel?

Arme bloem! waar bleef uw gloor?
Gistren nog verguldde Auroor
Zorglijk uw fluweelen blaadjes,
Thans verstrooit de storm uw zaadjes,
En verstuift uw dorren knop . . .
Lieve Lize! merk het op.

Arme bloem! verlept van fleur!
Gistren trok uw balsamgeur
De aandacht naar uw gouden verwen:
Thans vertrapt men u in 't sterven,
En geen Zefier stoort een traan . . .
Lieve Lize! denk er aan.

Arme bloem, vertrapt in 't zand!
Och, eene enkle wulpsche hand
Reet uw tengren bloei aan stukken!
Droeve vrucht van dartel plukken!
Bloempjes zijn zoo ras onttooid:
Lize! neen vergeet het nooit.

TOLLENS.

---

3. *My Birthday.*

Toen ik, op mijn geboortedag,
Nog naauwelijks in het wiegje lag,
Kwam 't dartel wicht, de looze Min,
Het kraamvertrek al lagchende in.
Het knaapje schaterde overluid:
„Veel heils met deze jonge spruit!
„Hij zal, zoo ik mij niet bedrieg,"
Dit zeggend keek hij in de wieg,
„Hij zal, nog aan mijn moeders kroon
„Een parel zijn van 't eerste schoon.
„Me dunkt dat op zijn kleen gelaat
„Alreeds een trek der Liefde staat!"
Men zegt, als of ik 't laatste woord
Reeds met bewustheid had gehoord,
Dat ik met eenen lieven lach
Naar 't vrolijk minnegodje zag,
„Zie!" sprak de dartle Jongen toen,
En gaf mijn kleine wang een zoen,
„Zie! hab ik nu wel mis geraên?
„Het kind ziet mij reeds lagchend aan!
„Gewis, mijn liefste kind, gij zijt
„Om mijne komst met regt verblijd:
„Ik zal uw, in uw prille jeugd,

„Genieten doen de zoetste vreugd.
„Door mij zult gij de puik en de eer
„Der meisjes . . . zie! . . . daar lacht hij weêr?
„Ja, Jongen! word maar schielijk groot!
„Dan schenk ik u een speelgenoot,
„Een meisje vol bevalligheên!
„Uitmuntend schoon en juist van leên!
„Nu lacht gij, maar gij weet nog niet
„Wat gunsten u de liefde biedt. —
„Kom, nog een kuschje, kleine knaap!
„En wieg den jongen nu in slaap!“
Zoo sprak de Min, en snelde voort.
De bengel hield aan mij zijn woord!
Mijn kindsheid was maar naauw voorbij,
Of hij was altoos aan mijn zij'.
Hij bragt mij vaak in 't lomrig bosch,
Daar zaten wij op 't groene mosch,
En hoorden, hoe de nachtegaal
De ziel vertedert door zijn taal.
„Ik wil u, sprak het gulle wicht,
„Ook leeren hoe men, in gedicht,
„De vreugden van het hart verheft,
„De ziel der jonge schoonen treft.“
Toen schonk hij mij een elpen lier,
En leerde mij, met lossen zwier,
Op allerhande trant en maat,
Hoe hij de zilv'ren koorden slaat.
Doch — schoon mijn speeltuig helder klonk,
Toen hij mij schoone Fillis schonk,
Kreeg steeds mijn teedre poëzij
Een aangenamer melodij.
Nu zing, nu speel ik anders niet,
Dan 't zoet, 't geen mij de liefde biedt.
En zijn eens door den ouderdom,
Mijn vlugge vingers stram en krom,
Mijn lied, schoon kracht en jeugd verdwijn',
Zal immer van de liefde zijn!

BELLAMIJ.

---

4. *The Ivy.*

Wanneer het klim den boom omvangt,
En om zijn gulle takken hangt,
Of aan zijn groene schorse kleeft,
Het schijnt als waar het vrij beleefd;
Het schijnt, (na dat men buiten ziet)
Dat 't kruid den boom zijn liefde biedt;
Maar daar het ooge niet en gaat,
Daar schuilt, o vriend! daar ligt het kwaad.
Daar is het dat het dieper grijpt,
Daar is het dat het harder nijpt;
Invoegen dat het jeugdig hout
Wordt dor en voor zijn jaren oud.
Daar staat het dan, gelijk een stok,
Gelijk een levenlooze blok,
Bedrogen van een loozen vriend
Die nooit zoo ver geloofd en dient.

Gij die u in dit groote woud,
Dat is, hier in de wereld houdt,
Weet, dat het niet al vrienden zijn
Die om u lagchen naar den schijn;
Maar houdt, dat onder zoet gelaat
Schuilt dikmaals niet dan eigenbaat,
Of dat ook onder zoete jok
Wel somtijds steekt een oude wrok.
Gij, daarom, geeft u liefde niet
Aan ieder die u liefde biedt,
Maar eerst op alle zaken let,
Eer eat gij zucht op gunste zet;
Want die te ligt een' vriend verkiest
Wel ligt zijn' vriend en al verliest.

CATS.

---

5. *The Wanderer and the Dove.*

(After Anacreon.)

The Wanderer.

Van waar gij, lief duifje?
   Van waar zoo ter vlugt?
De geur van uw wiekjes
   Bewirookt de lucht.
Wie schonk u dien balsem?
   Wie zijt ge? waarheen?

The Dove.

Anakreon zendt mij
   Naar zijne Climeen',
Die thans alle harten
   Beheerscht door haar schoon.
Anakreon heeft mij
   Gekocht van Dioon';
Hij gaf haar een liedje,
   En kreeg mij ten loon.

Nu dien ik mijn meester,
   En heb hem zoo lief!
Gij ziet, ik bezorg nu
   Voor hem dezen brief,
Dan laat ik, dus sprak hij,
   Wel spoedig u vrij,
Doch, schoon hij mij losliet,
   Toch bleef ik hem bij.

Waarom zou ik zwerven
   Door't veld en in't woud?
En eten in't wilde?
   En schuilen in't hout?
Neen! liever bewoon ik
   Anakreons schoot,
En pik uit zijn vingers
   De kruimeltje brood,
En lep uit zijn' beker
   Verkwikkenden drank.
Dan spring ik en klapwiek
   Uit vrolijken dank,

En sprei op zijn' schedel
  Mijn' vleugeltjes uit;
En, wil ik gaan slapen,
  Ik rust op zijn luit.
Nu weet gij het alles,
  't is tijd om te gaan
Geen raaf zou meer klappen,
  Dan ik heb gedaan!

NIEUWLAND.

---

6. *Country Life.*

Hoe genoeglijk rolt het leven
  Des gerusten landsmans heen,
  Die zijn zalig lot, hoe kleen,
Om geen koningskroon zou geven!
  Lage rust braveert den lof
  Van het hoogste koningshof.
Als een boer zijn hijgende ossen
  't Glimpend kouter door de klont
  Van zijn erfelijken grond,
In de luwt der hooge bosschen,
  Voort ziet trekken, of zijn graan
  't Vet der klaai met goud belaên;
Of zijn gladde molle koeijen,
  Even lustig, even blij,
  Onder 't grazen, van ter zij',
In een bogtig dal hoort loeijen;
  Toon mij dan, ô arme stad,
  Zulk een wellust, zulk een schat,
Welige akkers, groene boomen,
  Malsche weiden, dartel veê;
  Nieuwe boter, zoete meê,
Klare bronnen, koele stroomen,
  Frissche luchten: overvloed
  Maakt het buitenleven zoet.
Laat een koopman koopmanswaren,
  Huis en hof en kas en goud,
  Wagen op het schuimend zout

Daar de witte zeilen varen,
  Varen, maar met groot gevaar,
  Veêmans rijkdom blijft van daar.
Laat de drokke pleitzaal woelen,
  Meenig vreezen dat de schaal
  Van de vierschaar rijze of daal'
Voor de strenge regterstoelen;
  Veêman houdt zich bij zijn veê,
  En daar blijft zijn zorger meê.
Zaaijen, planten en verzetten
  Geeft hem werk. Hij vischt en jaagt,
  Dikwijls valt hem eer het daagt
Vliegend wild in looze netten:
  Dikwijls voert hij met zijn raden
  Grazig zuivel steêwaarts aan.
Appels enten, peereplukken,
  Maaijen, hooijen, schuur en tas
  Stapelen vol veldgewas,
Schapescheeren, uijerdrukken;
  Zeven kinders en een wijf,
  Zijn zijn daaglijks tijdverdrijf.
Vork en riek en schop en spade
  Zetten zijne lusten pal,
  't Zij de welgemeste stal,
't Zij de boomgaard hem verzade;
  't Zij de kruiden niet te loom
  Op zijn lage tafel koom.
Als de lente 't land beschildert,
  Als de zomer sweet en gloeit,
  Ploegt en spit hij onvermoeid.
Als de winter 't woud verwildert,
  Houdt hij den berookten haard
  Met zijn vrienden, rond van aard.
't Herftsaizoen, vóoral te danken,
  Snijdt hem druiven, perst hem most,
  Most die slechts wat moeite kost:
Hemelwaarde wijngertranken
  Vullen dan met wijn zijn ton,
  Onlangs schutten ze ook de zon:
Want des zomers, na veel zwieren,
  Neemt hij om zich goed te doen
  Onder 't lóof een slaapje in 't groen
Daar de vogels tierelieren,

Daar een levendige vliet
Van de stijle rotsen schiet.
ELS zijn liefste door het trouwen
Wiegt met zang hem daar hij slaapt,
Schoon ze vrij al wijder gaapt,
Dan de hofsche stadjongvrouwen;
En hij kust er Elsje voor.
Dus brengt Melker 't leven door.
Zeg mij nu, ô 's Gravezande,
Die behalve meer ook weet
Hoe een boer zijn tijd besteedt;
Toon me, ô Rechtslicht in de lande
(Zoo zij u mijn zang gewijd!)
Wie zijn leven zachter slijt?

POOT.

---

7. *The Happiness of Marriage.*

From the Tragedy: Gijsbrecht van Amsel.

Waar werd opregter trouw,
Dan tusschen man en vrouw
Ter wereld ooit gevonden?
Twee zielen, gloênde aan een gesmeed,
Of vast geschakeld en verbonden
In lief en leed.

De band, die 't harte bindt
Der moeder aan het kind,
Gebaard met wee en smarte,
Aan haare borst met melk gevoed,
Zoo lang gedragen onder 't harte
Verbindt het bloed;

Nog sterker bindt de band
Van 't paar, door hand aan hand
Verknocht om niet te scheiden
Na dat ze jaren lang gepaard
Een kuisch en vreedzaam leven leiden
Gelijk van aard.

Daar zoo de liefde viel,
Smolt liefde ziel met ziel,
En hart met hart te gader,
De liefde is sterker dan de dood,
Geen liefde komt Gods liefde nader,
Noch is zoo groot.

Geen water bluscht dit vuur,
Het edelst, dat natuur
Ter wereld heeft ontsteken;
Dit is het krachtigste ciment,
Dat harten bindt, als muren breken
Tot puin in 't end.

Door deze liefde treurt
De tortelduif, gescheurd
Van haar' beminden tortel.
Zij jammert op de dorre rank
Van eenen boom, verdroogt van wortel,
Haar leven lang.

Zo treurt nu Amstels vrouw
En smelt als sneeuw, van rouw,
Tot water en tot tranen.
Zij rekent Gijsbrecht nu al dood,
Die om zijn stad en onderdanen
Zich geeft te bloot.

O God, verligt haar kruis.
Dat zij den held op 't huis,
Met blijdschap mag ontvangen,
Die tusschen hoop en vreeze drijft
En zucht, en uitziet met verlangen,
Waar Amstel blijft.

VONDEL.

---

8. *God.*

Ver boven 't Firmament verheven
Geeft die Allerhoogste zijne wet;
De troon, die deze wet ziet geven,
Is boven lof, en zonder smet.

Aldaar is alles rein en heilig,
Voor 't aardsche en voor 't bevlekte veilig;
De deugden spelen om dien troon;
Zij offren zuivere gebeden,
Terwijl de zwakke menschlijkheden
Van verre bidden om verschoon.

Bij alle volkren aangebeden,
Schon geen van haar zijn wezen kent,
Werd hij gezocht in plegtigheden,
Geleerd bij Koram, Vedam, Zend!
De wilde eert hem in lucht en winden,
Elk tracht om zijne wet te vinden,
Elk zoekt een Tempel in de smart!
ô Sterveling! in uw geweten
Is zijne vaste wet gezeten;
Zijn Tempel is het deugdzaam hart!

VAN HAREN.

---

9. *The happiest moment of Life.*

Teergevoelig man en vader
In 't bezit van vrouw en kind!
Die in de altijd wellende ader
Van 't gevoel uw wellust vindt;
Die, wat ziel en zinnen streelde,
Al het zoet van de aardsche weelde,
Dankt aan liefde en aan natuur. —
Zeg mij, wat heeft in dit leven
U de reinste vreugd gegeven?
Noem mij 't zaligst levensuur.

Was het, als in 't argloos harte
Blaakte een onbekende gloed,
En een wonderzoete smarte
De onrust joeg door 't jeugdig bloed?
Toen ge, in veld en woud aan 't dwalen,
De Echo's van de stille dalen
Toevertrouwde uw liefde en leed?
En den naam van de uitverkoren
Bron en waterval deed hooren,
En in beuk en berken sneedt?

Was het, als u vriendlijk vleide
 't Blindend licht der zoetste hoop?
Toen een blik vau 't meisje u zeide
 Dat de liefde in 't hartjen sloop?
Toen ze dartlend met u stoeide
't Keursje reeds en 't koontje gloeide,
 Toen ze vlood, en gij haar zocht,
En haar vondt, in 't lof verscholen,
't Eerste kusjen, half gestolen
 Half geschonken, smaken mogt?

Was 't als bevende aan haar lippen,
 't Woordje, dat zoo veel bevat,
't Zalig jawoord mogt ontglippen
 En 't gevoel geen' wensch meer had?
Of, toen Hymen d' echtknoop snoerde,
Schaamrood in uwe armen voerde
 Uw bekorelijke vrouw?
Of toen vreugd haar borst deed zwellen
En ze u staam'lend kwam vertellen,
 Dat ze moeder worden zou?

„Ja; 'k erken — dus spreekt uw harte —
 Al 't genot van liefde en jeugd:
Maar dat schriklijk uur van smarte,
 En dat zalig uur van vreugd,
Toen het wee mijn gade griefde,
Toen ze de eerste vrucht der liefde,
 En de liefste gift van God
Aan mijn vaterhart mogt geven . . .
Ja! dat heiligst uur van 't leven
 Schonk mij 't allerhoogst genot."

Ik versta u man en vader!
 Ook ik ken dat uur van schrik,
Angst en vrees, en hoop te gader;
 Ook dat zaligst oogenblik:
Maar wie kan de togten schild'ren
Die de borst des mans verwild'ren?
 Wie zijn vreugd, die blinkt en beeft,
Gloeijend smelt in heil'ge a'koorden,
Als de rijkste taal geen woorden,
 't Hoogst gevoel geen tolken heeft?

God! barmhartig God! wat smarte
  Bij de worst'ling der natuur!
Man, uw teederminnend harte
  Breekt in dit verschrikk'lijk uur:
't Klamme zweet rolt neêr bij droppen,
Al uw polsen jagen, kloppen,
  En oproering bruist het bloed:
Al uw spieren zijn aan 't werken;
Niets kan troosten, niets kan sterken,
  Daar het hart geen hoop meer voedt!

Zoekt ge een plekje, om 't wee te ontvlieden?
  De aard', rampzaal'ge biedt er geen;
De angsten, die u 't bloed doen zieden,
  Jagen naar uw gade u heen:
Weg is denken, weten, willen;
Hoofd en zenuw schokken, trillen,
  Raad- en red'loos zinkt gij neêr . . .
Nog, nog smeekt gij d' Allbehoeder:
„God! — voor 't laatst . . behoud de moeder!" . . .
  Ach! gij bidt voor 't kind niet meer.

Hoe! gij schijnt nog hoop te voeden?
  O! 't Gebed heeft veel gedaan,
Doch natuur slaat weêr aan 't woeden,
  En vertwijfling grijpt u aan . . .
Maar wat klaagtoon doet zich hooren?
God! daar wordt een mensch geboren!
  Man! uw kind! — het schreit . . . gij beeft!
Juich! die klaagt is 't reddingsteeken,
Angst en weeën zijn geweken!
  Juich, het kind, de moeder leeft!

Man! uw kind wordt uw gegeven!
  Voelt ge u zelven in dit uur?
O! zijn droeve groet aan 't leven
  Is een lofzang der natuur;
Hoort gij niet haar heil'ge klanken?
Man en vader! kunt gij danken?
  Wordt reeds Gode uw lof gewijd?
Neen! waar zoo veel togten woelen,
Kan uw ziel alléén gevoelen
  Dat ge man en vader zijdt.

Rustende aan uwe ega's harte,
  Waar een kalmer vreugd u vleit,
Voelt gij allengs, hoe 't uur van smarte
  Vloeide in 't uur van zaligheid;
Nu aanbidt gij Gods genade
In de redding van de gade,
  Die gij meer dan 't leven mint,
En, met stamelende klanken,
Moogt gij 's hemels goedheid danken
  Voor de gift van 't dierbaar kind.

Ja! gij knielt eerbiedig neder,
  Bij de wond'ren der natuur;
Moeders hart, geroerd en teeder,
  Spreekt door tranen in dit uur,
Welk een naam'loos wee haar griefde,
Zalig thans door moederliefde:
  Biedt ze u 't heiligst pand der min,
Waarin beider bloed zich mengelt,
Dat uw liefde, uw' echt verengelt,
  En gij treedt een' hemel in!

Dichters! die ons idealen
  In de schoonste beelden biedt,
Wat ge scheppen moogt of malen,
  Neen! dit uur! gij maalt het niet:
Aanstonds nog een hel van lijden;
Nu een hemel van verblijden!
  Straks een vrouw, in wee en smart,
Schier den dood ter prooi gegeven;
Nu het heerlijkt beeld van 't leven,
  Met een zuigling aan het hart!

O! dat schreijen van het wichtje!
  O! die lach in moeders oog!
't Laatste traantje op 't lief gezigtje,
  Bij den eersten nektar toog!
O! dat rein gevoel van vader!
O! die rust in ziel en ader!
  O! die werking der natuur!
Ja! dit uur van geestvervoering,
Na die schrikk'lijk bange ontroering
  Is het zaligst levensuur.

SPANDAW.

---

10. *Holland, the seat of Navigation.*

Neen, neen, 'k laat de eer mij niet ontwringen,
Voor mij is 't dat de dichtstroom vliet!
En ander moge stouter zingen,
Doch overtreft me in zucht voor 't heilig Neêrland niet.
Toen 't land, nog onder 't nat bedolven,
Slechts naakte visschers op zijn golven,
In ranke booten, drijven zag,
Sprak, zwevende over 't ruim der wateren,
Een God! zijn stem was dondrend schateren
Der baren, die op stranden klateren:
„Sticht, Zeevaart! hier uw' troon; rijs hier in vollen dag!"

De Zeevaart komt! de drassige aarde
Wordt land; de steden rijzen op!
't Gevoel van vrijheid, regt en waarde,
Bezielt het hollandsch hart, en voert zijn kracht in top.
De burgers worden heldenscharen;
Een goudstroom ruischt zijn gouden baren
Gelukkig Neêrland, in uw' schoot;
'k Zie 't goud der verre westerstranden,
De specerij der oosterlanden,
Zich storten in uw nijvre handen,
En door 't heelal uw' naam met dankbaarheid vergood.

De God des Noordpools heeft zijn zetel
Met bergen eeuwig ijs omschorst;
Waar was de stervling, zoo vermetel,
Die 't ontoeganglijk rijk des Gods betreden dorst?
De Brit verschijnt, wordt afgeslagen:
Slechts Neêrlands Heemskerk durft het wagen,
Het nooit doorzochte rijk stoutmoedig in te treên,
Geen halfjaars nacht, geen vlotte rotsen,
Die krakend op elkander botsen,
Geen hartverbrijzlend golvenklotsen,
Weêrhouden hem, den God in 't aangezicht te trotsen;
Hij voert zijn waterbuit zeeghaftig met sich heen.

Wie zal door 't gloeijend Oosten spoeden
Naar oorden eeuwig ongezien?
En worstlen daar met ongekende vloeden?
Den dood, en meer dan dood, den honger weêrstand biên?

Juicht; voelt uw grootheid, Nederlanders!
'tIs Tasman, die het eerst uw standers
Daar vest, een werelddeel uw naam geschonken heeft.
Ja, Holland blijft u 't lot kastijden,
En wil (voorkom dit, God!) de vloek der tijden,
Dat ge, als een plant, vergeten sneeft;
Hoe bij uw' val de hel zich moog' verblijden,
Een wereld voert uw' naam! daar zijt ge, blijft ge, en leeft.

Ja, Cook! ook ik kniel voor u neder!
U wordt mijn hulde ook toegebragt!
Maar Neêrlands zeeroem is een ceder,
Wiens onverwrikb're kruin met storm en donders lacht.
Stort, stort vrij neder, bliksemslagen!
Blijft, Denen! Gaulers! (wormen!) knagen
Aan d' eeuwgen stam, die zich verheft;
Gij, die u thans 't gebied der vrije zee benadert,
Des aardrijks schat in uwen schoot vergadert,
Gij Brit! gij schudt vergeefs den stam en 't dik gebladert;
Geen volk, dat Neêrlands volk in zeeroem overtreft.

Hier stonden, Zeevaart! uwe altaren;
Hier hadt ge uw tempels, priesterdom!
En thans! — ach! 'k blijf vol weemoed staren!
Thans is uw koor verdelgd! uw priesteren sijn stom!
Thans in d' onneedlen band gekluisterd,
Met hangend hoofd, het oog ontluisterd,
Kwijnt, sterft gij aan 't verlaten strand;
En ik, uw dichter, nederzijgend,
Van weemoed bij uw grafterp zwingend,
Naar ademtogt en laafnis hijgend,
Zing bij dat graf uw' lof naast dien van 't Vaderland.

Zoo werd, bij 't hartverscheurend sneven
Eens helds, in Wodans heilig woud,
Der Barden loflied aangeheven,
En 't waardig heldenlijk der houtmijt toebetrouwd!
's Helds schild en speer kraakte in de vlammen
Der opgehoopte beukenstammen,
Bij 's vijands rijkversierden dos;
En, bij de slepende ommegangen
Der Barden, werd zijn lof vervangen
Door vaderlandsche vrijheidszangen,
Terwijl de ziel des helds steeg naar 't verblijf zijns Gods.

Hoe, Zeevaart! zoudt ge uw graf hier vinden?
O neen! een God verkondt het mij:
Eens vliegt gij weer, op d' aâm der winden,
Van Neêrland door 't Heelal, verjongd en sterk en vrij.
Ja, 't doode strand zal weêr herleven:
't Verdort plantsoen weêr vruchten geven,
En Neêrland wordt des aardrijks reê,
Gij, eeuwge Geest! die 't all' omvademt,
In en door wien de Schepping ademt,
Bestem, verhoor des dichters beê!

HELMERS.

---

11. *The Dutch Language.*

Solo.

Kent gij schooner taal op aarde,
Dan de taal van Nederland,
Als ze in vaderlandsche zangen
't Vaderlandsche hart ontbrandt?

Treffend klinkt ze op minnaars lippen,
Als zij zacht daarhenen vloeit.
Als zijn mond met zoete woorden
Klaagt het vuur dat hem doorgloeit.

Heerlijk als ze in red'naars woorden
't Waar gevoel voor 't schoone ontbrandt;
Of door korte kracht'ge spreuken
Ons de deugd in 't harte plant.

Maar het krachtigst zal zij blijven,
Als ze 't neêrlandsch hart ontbrandt
En in volle stout toonen
Klinkt voor Vorst en Vaderland.

Koor.

Ja! wat ook de trotsche vreemd'ling
In zijn onkunde op ons smaal',
Zoet en krachtig, rijk en vloeijend
Is de nederlandsche taal!

T. d. K.

---

12. *National Song.*

Wien Neêrlands bloed door de aders vloeit,
Van vreemde smetten vrij;
Wiens hart voor Land en Koning gloeit,
Verheff' den zang als wij:
Hij stell' met ons, vereend van zin
Met onbeklemde borst,
Het rond en hartig feestlied in,
Voor Vaderland en Vorst.

De Godheid op haar' hemeltroon,
Bezongen en vereerd,
Houdt gunstig ook naar onzen toon
Het heilig oor gekeerd;
Zij geeft het eerst, na 't zalig koor,
Dat hooger snaren spant,
Het rond en hartig lied gehoor,
Voor Vorst en Vaderland.

Stort uit dan, Broeders! eens van zin,
Dien hoog verhoorden kreet;
Hij telt bij God een deugd te min,
Die Land en Vorst vergeet;
Hij gloeit voor mensch en broeder niet,
In de onbewogen borst,
Die koel blijft bij gebed en lied
Voor Vaderland en Vorst.

Ons klopt het hart, ons zwelt het bloed,
Bij 't rijzen van dien toon:
Geen ander klinkt ons vol gemoed,
Ons kloppend hart zoo schoon,
Hier smelt het eerst het dierst belang,
Voor allen staat en stand,
Tot één gevoel in d' eigen zang
Voor Vorst en Vaderland.

Bescherm, o God! bewaak den grond,
Waarop onze adem gaat,
De plek waar onze wieg op stond,
Waar eens ons graf op staat;
Wij smeeken van uw Vaderhand,
Met diep geroerde borst,
Behoud voor 't lieve Vaderland,
Voor Vaderland en Vorst.

Bescherm hem, God! bewaar zijn troon,
  Op duurzaam regt gebouwd;
Blink' altoos in ons oog zijn kroon
  Noog meer door deugd dan goud!
Steun gij den schepter dien hij torscht,
  Bestier hem in zijn hand,
Beziel, o God, bewaar den Vorst,
  Den Vorst en 't Vaderland.

Van hier, van hier wat wenschen smeedt
  Voor een van twee alleen:
Voor ons gevoel, in lief en leed
  Zijn Land en Koning één.
Verhoor, o God! zijn aanroep niet
  Wie ooit het scheiden dorst,
Maar hoor het één en eigen lied
  Voor Vaderland en Vorst.

Dring luid van uit het feestgedruis,
  Die beê uw hemel in;
Bewaar den vorst, bewaar zijn huis,
  En ons zijn huisgezin,
Doe ons, ons laatst, onst jongst gezang
  Dien eigen wensch gestand:
Bewaar, o God! den Koning lang
  En 't lieve Vaderland.

Leipsic, printed by J. B. Hirschfeld.

LIST OF DUTCH BOOKS

PUBLISHED AND IMPORTED BY

FRANZ THIMM,

EUROPEAN AND ORIENTAL BOOKSELLER.

24 BROOK STREET, GROSVENOR SQUARE, LONDON.

A well assorted Stock of the GERMAN, FRENCH, ITALIAN, SPANISH, SWEDISH, DUTCH, RUSSIAN, MODERN GREEK, TURKISH, and other Oriental languages, is always on hand.

	s.	*d.*
AHN'S Dutch Grammar. 8°. Cloth	4	0
HARLEN'S Dutch and English Dialogues. 12°. Cloth	2	6
BOMHOFF, Dutch and English Dictionary. Cloth .	12	0
———, Nieuw Groot Woordenboek der Nederlandsche Taal. 8°. Leyden 1858. Cloth	16	0
DUTCH and English Pocket Dictionary. Cloth . .	5	6
JAARSVELDT, Dutch Reading book	4	6
BERGH, Bloemlezing uit de Dramatische Werken van Shakspeare	6	0
WEIDENBACH, holländisch-deutsches und deutsch-holländisches Wörterbuch. 2 Vol. 8°. Leipzig 1808 (the best publ.)	24	0

ANY WORK PUBLISHED IN
HOLLAND CAN BE EASILY SUPPLIED

BY

FRANZ THIMM.

24 BROOK STREET, GROSVENOR SQUARE W.

